CMYK

საერთო გაზეთი

№06 (190) ● 15-17.II, 2012 წელი ● გამოდის ოთხშაბათს და შაბათს ● www.saertogazeti.net; E-mail: saertogazeti@yahoo.com ● ფასი 1 ლარი

biZina ivaniSvili TandaTan eriserTian liderad yalibdeba

ივანიშვილს თუ მოქალაქეობა დაუბრუნეს, ეს ნიშნავს რომ მის წინააღმდეგ ვერაგული გეგმა უკვე შემუშავებულია

ris gamo Semoswyra saakaSvili vano merabiSvils da ratom ar aswreben mas samTavrobo da uSiSroebis sabWos sxdomebze?

ვინ მოუწყო პროვოკაცია ბიძინა ივანიშვილს ზურა ვაზაგაშვილის ხსოვნისადმი მიძღვნილ აქციაზე და ვინ თხოვდა სააკაშვილის ფოტოზე ფეხის დაბიჯებას?

gamoricxuli ar aris, erT mSvenier dRes darialis xeobidan TeTr cxenze amxedrebuli putini da saakaSvili erTad SemobrZandnen saqarTveloSi

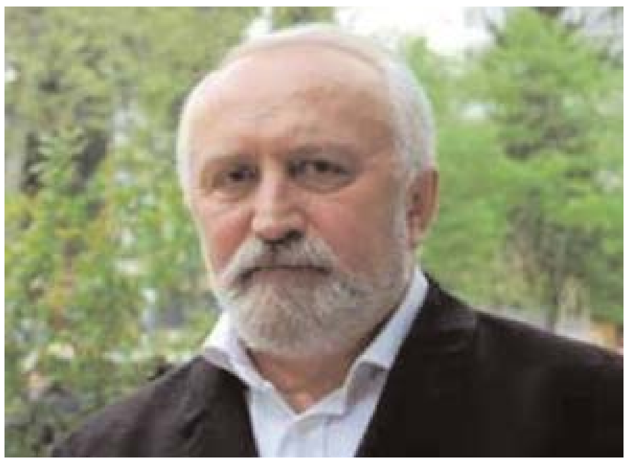

ის, რასაც ბიძინა ივანიშვილი აკეთებს, ქართული სატიაგრაჰაა

Tu xelisufleba ar Cevenebs gaayalbebs `erovnuli forumi~ quCaSi gamova!

მაია ფანჯიკიძის დანაშაულია, რომ ალასანიას ცოლის და არის?

konkurencia qarTulad da `Cemi biWis~ sindromi

აჭარა დიდი თურქობის ზღვარზე!

xelisufleba cdilobs ivaniSvili quCaSi gamoiyvanos da iq gauswordes

რუსეთი არ დათმობს მიხეილ სააკაშვილს!

rezo amaSukeli

დაინგრა უკვე, ბიძიებო, თქვენი ხუხულა!

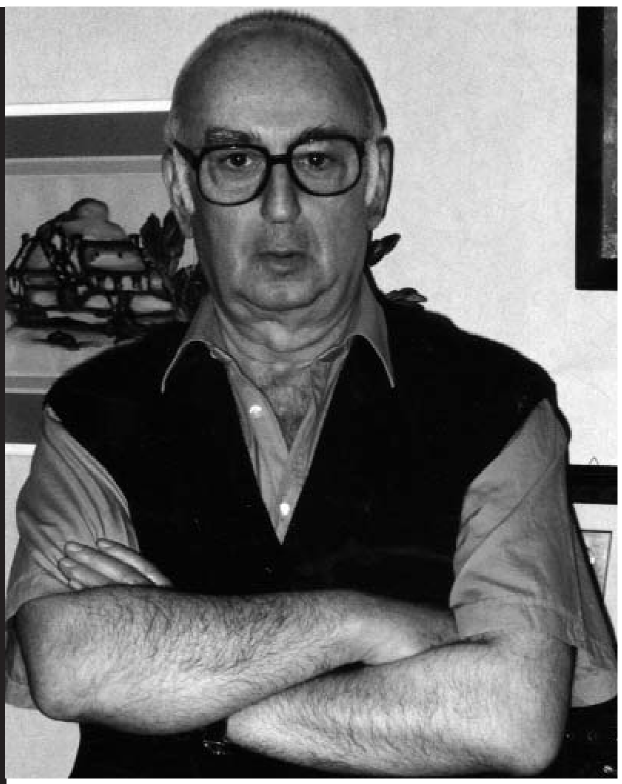

... ვისაც რომ ქვეყანა უყვარს,
ცხოვრება მისთვის ომია!...
ვაჟა-ფშაველა

მე დრომ დამტოვა უდაბნოში,
ხელზე ხუნდებით,
მხრავს მღვრიე ხვატით
მობრიალე ბორჯღალი, ავი!
მოხვრიპა ქარმა
შხეფი გამდნარ იაგუნდების...
და ხტის და მკორტნის გარეშემო
ბებერი სვავი!.

გულაღმა ვგდივარ უდაბნოში,
სხეულს, დაკბენილს,
ვუმალავ მზეს და
ვიფარები ოქროსფერ ქვიშით...
და მეჩვენება სუნი ამბრის, სუნი საკმევლის...
და მკოცნის, მკოცნის ცხელი ბაგით
სიკვდილის შიში!.

ერთგულებისთვის დასჯილი ვარ,
როგორც ყოველთვის!.
ველარ ვერევი ცოდვით სავსე
კუზიან ხურჯინს...
— მჭკნარია ბაღი
ასკილისფერ სიმყუდროვეთი,
შორია ცაი,
განბანილი ზამბახით, ლურჯით!..

... ყურიდან მიყოფს ქლესა ენას
ძველი ოხუნჯი,
ქაღალდის კუდებს
შლიან ძველი „ფარშავანგები“!..
— მე მენატრება
სათაყვანო ჩემი მოხუცი,
მე მესიზმრება
მოღუღუნე ბაგე განგების!.

ვინ ამაგლიჯა ავგაროზი,
რისთვის გამთვალა?!
სევდის ღრუბელი — თეთრი კრავი
მდევდა აკვნიდან!.
— წვეტი მარგილის
ბედისწერამ რისთვის გათალა,
ყასბის ჩანგალი
მოედანზე რატომ დაჰკიდა?!.

— გავარდა მეხი!
დრომ ტკივილი ველარ დამალა!.
და დარბის „გიჟი“,
ფერწასული, ნიფხვისამარა...
და ვხედავ:—
ერთ დროს, ენამჭევრი
მეფის ამალა,
ერთი ნავიდან
მეორეში ხტება ნარნარად!...

ერთზე ამბობენ: —
„ყნოსვა აქვსო მეძებარ ძაღლის“,
უმალ გაძვრება,
მომლოდინე, ამინდის ახლის!.
ისეთს ქადაგებს,
გეგონება, ბორკილებს გაღრღნის,
მაგრამ, ვაი რომ,
ეგეც ჭრელი ჩიტია არღნის!.

ALMAAMATER-ის კიბეებთან
„აგიტბრიგადა“,
როცა ჯღაოდა,
მაშინ თვალი რატომ წალულეთ?
რად გაინაბეთ,
სისხლი რატომ გადაგიგვარდათ,
როცა დევნიდნენ შენობიდან
მხცოვან სწავლულებს?!

იქნებ არც გახსოვთ,
მოტყუებულ იბერს, არულით,
რომ ჩასძახოდით დღე და ღამე
— „მიშა,
მიშაო“!
— ბოლო იმედი,
კვლავაც გზნებით „ლიბერალურით“,
არ დამინგრიოთ,
არ გაბედოთ,
არ დამიშაოთ!

თუ ვერ დაგვიხსნა,
თუ გაჭირდა,
ამ კაცსაც მალე
უღალატებენ,
ძველებურად დაბრეცენ თვალებს!.
საუბედუროდ, კარგად ვიცნობ
მათ ჯიშს და ჯილაგს —
ვინც სავლე იყო, კვლავ სავლეა
და არა პავლე!..

... დადის ქალაქში დიდი თავით
ვინმე პალიკო!
კანონი
დაკლულ მამალივით
უჭირავს ხელში!.
... აწ ზნე კაცისა
როგორ უნდა გამომპალიყო,
რომ ციხეებში ჭლექი ყეფს და
სიკვდილი ხვნეშის?!

— აღსდექ, ქართველო!
ნუ გაცვდები, ნუ გახუნდები!.
და
„დექ მტკიცედ და ურყევველად“,
რწმენით, ნიადაგ!.
... მე დრომ დამტოვა უდაბნოში,
ხელზე ხუნდებით.
რადგან ჩემს ვარსკვლავს
გამოჩენა დააგვიანდა...

მანგრევს ზმანება: —
— მიწას ხელით თხრიან ქალები!.
შვილებს ეძებენ,
დათხეულნი, მარად წვალებად...
... ხურვალ ქვიშაში
შრიალებენ ღრიანკალები,
როკვით ელიან
მზის ჩასვლას და გარდაცვალებას!.

... ნავთის ჭრაქივით
ძლივს პარპალებს თქვენი „შუქურა“,
საცოდაობას, მისას, ახლა
მტერმა უყურა!.
— გავარდა მეხი!
იმნაირი დაიგრუხუნა,
დაინგრა უკვე, ბიძიებო,
თქვენი ხუხულა!.

სხვა საწამლავი ურევია
ამათ გუნდრუკში!
დაგვასნეულეს შავი ჭირით,
არა ქუნთრუშით!.
ველარ დაგვარჩენს,
ველარ გვიხსნის სხვა რამ წამალი,
თუ არ გათავდა ამ ცვედნების
მყრალი კუნტრუში!...

27 ოქტომბერი, 2011 წელი

„საერთო გაზეთი“
მთავარი რედაქტორი: ვახტანგ ხარჩილავა
გამომცემელი: შპს საგამომცემლო ცენტრი „საერთო სიტყვა“
მის: თბილისი, ალმაშენებლის 164;
ტელ.: 2 14 40 19; 2 34 28 97
რეგისტრაციის №202375349

გაზეთი ხელმძღვანელობს თავისუფალი პრესის პრინციპით.
შესაძლოა, ავტორის პოზიცია არ ეთანხმებოდეს რედაქციის აზრს.
ინფორმაციის სიზუსტეზე პასუხისმგებელია ავტორი. გასაჩივრება
შესაძლებელია მასალის გამოქვეყნებიდან ერთი კვირის ვადაში.
შემოსული მასალები ავტორებს არ უბრუნდება.
◆ ამ ნიშნით აღნიშნულია სარეკლამო მასალები.

qarTvelersac gadasalaxi aqvs Tavisi wili qarTuli udabno

ვახტანგ ხარჩილავა

ქართული სატიაგრაჰა ჯერ არ შექმნილაო-მეთქი, — ვწერდი ერთ-ერთ წერილში.

სატიაგრაჰა ჭეშმარიტებაში შეუპოვრობას, არაძალადობრივი გზით წინააღმდეგობას ნიშნავს, რომელიც ინგლისელ კოლონიზატორთაგან ინდოეთის გათავისუფლების მთავარ ლოზუნგად აქცია დიდმა ინდოელმა მოჰანდას კარამჩანდ პორმანდარმა, იგივე მაჰათმა განდიმ.

ქართული სატიაგრაჰა ჯერ არ შექმნილა-მეთქი, კი ვთქვი, მაგრამ ახლა ვხვდები, რომ მთლად მართალი არ ვიყავი.

ის, რასაც ბიძინა ივანიშვილი აკეთებს დღეს ქართულ პოლიტიკაში, თამამად შეიძლება ქართული სატიაგრაჰას დასაწყისად და დასაბამად ჩავთვალოთ.

— მხოლოდ არჩევნებით, მხოლოდ მშვიდობიანი გზით, ძალადობრივ მეთოდებზე უარის თქმით შეიძლება მივაღწიოთ წარმატებას, — ამტკიცებს ბიძინა ივანიშვილი.

— არა იარაღით, არა ძალადობით, არამედ მხოლოდ მშვიდობიანი წინააღმდეგობით თუ მივაღწევთ სასურველ შედეგს. ამგვარი ბრძოლა მაღალ სულიერებას, ზნეობრივი და მორალური ნორმების ერთგულებას, კეთილშობილებას, შემწყნარებლობას მოითხოვს ჩვენგან. ეს ბრძოლა, პირველ ყოვლისა, ბრძოლაა საკუთარ მანკიერებასთან, ბრძოლა იმისთვის, რომ უკეთესები გავხდეთ. ინგლისელები კი არ არიან ცუდები, ჩვენ არ ვართ კარგები. გავხდეთ უფრო კარგები და ჩვენ მოვიგებთ ამ ომს — არწმუნებდა განდი ინდოელებს.

იგივეს ეუბნება ბიძინა ივანიშვილი ქართველებს, თუმცა ქართველებს მაინცდამაინც ნათლად არ ესმით ამ მოწოდების დედააზრი და გამარჯვების მოპოვება მამაპაპური წესით, მუშტის ერთი დარტყმით, უფრო მარტივი და იოლი ჰგონიათ.

შეუპოვრობა ჭეშმარიტებაში საკუთარი მანკიერების ძლევის გზა, არაძალადობრივი, მშვიდობიანი წინააღმდეგობა, ზნეობრივი ნორმების დაცვა, ხანგრძლივ დროს და, რაც მთავარია, შრომას, ენერგიის ხარჯვას მოითხოვს, ჩვენ კი, ქართველები, ცოტა წავიზარმაცებთ და ამიტომაც მოწინააღმდეგის ერთი დაკვრით ნოკაუტში ჩაგდება უფრო გვირჩევნია.

ბიძინა ივანიშვილი ხშირად ამბობს სიტყვას მსოფლმხედველობა, თუმცა ქართველებს, რომლებსაც დიდი ხანია სიტყვების შინაარსი არ აინტერესებთ, არც ამჯერად მოუკლავთ თავი იმის გაგებით, რას გულისხმობს და საერთოდ, რა მსოფლმხედველობაზე ლაპარაკობს ივანიშვილი?

რა მსოფლმხედველობაა ეს და რა პრინციპებს და რა ღირებულებებს ეფუძნება იგი?

ერთი შეხედვით, ივანიშვილი თითქოს მაჰათმა განდის მოძღვრების პირდაპირ კალკირებას ახდენს, თუმცა სინამდვილეში მისი მოსაზრებები ღრმად ქრისტიანული და აბსოლუტურად ქართულია.

სამწუხაროდ, ექსპერტებს და ანალიტიკოსებს ჯერჯერობით არ გაუშიფრავთ და არ გაუანალიზებიათ ის იდეოლოგია, რასაც ივანიშვილი გვთავაზობს და არც იმ ტაქტიკაზე და სტრატეგიაზე გაუმახვილებია ვინმეს ყურადღება, რომლითაც ივანიშვილი ამ იდეოლოგიური პლატფორმის ცხოვრებაში განხორციელებას აპირებს.

დასანანი და გულსატკენია, რომ ბიძინა ივანიშვილის პიროვნებას ასე ზერელედ, ზედაპირულად და პრიმიტიულად აფასებს ქართველი საზოგადოება — გამოჩნდა მდიდარი ადამიანი, სიკეთის ქმნისკენ მიდრეკილი მილიარდერი, რომელსაც ბიზნესი მოსწყინდა და ახლა პოლიტიკოსობა მოესურვა.

არადა, **ბიძინა ივანიშვილის მილიარდები საერთოდ არაფერ კავშირში არ არის იმ კონცეფციასთან და იმ მსოფლმხედველობასთან, რომელიც ივანიშვილს, როგორც პოლიტიკოსს, უალტერნატივო და ერთადერთ საშუალებად მიაჩნია გამარჯვების მისაღწევად.**

მილიარდერები, როცა მათ პოლიტიკური ძალაუფლების მოპოვება სურთ, რადიკალურად განსხვავებულად იქცევიან — ისინი ძალაუფლებას ყიდულობენ, ან ძალისმიერი მეთოდებით მიიტაცებენ ხოლმე.

ბიძინა ივანიშვილს მხოლოდ ხელისუფლებაში მოსვლა რომ სდომებოდა, იმ ფულით, რაც პარტიული სტრუქტურის შექმნას, მრავალრიცხოვანი კოალიციის შენახვას, გრძელვადიანი საარჩევნო კამპანიის ჩატარებას დასჭირდება, სრულიად უმტკივნეულოდ, ყოველგვარი დავიდარაბის და რისკის გარეშე, 50-60 პარლამენტარის მანდატს იყიდდა და ასევე იყიდდა ნებისმიერ თანამდებობას.

მაგრამ მას ეს არ გაუკეთებია, უფრო ზუსტად, არც უფიქრია ამის გაკეთება.

ბიძინა ივანიშვილმა ქართველ ხალხს ღირსეულ გამარჯვებამდე რთული და ძნელი გზის გავლა შესთავაზა, ერთი აუცილებელი პირობით — ამ გზას იგი ქართველ ხალხთან ერთად გაივლის და ყველა იმ გასაჭირს, ყველა იმ ხიფათს გაიზიარებს, რაც ამ გზაზე მის თანამგზავრ ქართველ ხალხს შეხვდება.

როგორც ვთქვით, მას სრულიად უმტკივნეულოდ შეეძლო თავი აერიდებინა ამ სახიფათო გზის გავლისთვის და სასახლიდან გამოუსვლელად, რბილ სავარძელში ჩამჯდარს მიეღო იმდენი ძალაუფლება, რამდენსაც მოისურვებდა, მაგრამ მან უარი თქვა ამ კომფორტულ ცთუნებაზე და თავისი თავის, როგორც პოლიტიკოსის, შექმნა და გამოძერწვა საკუთარი ხელით ირჩია.

ეს გზა, რომელზეც ზემოთ ვლაპარაკობდით, ერთგვარი გამოცდის და სულიერი წრთობის გზაც არის და იმის მინიშნებაც, რომ არ შეიძლება გამარჯვებას ერთბაშად მიადგე — სანამ გამარჯვებამდე მიხვალ, რაღაც გზა უნდა გაიარო, რომ ბევრი ფიქრი მოასწრო თუნდაც შეცდომების დაშვება მოასწრო, რომ მერე ისწავლო ამ შეცდომებზე და გამარჯვებამდე ცოდნითა და გამოცდილებით აღჭურვილი მიხვიდე.

ბიძინა ივანიშვილის გადაწყვეტილება, მოსულიყო პოლიტიკაში და დაეწყო ნულიდან, დაეწყო სუფთა ფურცლიდან, არის გადაწყვეტილება იმ კაცისა, რომელმაც ასევე ნულიდან დაიწყო ბიზნესი და საკუთარი შრომით, ნიჭიერებით, გამჭრიახობით, მიზანსწრაფულობით და, რაც მთავარია, წესიერებით, ერთ-ერთი უმდიდრესი ადამიანი გახდა.

ბიძინა ივანიშვილის კრედო, მისი ფილოსოფია შემდეგში მდგომარეობს: ადამიანმა თვითონ უნდა „ააშენოს" ტაძარივით საკუთარი თავი, თვითონ უნდა სრულყოს და დახვეწოს ისე, რომ ამ ტაძარმა დროს გაუძლოს და თანამედროვეთათვის და მომავალი თაობებისთვის ორიენტირად იქცეს.

* * *

ქართველებს ერთი უცნაური თვისება გვაქვს — ყველას ჭკვიანი ჰგონია თავისი თავი, თანაც განსაკუთრებულად ჭკვიანი.

ბევრი არაფერი გვაბადია, მაგრამ, აი, ჭკუა გვაქვს თავსაყრელად და, რა თქმა უნდა, ჭკუის დარიგებაც ძალიან გვიყვარს.

ნახეთ, რა კარგი გამოთქმაა — ჭკუის დარიგება.

თითქოს საჩუქრებს ვარიგებდეთ, ისე ვარიგებთ და ვარიგებთ ქართველები ჭკუას, თუმცა ამ შემთხვევაშიც განსაკუთრებულ მოვლენასთან გვაქვს საქმე.

ქართველმა შეიძლება ნოტის წაკითხვაც არ იცოდეს, მაგრამ შეუძლია კომპოზიტორს ჭკუა დაარიგოს და ასწავლოს, როგორ უნდა შექმნას მშვენიერი მუსიკა.

ქართველს, რომელსაც თავის ცხოვრებაში ფუნჯი არ აუღია ხელში, შეუძლია მხატვარს მისცეს რჩევა თუ როგორ უნდა დახატოს გენიალური ნახატი.

ქართველს, რომელსაც 5 ლარი არ უდევს ჯიბეში, შეუძლია 5 მილიარდის პატრონს ჭკუა დაარიგოს და მენეჯმენტის სფეროში „კვალიფიციური" რჩევები მისცეს.

ქართველები ჭკუას განსაკუთრებულად გულუხვად და ხელგაშლილად პოლიტიკის დარგში არიგებენ.

ბიძინა ივანიშვილსაც ბევრი ჭკუის დამრიგებელი და მრჩეველი გამოუჩნდა, რომლებიც თავიანთ წმინდათაწმინდა მოვალეობად თვლიან, ასწავლონ პოლიტიკოს ივანიშვილს, როგორ უნდა აკეთოს პოლიტიკა, ვინ დაიყენოს გვერდით, ვინ შერისხოს, როგორ ილაპარაკოს და რაზე ილაპარაკოს.

არადა, დროის, ამ უმცირეს მონაკვეთში, ბიძინა ივანიშვილმა დაამტკიცა, რომ ის უკვე შედგა, როგორც ნიჭიერი პოლიტიკოსი, რომელიც არც თავისი წინამორბედებიდან და არც თავისი თანამედროვეებიდან არავის არ ჰგავს.

is, rasac biZina ivaniSvili akeTebs, qarTuli satiagrahaa

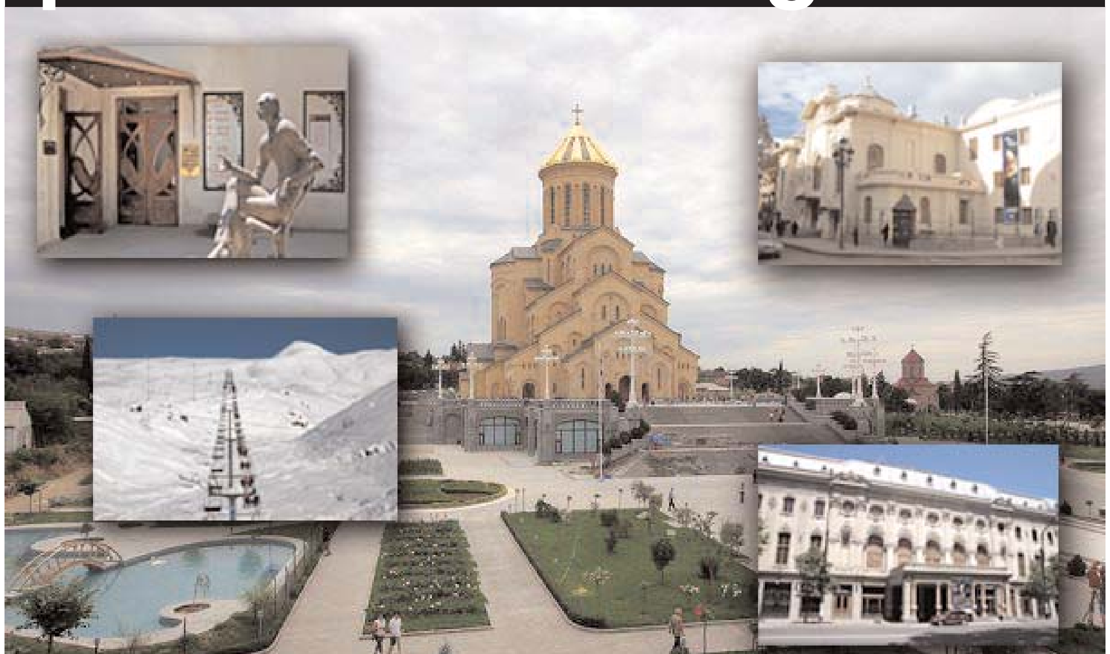

◘ 4 gv. ➤

gubaz sanikiZe:

Tu xelisufleba arCevenebs gaayalbebs `erovnuli forumi~ quCaSi gamova!

„საერთო გაზეთს“ ესაუბრება „ეროვნული ფორუმის“ ერთ-ერთი ლიდერი **გუბაზ სანიკიძე**

— ოპოზციური რვიანისგან დარჩენილ ექვსიანს, აღარ ჰქონდა რესურსი ებრძოლა საბოლოო გამარჯვებამდე?

— ნათქვამია: „შეძახილმა ხე გაახმოო“. გვეუბნებოდნენ, არაფერი გამოგივათ, აზრი არ აქვს თქვენს აქტივობასო და მართლაც, ოპოზიციური ექვსიანიც „გახმა“.

— მას შემდეგ, რაც ოპოზიციური რვიანისგან დარჩენილი ექვსიანიც დაიშალა, ფაქტობრივად, ფორუმი პოლიტიკურ ასპარეზზე აღარ გამოჩენილა. რას ნიშნავდა თქვენი ტაიმაუტი, ისვენებდით თუ აკვირდებოდით, როგორ განვითარდებოდა პოლიტიკური პროცესები?

— „ეროვნული ფორუმი“ არასდროს არ ისვენებს. ვაკვირდებოდით, როგორ, რანაირად განვითარდებოდა მოვლენები. პოლიტიკურ ორგანიზაციას, ისევე როგორც ადამიანს, აქვს აქტივობის, გადაფასების, შეფასების პერიოდი. „ფორუმსაც“ სწორედ ეს პერიოდი ჰქონდა. შეკითხვები როცა გაცილებით ბევრია, ვიდრე გასაცემი პასუხები, ჯობს, ადამიანმა პოზიციის დაფიქსირებისგან თავი შეიკავოს. ქართველები ცოტა „არიქას“ მიმდევარი ხალხი ვართ, არიქას ძახილით კი საქმე არ გამოდის. ბავშვი სამ თვეში არ იბადება, ყველაფერს სჭირდება გარკვეული პერიოდი. იმდინარე პროცესები გარკვეულ სახეს უკვე ღებულობს და ქართულ პოლიტიკაში გადამწყვეტ სიტყვას აუცილებლად იტყვის.

— „ეროვნული ფორუმი“ ოფიციალურად კოალიციის წევრი რამდენიმე დღის წინ გახდა. რა გახდა გაწევრიანების მთავარი მიზეზი და კონკრეტულად როდის დაიწყეთ მოლაპარაკების პროცესი ბიძინა ივანიშვილთან?

— ინტენსიური მოლაპარაკებები ყოველკვირეული, ყოველდღიური ბიძინა ივანიშვილთან არ გვქონია. ბოლო შეხვედრის დროს ასეთი რამ ითქვა: ბატონ ბიძინას მხარეს პოლიტიკური ფორმირებების პროცესი მიმდინარეობდა და ჩვენი მხრიდანაც იყო განაცხადი, გვეცალა პარტნიორებისთვის როგორ ჩამოყალიბდებოდნენ და გადაწყვეტილება შემდეგ მიგვეღო. დღეს პოლიტიკური კონტურები უკვე გამოიკვეთა, მოგეხსენებათ, 15 თებერვალს გაიმართება პარტიის პრეზენტაცია.

— რა იყო ის მთავარი მოტივი, რის გამოც „ფორუმი“ კოალიციაში გაერთიანდა, რა მოლოდინი გაქვთ კოალიციასთან დაკავშირებით?

— არსებობს რეალური შესაძლებლობა ქვეყანაში დაიწყოს სერიოზული პოლიტიკური ცვლილებები. ბიძინა ივანიშვილის სახით პოლიტიკაში სერიოზული ფიგურა შემოვიდა, რომელსაც აქვს უნარი კონცენტრაცია მოახდინოს ელექტორატის, ასწიოს პოლიტიკური ოპოზიციის რეიტინგი, ხალხის განწყობა, ამიტომ „ფორუმს“ აქვს სურვილი მონაწილეობა მიიღოს პოლიტიკური პროცესების ფორმირებაში.

— თავიდანვე მხოლოდ ამ ფორმატით მიაღწიეთ შეთანხმებას თუ სხა შეთავაზებები იყო. ვრცელდება ინფორმაცია, რომ მხოლოდ ინდივიდების გაერთიანებზე იყო საუბარი?

— ინფორმაცია, თითქოს ივანიშვილს არ სურდა „ეროვნული ფორუმის“ მთლიანად პარტიული სტრუქტურით კოალიციაში გაერთიანება სიმართლეს არ შეესაბამება. ჯერ კიდევ 2006 წლიდან მოყოლებული, ქართულმა ჟურნალისტიკამ რამდენჯერმე დაგვშალა, თუმცა ფორუმი დღემდე არსებობს და ბევრი აქტიური მხარდამჭერიც ჰყავს.

— ბატონო გუბაზ, საზოგადოების ნაწილმა ნოდარ ჯავახიშვილის „ქართუ ბანკის“ პრეზიდენტად მიწვევა „ეროვნული ფორუმის“ კოალიციაში გაწევრიანებად აღიქვა. რელურად იმ პერიოდში თუ მიმდინარეობდა მოლაპარაკების პროცესი თქვენსა და ბიძინა ივანიშვილს შორის?

— ბატონ ბიძინასგან შემოთავაზება იყო ნოდარ ჯავახიშვილთან მიმართებაში და „ფორუმიც“ ყოველგვარი პირობებისა და დათმობის გარეშე დავეთანხმეთ, ივანიშვილის მოთხოვნას. აამიტომ, თითქოს ფორუმი იმ პერიოდში უკვე მოიაზრებოდა კოალიციის ნაწილად, სიმართლეს არ შეესაბამება.

— ნინო ბურჯანაძის შეფასებით, პოლიტიკურ არენაზე განხორციელებული ცვლილებების მიუხედავად, რეალური აქტივობა არ შეინიშნება და მხოლოდ პასიური განცხადებები კეთდება. ეთანხმებით ამ პოზიციას და რა გარდატეხას შეიტანს „ეროვნული ფორუმი“ ამ მიმართულებით?

— გარკვეულწილად “ოპოზიცია პასიურია, ცხადია, როცა ვითარება ჩამოყალიბების პროცესშია, პასიურობა თავისთავად იქნება. სამხედრო ხელოვნებაში არსებობს პირველი დარტყმის მიღება, ანუ პირველი ვინ დაცლის არსენალს. მოდით, ჯერ დაცალოს არსენალი ხელისუფლებამ, გვაჩვენოს, რა უნდათ, რას იკადრებენ და მერე გადავალთ მოქმედებაზე.

— კი, მაგრამ როდემდე აპირებთ ხელისუფლების ქმედებებისთვის თვალყურის დევნებას?

— მაქსიმუმ თებერვლის ბოლოსთვის დავიწყებთ აქტიურ სამუშაო პროცესებს- რეგიონებში გასვლას, ხალხთან შეხვედრას და ა.შ. ცხადია, ჩვენს მომხრეებზე იქნება წნეხი, ზეწოლა, დაშინება, აგენტების შემოგზავნა, მაგრამ ეს არავის არ უნდა გაუკვირდეს.

— როგორ წარმოგიდგენიათ თქვენ ყოფილ და ახლა უკვე ამჟამინდელ პოლიტიკურ პარტნიორებთან ურთიერთობა, ვგულისხმობ, „თავისუფალ დემოკრატებსა„ და „რესპუბლიკელებს“, რომლებსაც ხშირად საყვედურობენ, ბლოკავენ სხვა პარტიებს კოალიციაში გასაწევრიანებლადო?

— საკუთარი და პარტიული გამოცდილებით გეტყვით, ხშირად საუბრობდნენ იმაზეც, თითქოს ირაკლი ალასანია „ეროვნულ ფორუმს“ ბლოკავდა, თუმცა რეალურად, ეს ასე არ ყოფილა. ვნახოთ, მომავალში რა ვითარება გვექნება, დღევანდელი მდგომარეობით, კოალიციის გაფართოება არ იგეგმება, თუმცა ხვალ რა იქნება, ვერ გეტყვით. მითუმეტეს საგარეო ფაქტორები საქართველოს სასიკეთოდ არ ვითარდება. ირანის საკითხის გამწვავებისა და რეგიონში უმართავი პროცესების დაწყების შემთხვევაში რუსეთი საქართველოს ტერიტორიების დასაპყრობად აუცილებლად შემოიჭრება და ამის საკმაოდ ბევრი მიზეზი ექნება. მაგალითად, სომხეთის ტერიტორიაზე არსებული გიუმრის რუსული ბაზა, რომელიც იარაღით ირანიდან მარაგდება, ბლოკადაში აღმოჩნდება და სავარაუდოდ, რუსეთი ამას არ დაუშვებს. ამიტომ საქართველოში სხვა პოლიტიკური კონფიგურაცია უნდა აეწყოს, იმისთვის, რომ 2008 წლის მოვლენები არ განვითარდეს.

— ბატონო გუბაზ, ჯერჯერობით ნინო ბურჯანაძე არ მოიაზრება კოალიციაში. თუ დადგა პრეცედენტი და ის გახდა კოალიციის შემადგენელი ნაწილი, „ეროვნული ფორუმი“ მზადაა მასთან ითანამშრომლოს?

— „ეროვნული ფორუმი“ არავის არ უქმნის პრობლემას, პირიქით, ყოველთვის მივესალმებით ოპოზიციის გაერთიანებას თუ ის შედეგზე ორიენტირებული იქნება.

— არჩევნების გაყალბების შემთხვევაში, რას გააკეთებს „ეროვნული ფორუმი“, შესაძლებელია პროცესებმა კვლავ ქუჩაში გადაინაცვლოს?

— რა თქმა უნდა, ხელისუფლება თუ კვლავ გააყალბებს არჩევნებს და რეალური შედეგი არ დადგება, ხმების დასაცავად ქუჩაში აუცილებლად გამოვალთ.

— როგორ ფიქრობთ, ოპოციზიციის დასავლეთისგან გექნებათ მხარდაჭერა?

— ყოველ შემთხვევაში, იმაში დარწმუნებული ვარ, რომ მიხეილ სააკაშვილის მიერ არჩევნების გაყალბებას მხარს აღარავინ დაუჭერს, რადგან დღეს უკვე განსხვავებული ვითარებაა.

დღეს ოპოზიციის ნაწილი ფიქრობს, რომ ობამა ხელისუფლების მხარეს არის, ნაწილი კი საპირისპიროს ამტკიცებს. ჩემი აზრით, ბარაქ ობამა არავის მხარეს არაა, მან ძალაუფლება მთლიანად ქართველ ხალხს გადმოგვაბარა და ჩვენზეა დამოკიდებული რა როგორ იქნება.

მირანდა ნაბახტეველი

qarTvelersac gadasalaxi aqvs Tavisi wili qarTuli udabno

3 gv.

ბიძინა ივანიშვილი არის სრულიად ახალი პოლიტიკური აზროვნების და ახალი პოლიტიკური კონცეფციის პოლიტიკოსი, რომელიც ცდილობს ქართულ პოლიტიკას ცივილური სახე დაუბრუნოს.

ვიღაცები მას უკან, პოლიტიკური ჯუნგლებისკენ მიექაჩებიან, მაგრამ მას ზუსტად აქვს განსაზღვრული სამოქმედო გეგმა და ის ამ გეგმიდან არ გადაუხვევს.

* * *

მაჰათმა განდი ინდოელებს ეუბნებოდა — პრობლემა მხოლოდ იმაში კი არ არის, რომ ინგლისელები არიან ცუდები, ჩვენ არა ვართ კარგები. გავხდეთ უფრო კარგები და ინგლისელი კოლონიზატორები იძულებულნი გახდებიან, ინდოეთიდან წავიდნენ.

ქართულ სინამდვილეშიც დაახლოებით იგივე ხასიათის პრობლემა დგას, რაც განდისდროინდელ ინდოეთში. ბიძინა ივანიშვილი საკუთარი ცხოვრების მაგალითით ცდილობს ქართველ საზოგადოებას მიანიშნოს, რომ საჭიროა უკეთესები გავხდეთ, თუ გვინდა, რომ უკეთესი ხელისუფლება გვყავდეს.

მოსემ ორმოცი წელი ატარა ებრაელი ერი უდაბნოში.

ჩვენც გვაქვს გასავლელი ჩვენი ქართული უდაბნო, ამისთვის კი დიდი მოთმინება და სულიერი სიმტკიცეა საჭირო.

* * *

მე ვნახე ბიძინა ივანიშვილის შეცბუნებული სახე, როცა მას ვიღაცები სთხოვდნენ ფეხი დაედგა პლაკატისთვის, რომელზეც სააკაშვილი იყო გამოსახული.

არ არის ბიძინა ივანიშვილი ქართულ პოლიტიკაში იმისთვის მოსული, რომ ვიღაცას გადაუაროს, ვიღაც გასრისოს, ვიღაცას ფეხი დაადგას.

— მე არ მოვდივარ ვინმეს დასამარცხებლად, მე ყველა ქართველის გასამარჯვებლად მოვდივარო, — თქვა მან თავის პირველსავე წერილში.

კარგად ჩავუღრმავდეთ ამ სიტყვების შინაარსს და ნუ ვაიძულებთ მას დაემსგავსოს მათ, რომლებიც ძალადობით და სისასტიკით ცდილობენ ქვეყნის დაშინებას და დამონებას.

ბიძინა ივანიშვილი ქართული სატიაგრაჰას ქართულ მოდელს ქმნის და ეს არის ერთადერთი საშუალება, რომ ქართველმა ერმა წარმატებით გადალახოს თავისი წილი ქართული უდაბნო.

gamoricxuli ar aris, erT mSvenier dRes darialis xeobidan TeTr cxenebze amxedrebuli putini da saakaSvili erTad SemobrZandnen saqarTveloSi

მიუხედავად იმისა, რომ აშშ-ს ადმინისტრაციამ წითელი ბარათი უჩვენა მიხეილ სააკაშვილს, მიუხედავად იმისა, რომ ბიძინა ივანიშვილის კოალიცია დღითიდღე ფართოვდება და ძლიერდება, მიხეილ სააკაშვილის პოლიტიკურ გარდაცვალებაზე საუბარი ჯერჯერობით მაინც ნაადრევია.

საქმე ის არის, რომ მიხეილ სააკაშვილი არ არის პროგნოზირებადი პოლიტიკოსი, რომელიც რაღაც ჩარჩოებს ემორჩილება და მოვლენათა ლოგიკურ განვითარებას მორჩილად მიჰყვება.

ამ რვა წლის განმავლობაში მას არაერთი არაორდინალური ნაბიჯი აქვს გადადგმული, რითაც ახერხებდა ჩიხური მდგომარეობიდან გამოსავალი მოეძებნა.

სააკაშვილი იმ მოჭადრაკეს ჰგავს, რომელსაც ჭადრაკის თამაშის დაკანონებული და დადგენილი წესები სულ ფეხებზე ჰკიდია და მეტოქეს საკუთარი წესებით ეთამაშება – ეტლით სვლას ისე აკეთებს, თითქოს მხედრით თამაშობდეს და პირიქით.

ამიტომაც არის მისი საჭადრაკო პოლიტიკური პარტიები ქაოტური, აბსურდულ-დაბურდული, ერთი შეხედვით, აბსოლუტურად ალოგიკური, მაგრამ ხდება სასწაული და ეს ყველაფერი ფინიშთან რაღაც აზრს და ლოგიკურ დასასრულს იძენს.

მისგან ყოველთვის უნდა ველოდოთ უეცარ სვლას, მკვეთრ, 180 გრადუსიან მოხვევას თუ გადახვევას, მოულოდნელ ნახტომს, რისკიან გადაწყვეტილებას.

ბარაკ ობამასთან შეხვედრის შემდეგ ოპოზიციური პარტიები, პოლიტოლოგები, ექსპერტები ოპტიმისტურ პროგნოზებს აკეთებენ და ასკვნიან, რომ სააკაშვილი სულ მალე იძულებული გახდება, ბედს შეეგუოს და ძალაუფლება დათმოს, თუმცა გადაწყვეტილად ამის თქმა მხოლოდ იმ ადამიანს შეუძლია, ვინც სააკაშვილს ცუდად იცნობს.

ყველაფერს რომ თავიდავანებოთ, სააკაშვილისთვის მიცემულ სიტუაციაში ძალაუფლების დათმობა სიკვდილ-სიცოცხლის საკითხია, რადგან ქვეყნიერების ზურგზე არ არსებობს ადამიანი, არ არსებობს ინსტიტუცია, არ არსებობს ორგანიზაცია, რომელიც მას უსაფრთხოების და ხელშეუვალობის მტკიცე გარანტიებს მისცემდა, რადგან მან ძალიან კარგად იცის, თუ რა მკაცრად შეიძლება მოეთხოვოს პასუხი იმ ქმედებებისთვის, რაც მან ხელისუფლებაში ყოფნის პერიოდისთვის მოასწრო.

ამიტომაც მისი ნომერ პირველი ამოცანაა ნებისმიერი გზით როგორმე შეინარჩუნოს ძალაუფლება და ამით დააღწიოს თავი პასუხისმგებლობას.

სააკაშვილი ნებისმიერ მსხვერპლზე წავა, ოღონდ ძალაუფლება არ დათმოს.

ძალაუფლება მისი ერთადერთი იმუნიტეტი და ერთადერთი საიმედო ციხე-სიმაგრეა, სადაც ის უშიშრად იგრძნობს თავს.

მართალია, მოვა დრო და ამ ციხე-სიმაგრის კარებიც აუცილებლად შეილეწება, მაგრამ სანამ ეს მოხდება, შეიძლება რაღაცები შეიცვალოს და გადარჩენის ახალი შანსი გაჩნდეს.

ტყუილად ჰგონია ვინმეს, სააკაშვილი აშშ-ს, გაეროს, ევროკავშირის თუ ევროსაბჭოს ინსტრუქციებს უსიტყვოდ დაემორჩილება და საპრეზიდენტო ვადის გასვლის შემდეგ მორჩილად ჩაბარდება „ტყვედ“ ახალ ხელისუფლებას.

ტყუილად ჰგონია ვინმეს, სააკაშვილი აშშ-ს, გაეროს, ევროკავშირის თუ ევროსაბჭოს ინსტრუქციებს უსიტყვოდ დაემორჩილება და საპრეზიდენტო ვადის გასვლის შემდეგ მორჩილად ჩაბარდება „ტყვედ“ ახალ ხელისუფლებას.

xmebi, mixeil saakaSvilis politikuri gardacvalebis Sesaxeb, naadrevia!

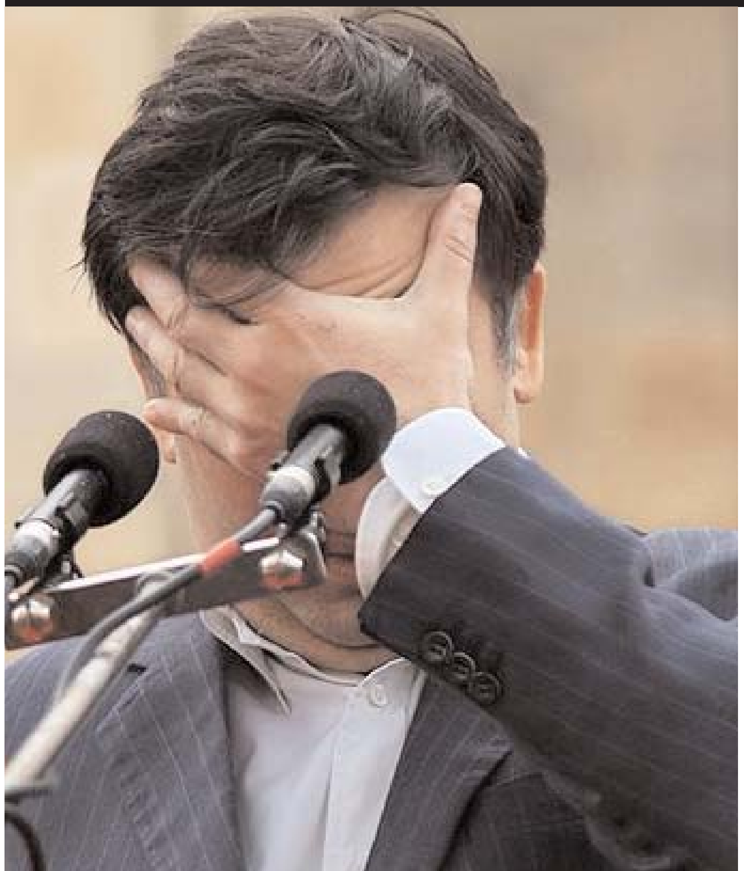

სააკაშვილი ბოლომდე იბრძოლებს და თუ შეამჩნევს, რომ დასავლეთელმა მეგობრებმა და მფარველებმა საბოლოოდ შეაქციეს ზურგი, ის შეეცდება ახალი მფარველი გამოძებნოს და, არ გაგიკვირდეთ, თუ ეს ახალი მფარველი მისთვის საძულველი პუტინი იყოს.

კაცმა რომ თქვას, პოტენციურად ყველაზე საიმედო მოკავშირე მომავალ საბედისწერო პერიპეტიებში სააკაშვილისთვის მისი სულიერი ძმა ვლადიმერ პუტინია.

მათ ერთმანეთი დღეს ისე სჭირდებათ, როგორც არასდროს და ეს ერთმაც ძალიან კარგად იცის და მეორემაც.

მიუხედავად არაერთგზის ხმამაღლა დეკლარირებული აგრესიული განწყობისა, ოკუპანტი რუსეთის მისამართით სააკაშვილს ბოლომდე არასდროს დაუწვია ამ ოკუპანტთან დამაკავშირებელი ხიდები. ამის დასტურია თუნდაც ის, რომ საქართველოს ეკონომიკის სტრატეგიული მნიშვნელობის სფეროები, ფაქტობრივად რუსული ბიზნესის ხელშია და მჭიდრო მეგობრობა და პარტნიორობა რუსულ კაპიტალთან დღემდე წარმატებით გრძელდება.

პუტინთან დაძმობილება-დამოყვრების საიდუმლო სურვილისა და ხვაშიადის მიმანიშნებელი უნდა იყოს კგბ-ს ყოფილი გენერლის თემურ ალასანიას ხელახალი გამოჩენა ქართული პოლიტიკის წამყვან ფლანგზე, საგარეო საქმეთა სამინისტროს მრჩევლის პოსტზე, სადაც ის უხელფასოდ, საზოგადოებრივ საწყისებზე მუშაობს, თუმცა რა საფასურის გადახდა მოუწევს საქართველოს მისი მოღვაწეობის საზღაურად, არავინ იცის, ისე როგორც არავინ იცის, რატომ გაუწია საქართველოს ხელისუფლებამ ფასდაუდებელი სამსახური რუსეთს, როცა მის პროვოკაციას აჰყვა და ამით საშუალება მისცა საქართველოს ტერიტორიის 20 პროცენტი თვალის დახამხამებაში გადაესანსლა.

სააკაშვილის ბედი დიდად არის დამოკიდებული არა მარტო იმაზე, თუ რა ხდება საქართველოს შიგნით, არამედ იმაზეც, თუ რა შეიძლება მოხდეს საქართველოს გარეთ, საქართველოს გარეთ კი ცუდი ამბები ხდება, რაც, შეიძლება, სათავისოდ ძალიან კარგად გამოიყენოს სააკაშვილმა.

სააკაშვილი არ არის დიმიტრი თავდადებული, რომელიც მზადაა თავი გასწიროს საქართველოს გადასარჩენად.

სააკაშვილი საკუთარი თავის გადასარჩენად საქართველოს გასწირავს უყოყმანოდ.

ამიტომაც არის ის მოცემულ კრიზისულ სიტუაციაში ძალზე სახიფათო.

დარწმუნებული ვართ, მას საბედისწერო ხაფანგთან თავის დახსნის ბევრი ვარიანტი აქვს შემუშავებული.

აქედან ყველაზე საიმედო და ოპტიმალური, მაინც რუსეთთან საიდუმლო გარიგება გვესახება.

ასე რომ, სულაც არ არის გამორიცხული, ერთ მშვენიერ დღეს დარიალის ხეობიდან ან სულაც რიკოთის გვირაბიდან თეთრ ცხენებზე ამხედრებული პუტინი და სააკაშვილი ერთად შემობრძანდნენ საქართველოში.

გიორგი გამეზარდაშვილი

იხილეთ „საერთო გაზეთი“ ინტერნეტში
www.saertogazeti.net
შემოგვიერთდით FACEBOOK-ზე
საერთო გაზეთი

xelisufleba cdilobs ivaniSvili quCaSi gamoiyvanos da iq gauswordes

გვესაუბრება კონფლიქტებისა და მოლაპარაკებების საერთაშორისო ცენტრის ხელმძღვანელი, პროფესორი გოგი ხუციშვილი:

— მოდით ობამა-სააკაშვილის შეხვედრას განსხვავებული კუთხით შევხედოთ. რა თქმა უნდა, საქართველო ძალიან პრიორიტეტული, მნიშვნელოვანი ქვეყანა არაა ამერიკისთვის, მაგრამ არსებობს გარკვეული დამოკიდებულება — საქართველოში აშშ-ს მხარდაჭერილი რევოლუცია მოხდა, რის შედეგად მოდერნიზაცია, დემოკრატიული ცვლილებები განხორციელდა. ამ მხრივ, ქვეყანა სამაგალითო გახდა რეგიონში, პოსტსაბჭოთა სივრცეში. ასეთი სურათია დაფიქსირებული ვაშინგტონში. მეორე — აგვისტოს ომის შედეგად საქართველო პრობლემატურ ადგილად გადაიქცა, ობამას ადმინისტრაციას დაბრკოლება შეექმნა იმ კუთხით, რომ საქართველო რუსეთის მსოფლიო სავაჭრო ორგანიზაციაში გაწევრიანებას წინაალმდეგობას უწევდა. ვაშინგტონი თვლის, რომ საქართველო კავკასიაში პარტნიორი ქვეყანა უნდა შეინარჩუნოს, ამიტომ აქ მიმდინარე რეფორმებს მხარი უნდა დაუჭიროს. გარდა ამისა, გავითვალისწინოთ ამ ქვეყნის მენტალიტეტი, ამერიკაში დათვლილია ამ წლების განმავლობაში რამდენი დახმარება შემოვიდა, რამდენი მილიარდი დოლარი ჩაიდო საქართველოში, რაც გაცილებით მეტია, ვიდრე ზოგიერთ სხვა ქვეყნებში. ამიტომაც მათ აინტერესებთ როგორ დახარჯა ეს ფული. ასევე, დაინტერესებულნი არიან საქართველოში არ მოხდეს რაღაც ისეთი, რომლის გამო კიდევ უფრო მეტი ფულის ჩადება დასჭირდებათ. ეს ძალიან მნიშვნელოვანი მომენტია.

— რუსეთი ამ შეხვედრით გაღიზიანებულია. მედვედევმა განაცხადა — თუ ამერიკა საქართველოს შეიარაღებას მისცემს, ეს კავკასიაში დესტაბილიზაციას გამოიწვევსო. როგორ შეიძლება განვითარდეს მოვლენები?

— რუსეთი ცდილობს პუტინს პოზიცია გაუმაგროს. არის მოსაზრება, რომ პუტინს არაფერი ემუქრება და პრეზიდენტად აირჩევენ, მიუხედავად ამისა, სერიოზული კითხვები ჩნდება მისი ხელისუფლების ლეგიტიმურობასთან დაკავშირებით. იმიტომ, რომ დიდი ეჭვებია გასულ შემოდგომაზე ჩატარებულ საპარლამენტო არჩევნებთან დაკავშირებით. საპროტესტო აქციები დღემდე გრძელდება. ამის შესაბამისად, საჭიროა საფრთხის შეგრძნების მოსკოვის გარეთ გადატანა, საზღვრებისკენ. ყველზე სენსიტიური სფერო რუსეთის საზღვრების გასწვრივ საქართველოა. ამას ორმაგი დატვირთვა აქვს. უპირველეს ყოვლისა, მოსკოვში არსებობს გამართლების და ლეგიტიმიზაციის საკითხი იმ ბაზებისა, რომელიც ენგურის მიღმა და სამხრეთ-ოსეთშია. განლაგებული აფხაზეთში და სამხრეთ-ოსეთში ბაზების შენარჩუნება და განვითარება აქტუალური საკითხია. ბოლო დროს საერთაშორისო დონეზე ისმება კითხვები — თუკი სტაბილური ვითარებაა, თუკი საფრთხის სიმძაფრე შენელებულია, მაშინ რა საჭიროა იქ ამდენი ბაზები? მოსკოვს არ აწყობს ბაზების შემცირება, რადგან მას ისინი სჭირდება, როგორც საქართველოზე ზეწოლის მექანიზმი. ამიტომ, სამხედრო ბაზების გაყვანას არ აპირებს. უფრო მეტიც, მოსკოვს ამ ბაზების გაძლიერება სჭირდება, რაც შეიძლება იმ შემთხვევაში მოხდეს თუ ვითარების გამწვავების საფრთხე იქნება. ახლა, მოსკოვი საქართველოში დაძაბულობის გაზრდის პერსპექტივას მოახლოებულ საპარლამენტო არჩევნებს უკავშირებს, მიუხედავად იმისა, რომ ეს არჩევნები ჩვენთან შემოდგომაზეა, მაგრამ ეს სხვანაირი საპარლამენტო არჩევნებია. იგი არ არის ხელისუფლების დომინირების პრობებში განხორციელებული არჩევნები. აქ არის ძლიერი მოთამაშე ბიძინა ივანიშვილის სახით, იგი ხელისუფლების ძლიერი კონკურენტია, რაც იმას ნიშნავს, რომ შეიძლება ვითარება დაიძაბოს. მოსკოვს გაკეთებული აქვს ასეთი გათვლები — შეიძლება ვითარება იმდენად დაიძაბოს, რომ სააკაშვილმა გადაწყვიტოს საზღვრებთან საფრთხეების ხელოვნურად შექმნა. მაგალითად, გაამწვავოს ვითარება, იქ გადაიტანოს ყურადღება, ამის გამო რეჟიმი გაამკაცროს — თქვას, რომ გვემუქრება საფრთხე და სტაბილურობის შესანარჩუნებლად უნდა გავზარდოთ შეიარაღება და მოახდინოს სიტუაციის საგანგებო ვითარებაში გადატანა. შეიძლება ეს აღმოჩნდეს ხელისუფლების ინტერესებში. ამის პრევენციისთვის, მოსკოვი თვლის, რომ თავის მხრივ არაღიარებული რესპუბლიკების საზღვრებთან ბაზები უნდა გააძლიეროს. ყველა ცდილობს სიტუაცია გამოიყენონ, რათა ის ამოცანა, რომელიც ისედაც დასახულია, არსებული ვითარებით გამართლება მოუძებნოს.

— რამდენად შესაძლებელია სააკაშვილი პოსტის შესანარჩუნებლად მსგავს სცენარზე წავიდეს?

— თუ წინასაარჩევნო ვითარება გართულდა, ის, რაც მოგახსენეთ, სავსებით შესაძლებელია. ჩვენთან არჩევნები ნორმალურ საარჩევნო ფონზე და გარემოში არ ტარდება, ეს ფაქტია. ეს ყველასთვის ცხადი გახდება. ისეთი კანონმდებლობა მიიღეს, ისეთ ვითარებაში ჩააყენეს ყველა პოლიტიკური ძალა, გარდა ხელისუფლების, რომ პრაქტიკულად, გაძნელებული კი არა, შეიძლება შეუძლებელი გახდეს ნორმალური არჩევნების ჩატარება. რა თქმა უნდა, ეს არ მოხდება გარკვეული საპროტესტო მოძრაობის გარეშე. დავაკვირდეთ ერთ რამეს — სახელისუფლებო ტელევიზია ამბობს — ბიძინა ივანიშვილმა „რესპუბლიკელებისა“ და „თავისუფალი დემოკრატების“ გარდა „ეროვნული ფორუმი“ შემოიერთა, ეს ხომ არ ნიშნავს, რომ ტაქტიკა იცვლებაო. თუკი ადრე ივანიშვილი ქუჩას გამორიცხავდა, ხომ არ იცვლება ტაქტიკა და საპროტესტო მოძრაობა ქუჩაში ხომ არ გადაინაცვლებს. რა ხდება ამით? — ხდება ვითარების წინასწარ მოსინჯვა, მოახერხებს თუ არა ხელისუფლება ივანიშვილის ქუჩაში გაყვანას. ისინი თვლიან — ივანიშვილის მოგერიება ქუჩაში უფრო ადვილი იქნება გამომდინარე იქედან, რომ ქუჩის აქციები მომწიფებული ქვეყნისთვის დამახასიათებელ წინასაარჩევნო ქმედებად არ ითვლება. ანუ აქამდე ბიძინა ივანიშვილი იყო ისეთ ჩარჩოებში, რომ მასთან ბრძოლა ლეგიტიმურობის თვალსაზრისით ძალიან ძნელი იყო, ქუჩაში თუ გაიყვანენ ბევრი რამ შეიძლება მოხდეს, მას წარმოაჩენენ, როგორც ქუჩური მეთოდებით მებრძოლს და არასერიოზულ მეტოქეს. ანუ ეს უნდა სწორედ ხელისუფლებას.

— სხვა მხრიდან რომ შევხედოთ ამ ამბავს, იქნებ ხელისუფლებას ივანიშვილის ქუჩაში გასვლა კი არა, სწორედ მისი უმოქმედობა აწყობს. ასე ხომ მშვიდად მივა არჩევნებამდე და მერე ჩვეული ხერხით გააყალბებს?

— გეთანხმებით, ნორმალურ ვითარებაში ასე იქნებოდა. ანუ ხელისუფლება ამტკიცებს, რომ მას მოსახლეობის უმრავლესობა განაღდებული აქვს. ეს მართლაც ასე რომ იყოს, მაშინ ახალი პოლიტიკური ძალის გამოჩენას არ შეუშინდებოდა. თუ იციან, რომ უმრავლესობა მათ აძლევს ხმას, მაშინ რატომ უქმნიან დაბრკოლებებს ივანიშვილის გუნდს გამკაცრებული კანონმდებლობით, ფინანსური სანქციების სახით?! ეს ნიშნავს, რომ მათ იციან — არცთუ ისე განაღდებული აქვთ არჩევნების მოგება.

— ბატონმა ბიძინამ „ასავალ-დასავალში“ მიცემულ ინტერვიუში განაცხადა— თუ არჩევნები გაყალბდება ქუჩის აქციებსაც არ გამოვრიცხავო. თქვენ ამბობთ, რომ ამ ვითარებაში ნორმალური, სამართლიანი არჩევნები არ ჩატარდება. თუ წინასწარ ვიცით, რომ არჩევნები ყალბდება, მაშინ რატომ ვიღებთ მონაწილეობას ამ არჩევნებში?

— სხვა გზა არ გვაქვს, როგორიც არ უნდა იყოს იგი, არჩევნებზე მაინც უნდა მივიდეთ. მანამდე უნდა ვეცადოთ საარჩევნო გარემოსთან არსებული მძიმე ვითარება შევამსუბუქოთ. არჩევნების ნორმალურად ჩატარება ძნელად მოსალოდნელია, მაგრამ ძალიან დიდი მნიშვნელობა აქვს ამომრჩევლის აქტივობას. თუ ამომრჩევლის აქტივობა და მხარდაჭერა ივანიშვილისადმი თვალსაჩინო გახდა, არ გამოვრიცხავ, რომ ხელისუფლება კიდევ უფრო მკაცრი ზომების მიღებაზე წავიდეს. რაც არჩევნების ლეგიტიმურობას ეჭვქვეშ დააყენებს. არასამართლიანი არჩევნების შემთხვევაში მოსალოდნელია სერიოზული გართულებები იმის გამო, რომ ერთი მხრივ იქმნება არაჯანსაღი ვითარება საარჩევნო გარემოსთან მიმართებაში. მეორე მხრივ, მთელი მსოფლიო ჩვენგან არჩევნების და არა რევოლუციის გზით მოელის მოქმედებას. ამიტომ, ყველა პოლიტიკური ძალა იმისთვის, რომ ლეგიტიმურობა არ დაკარგოს ცდილობს კონსტიტუციურ ჩარჩოებში იმოქმედოს. ასეთ ვითარებაში დიდი როლი ეკისრება დამკვირვებლებს, რამდენად იქნებიან ისინი თავიანთ სიმაღლეზე. ეყოფა თუ არა ამ არჩევნებს დამკვირვებლები სიტუაციის ნორმალურად შეფასებისთვის?

— რა ეშველება ამ კუთხით რეგიონებს, სადაც ადმინისტრაციული რესურსი დაუფარავად მოქმედებს?

— დიახ, რეგიონში ვითარება მნიშვნელოვნად განსხვავდება. არადა უკვე ფაქტია, დათვლილია, რომ ყველა საარჩევნო უბანზე დამკვირვებელს ვერ დააყენებენ. არ არსებობს დამკვირვებლების ის რაოდენობა, რომელიც ყველა უბანს ეყოფა. საქართველოში 4 ათასამდე უბანია. გამომდინარე აქედან, ხმების გაყალბება შესაძლებელია. ამ მხრივ, მძიმე წელი გველის.

— სააკაშვილს ობამას აზრი ნაკლებად აინტერესებს, მთავარია ხელისუფლება შეინარჩუნოს. როგორ ფიქრობთ, გარდა ზემოთ თქმულისა, რაზეა იგი კიდევ წამსვლელი?

— სააკაშვილისთვის ყველაფერი სულერთია, მას აინტერესებს ხელისუფლების შენარჩუნება, მაგრამ ამის ერთადერთი შესაძლებლობა მხოლოდ პრემიერ-მინისტრის პოსტის დაკავება როდია სააკაშვილმა ამერიკაში ასეთი ფარაზა თქვა — ჩვენ ახლა ძლიერ საპარლამენტო რესპუბლიკას ვამყარებთო, რაც ნიშნავს — თუ თავად პარლამენტის თავმჯდომარე გახდება, მაშინ პარლამენტი გადამწყვეტი ხდება. შეიძლება სწორედ ამისკენ მიჰყავს საქმე. მას კარგად ვიცნობ და ვიცი, რომ თავისი გუნდის ხელისუფლებიდან წასვლა ვერ წარმოუდგენია. იგი ყველაფერს გააკეთებს, რათა თავისი გუნდი ხელისუფლების სათავეში დატოვოს. ქვეყნის ინტერესი კი მდგომარეობს იმაში, რომ ამ გუნდს მონოპოლია აღარ ჰქონდეს. თუ ნაცმოძრაობა უბრალო უმრავლესობით მოვა ეს სხვა ამბავია, მაგრამ თუ კონსტიტუციური უმრავლესობით მოვა, ეს ძალიან ცუდი იქნება. ზოგადად, ვთვლი, რომ ბევრი რამ რაც გვემართება. ჩვენი საზოგადოების ჩამოუყალიბებლობის შედეგიცაა.

— ბოლოს მინდა გკითხოთ, რა არის ამერიკის ინტერესი. თუ საქართველოში სააკაშვილი დარჩება, რუსეთში კი პუტინი, როგორ მოახერხებს ამერიკა რუსეთთან დალაპარაკებას?

— რა თქმა უნდა, ამერიკა დაინტერესებულია, რომ საქართველომ რუსეთთან ფართომასშტაბიანი დიალოგი გააგრძელოს, მაგრამ ეს ობამას პოლიტიკაა და არა მთელი ამერიკის სურვილი. თუ, ვთქვათ ამერიკაში რესპუბლიკური პარტიის კონსერვატიული ჯგუფები მოვიდნენ, მათ სულ სხვა ინტერესები ექნებათ, ანუ გაგრძელდეს დაპირისპირების ფონი რუსეთთან.

თამარ შველიძე

იხილეთ „საერთო გაზეთი“ ინტერნეტში
www.saertogazeti.net
შემოგვიერთდით FACEBOOK-ზე
საერთო გაზეთი

miSa da vano erTmaneTs waekidnen, anu `sokari~ gazs gviZvirebs, savaraudod, tarific gaizrdeba

konkurencia qarTulad da `Cemi biWis~ sindromi

გეუბნებით, ეს ხალხი სადღაც გარბის და გვიმალავენ. დამალავენ, მაშ რა იქნება! იმდენი გამწარებული ჰყავთ, თუ გაუგეს, ქოჩრით თრევა არ ასცდებათ. ჯიბეცარიელი გაქცევა, ბუნებრივია, ხელს არ აძლევთ. ბიუჯეტის ფული არჩევნებსაც აღარ ჰყოფნის. ამიტომ სხვა, ალტერნატიული წყაროები უნდა ეზებონ და ეძებენ კიდეც. ამ საკითხზე გაზეთის წინა ნომერშიც ვისაუბრეთ და როგორც განვლილი კვირის განმავლობაში გამოჩნდა, თემა არ დახურულა, ანუ ფულის შოვნის „ლევი" ხერხების ძებნა გრძელდება. ამ „ეკონომიკური" აღმოჩენების შესახებ ქვევით დაწვრილებით მოგახსენებთ. მანამდე კი იმ პოლიტიკური დაპირისპირების შესახებ, რაც მმართველი ელიტის შიგნით ტრიალებს და გარკვეული პერიოდის შემდეგ გარეთ გასასვლელს აუცილებლად იპოვის.

„ჩემი ბიჭის" სინდრომი

პატივცემულ პრეზიდენტს შიში გაუჩნდა, რომ ის კაცი უღალატებს, ვინც მისი საყრდენი და ხერხემალია. მკითხველი, ალბათ, მიხვდა, რომ ლაპარაკია ვანო მერაბიშვილსა და მის გავლენაზე ქართულ პოლიტიკაში. ეჭვი რამდენად არგუმენტირებულია, ეს მხოლოდ სააკაშვილმა იცის და ჩვენ ჯერ ამაზე მეტს არავინ არაფერს გვეტყვის. ამიტომ მივყვეთ ფაქტებს. ბოლო დროს, საზოგადოებაში გახშირდა იმაზე საუბარი, რომ პრეზიდენტი პრემიერ-მინისტრს ცვლისო. სავარაუდო კანდიდატად, ვერა ქობალია სახელდებოდა. მოგვიანებით, ეს კანდიდატი უფრო რეალისტურმა ფიგურამ ჩაანაცვლა. საქნავიგაციის დღევანდელი შეფის დაწინაურების შესახებ ლაპარაკი მას შემდეგ გახშირდა, რაც ბატონმა გიორგი კარბელაშვილმა თავი გამოჩინა ქართველი მეზღვაურების გათავისუფლების საქმეში.

ცნობილია ის ფაქტიც, რომ მოქმედი პრემიერი გილაური ვანოს ბიჭია, ანუ მერაბიშვილის პროტეჟეა. აქვე შევთანხმდეთ, რომ დაპირისპირების მთავარი ქვეტექსტი ყოველთვის ფინანსები და ის ბერკეტებია, რაც ამ ფინანსურ გავლენებს აკონტროლებს. გილაურს ბიუჯეტის და შემოსავლების კონტროლზე მიუწვდება ხელი. ვანოს ბიჭები არიან ფინანსთა მინისტრი, შემოსავლების სამსახურის შეფი და ეროვნული ბანკის პრეზიდენტი. ეს ამბავი ბოლო დროს პრეზიდენტს თვალში არ მოსდის და ცდილობს, ვითარება შეცვალოს, რადგან იცის, რომ მთავარ ბრძოლას ის იგებს, ვისაც დიდი ფული გააჩნია. ამას ემატება ისიც, რომ რამდენჯერმე მერაბიშვილი პრეზიდენტის მოთხოვნას არ დაემორჩილა და უხეშ კანონდარღვევებზე უარი უთხრა.

ერთი სიტყვით, პრეზიდენტს ყველა მიზეზი ჰქონდა იმისათვის, რომ გილაურის გადაყენებაზე აშკარად დაეწყო მუშაობა. საიდან გაახსენდა და სად გამოჩხრიკა პოლიტიკური ნაფტალინით გაჟღენთილი კარბელაშვილის პერსონა, ძნელი სათქმელია. უნდა ვივარაუდოთ, რომ უფრო ერთგული და უამბიციო კაცი ველარ იპოვა თავის გარშემო. კარბელაშვილს ორი-სამი წლის წინ პრეზიდენტი ერთხელ უკვე შემოსწყრა და დაახლოებული წრიდან მოიცილა. უმუშევრად დარჩენილი ნაციონალი ბოლოს საქავიანავიგაციაში დაასაქმეს. როგორც ამბობენ, მერაბიშვილმა კბილებით დაიცვა თავისი ბიჭი და პრეზიდენტს კარბელაშვილის საწინააღმდეგო კომპრომატები დაულაგა: ყველაზე მთავარი მისი ნარკოდამოკიდებულება იყო. თანაც ისეთი, რომ რამდენიმე გზის საზღვარგარეთ მკურნალობამაც ვერ უშველა. სამაგიეროდ, სააკაშვილმა მოითხოვა თავისი ბიჭების ხელშეუხებლობა. ესენი არიან ძირითადად, კუდის და სოდის შეფები, ანუ ახალაიების კლანი.

როგორც ბოლო დროს საუბრობენ, ივანიშვილის გამოჩენის შემდეგ, ყველა ხმაურიანი დაპატიმრება და „მამაძაღლობა" სააკაშვილმა ახალაიას ბიჭების ხელით განახორციელა. ზუგდიდელები კერძო საუბრებში იმასაც აცხადებენ, რომ რუხის ციხესთან დაბანაკებულ ახალაიების ზონდერჯგუფებს ყოველდღიურად ემატება ხალხი და შეიარაღება. არაოფიციალური შეიარაღების წევრებს კვირაში ერთი დღე დასვენება აქვთ. ამ დღეს ზუგდიდიან ააქვთ პურ-მარილი, ცოცხალი მუსიკა და ხუთასამდე კაცი მამაპაპურად გულაობს. რისთვის გამოიყენებს ამ ხალხს პრეზიდენტი და რა მოხდება, ამას მხოლოდ მომავალი გვიჩვენებს. ჯერჯერობით კი, სააკაშვილიცა და მერაბიშვილიც აბსოლუტურად ინარჩუნებენ არსებულ სტატუსკვოს.

SOCAR
ENERGY GEORGIA

კონკურენცია ქართულად

როგორც ამბობენ, „ბარამბოს" საქმე ცუდად მისდის. რომ არა ხელისუფლების ხელშეწყობა, ეს კომპანია აქამდეც წაგებაზე იმუშავებდა. პირველი დიდი დოტაცია „ბარამბოს" ნაცელიტამ საახალწლოდ გაუწია. მარტო თბილისის მერიამ ნახევარი მილიონი ლარის პროდუქცია შეისყიდა და პედაგოგებს საჩუქრად მიართვა. ფაქტობრივად, ყველა კომერციულმა ბანკმა მოაწყო საახალწლო ღონისძიება, სადაც საჩუქრებად მხოლოდ „ბარამბოს" ნაწარმი დაარიგეს. ასევე მოიქცა რეგიონული განვითარების სამინისტრო და სოფლად სოციალურად დაუცველ ოჯახებს თითოოროლა ქართული შოკოლადი ჩამოურიგა.

ორი თვის თავზე გამოჩნდა, რომ ეს დოტაციაც არ იყო საკმარისი და „ბარამბოს" დიდ კონკურენციას უწევს უფრო იაფი უცხოური ნაწარმი. ამის მერე საქმეში ნაციონალური არხები ჩაერთვნენ და აკრძალული ილეთების გამოყენება დაიწყეს. კერძოდ, გადასარჩენი იყო ბავშვთა კვებისთვის განკუთვნილი „ბარამბინო". ყველა სახელისუფლებო არხმა სპეციალური სიუჟეტი მიუძღვნა იმ თემას, თითქოს გერმანული საბავშვო შოკოლადი „კინდერი" მომწამვლელ ნივთიერებებს შეიცავს და მავნებელია. ეს პროდუქტი მსოფლიოს ათობით ქვეყანაში იყიდება და არავის მის ხარისხში ეჭვი არ შეუტანია. გამონაკლისი აღმოჩნდა საქართველო, სადაც ნებისმიერი პროდუქციის განადგურება შესაძლებელია ამ ხერხებით, თუ კი ეს ნაციონალების ბიზნესინტერესებს წაადგება და დასჭირდება. საქართველოში შოკოლადის ნაწარმი რამდენიმე ცნობილ ფირმას შემოაქვს და მათ ხელისუფლება ღიად ვერ უპირისპირდება. ამიტომ იძულებულია, ისევ მომხმარებელზე ითამაშოს და ტყუილებით გამოუტენოს თავი. ისე, ცნობისათვის, თუ საქმეში ჩახედულ რამდენიმე ექსპერტს დავუჯერებთ, სწორედ „ბარამბო" იყენებს აკრძალურ ინგრედიენტებს და ფასზე რომ აღარაფერი ვთქვათ, მისი ხარისხიც საეჭვოა და თავი უნდა შევიკავოთ მისი შეძენისაგან.

ყველაზე იაფი, მაგრამ ძვირი გაზი

ხელისუფლების ეკონომიკური სიურპრიზები გრძელდება. გუშინ დილით არგუმენტებისა და გაფრთხილების გარეშე საწვავი გააძვირეს, თანაც ყველა კომპანიამ და ყველამ ერთდროულად. კარგი იქნება, თუ არავინ შემოგვედავება და არ იტყვის, რომ კერძო კომპანიებთან ხელისუფლებას რა ხელი აქვსო? ურწმუნოების გასაგონად კიდევ ერთხელ ვიტყვით, რომ ქვეყანაში დამოუკიდებელი ბიზნესი არ არსებობს და პირწმინდად ყველაფერს ხელისუფლების მადა და განწყობა აკონტროლებს. ეს მადა რომ დღითიდღე იზრდება, ამასაც ყველა ვხედავთ. ამიტომ ნავთობპროდუქტებს წახმარება სჭირდება.

ისე, სიმართლე უნდა ითქვას და ის, რომ შესაძლოა, გაზის ტარიფიც გაიზარდოს, მარტო ხელისუფლების ბრალი არ იქნება. როგორც ამბობენ, აზერბაიჯანმა ბუნებრივ აირზე ფასის გაზრდა გადაწყვიტა. უფრო სწორად, რუსეთმა, რადგან მარაგების ძირითადი ნაწილი სწორედ მას აქვს შესყიდული. მართალია, ენერგეტიკისა და ბუნებრივი რესურსების მინისტრი ალექსანდრე ხეთაგური აცხადებს, რომ მომდევნო 10 წლის განმავლობაში საქართველოში გაზის ტარიფი არ გაიზრდებაო, მაგრამ მაგას მთლად ნუ დავუჯერებთ (ხეთაგურს ვინ რას ეკითხება. ესენი იმასაც ამბობდნენ, მარშუტკებზე ფასი არ მოიმატებსო, მაგრამ მოიმატა). იგივეს ამტკიცებს პრემიერი ნიკა გილაურიც. მისი თქმით, არსებული შეთანხმების შედეგად, საქართველოს ყველაზე იაფი გაზი აქვს, თუ არ ჩავთვლით თავად აზერბაიჯანს. სინამდვილეში, ყველაზე იაფი ტარიფი უკრაინასა და ბელორუსში მოქმედებს. მიუხედავად იმისა, რომ ისინი ძვირ რუსულ გაზს ყიდულობენ, იქ მომხმარებლისთვის ტარიფი დაბალია, რადგან სახელმწიფო დოტაციას ახდენს. როგორც ენერგოომბუდსმენი დავით ებრალიძე განმარტავს, ჩვენ აზერბაიჯანულ გაზს ბევრად ძვირად ვყიდულობთ და ამასთან ერთად, ტარიფი გაბერილია. ერთი კუბმეტრი გაზის ფასი არა 51 თეთრი, არამედ, 40 თეთრის ფარგლებში უნდა მერყეობდეს და ეს იქნებოდა სამართლიანი ტარიფი.

რამდენიმე წლის წინ, საქართველო გაზით ორი წყაროდან მარაგდებოდა: სახელმწიფო რუსეთისგან გაზს 235 დოლარად ყიდულობდა. „შაჰ-დენიზის" საბადოდან კი – 62,5 დოლარად. რაკი რუსეთიდან მოწოდებული გაზის წილი გაცილებით ჭარბობდა აზერბაიჯანულს, შესაბამისად, ტარიფიც მაღალი იყო. 2009 წლიდან საქართველოს ხელისუფლებამ რუსული გაზის შესყიდვებისგან თავის ასარიდებლად, თურქეთის კვოტით, შაჰდენიზის საბადოდან დაიწყო გაზის მიღება და შეწყვიტა „გაზპრომთან" ურთიერთობა. ამჟამად საქართველო საჭირო აირის 8-9%-ს იღებს სომხეთში რუსული გაზის ტრანსპორტირების სანაცვლოდ, ხოლო 40%-ს შაჰ-დენიზის საბადოდან. მოხმარებული აირის საჭირო რაოდენობის ნახევარზე მეტს ქართული სადისტრიბუციო კომპანიები აზერბაიჯანის სახელმწიფო გაზის კომპანია „სოკარისგან" ყიდულობენ. ამან გავლენა იქონია გაზის საფასურზე, რომელმაც სინამდვილეში 1000 კუბმეტრზე 145 დოლარი შეადგინა. ამ ვარდნის მიუხედავად, გაზის მოქმედი ტარიფი არ შეცვლილა და ზოგიერთ შემთხვევაში, გაძვირდა კიდეც.

ენერგეტიკის მინისტრის განცხადებით, დღეისათვის სახელმწიფომ ისეთი შეთანხმებებისა და ხელშეკრულებების გაფორმება შეძლო, რომლებიც მომდევნო 10 წლის განმავლობაში მოქმედი ფასების შენარჩუნებას უზრუნველყოფს. ამ კატეგორიული ტონის მიუხედავად, „სოკარი" მაინც ითხოვს ხელშეკრულების გადახედვას და სავარაუდოდ, გაზის ფასის გაზრდას. ეს მოთხოვნა ჯერ არ ხმაურდება. ბუნებრივია, ხელისუფლება ტარიფში თავის წილს ვერ შეამცირებს და საკუთარ შემოსავალს ვერ მოიკლებს. ამიტომ უნდა ვივარაუდოთ, რომ გაზის ტარიფი მალე ისევ გაიზრდება. ყოჩაღი ხელისუფლება ამისთვის მოძებნის არგუმენტს და საკუთარ ნაბიჯს გაამართლებს. სხვათა შორის, თბილისის გაზმომარაგების სამსახურმა ახალი წლიდან დაიწყო გადასახადის გადახდის თარიღის აქეთ გადმოწევა, რაც იმას ნიშნავს, რომ ახალი ტარიფებისთვის ნიადაგს ამზადებს.

ერთი სიტყვით, ნაცელიტა საკუთარ მარაგებს ივსებს და ახალ წყაროებსაც ეძებს. როგორც ჩანს, ემზადებიან. არც არის გასაკვირი, რადგან მათ ჩვენზე მეტი ინფორმაცია გააჩნიათ.

მანანა გეგიძე

„ოჰოი ნანა, დიდოუ ნანა,
აჭარელი ვიყავ განა,
ჩემო დედა საქართველო,
ჩემი თავი გენაცვალა“.

ეს სტრიქონები „ვარდების ხელისუფლების“ მიერ შეურაცხყოფილ და მათგან გულგახეთქილ აჭარელ დიდ პოეტს, ჩემს ძვირფას მეგობარ ზურაბ გორგილაძეს ეკუთვნის, როცა კი აჭარაში, რაიმე საშინელება, არაქართული და მთლიანად ქვეყნისთვის დამღუპველი რამ ხდება — ეს ლექსი თავისით იწყებს ლაპარაკს და მრავალტანჯული აჭარის შესახებ ყველაზე უკეთ მესაუბრება...

არავინ იცის, რა ფარული გარიგების შედეგია ის, რაც იყო და რაც დღეს ხდება აჭარაში. თურქეთში ქართული კულტურული მემკვიდრეობის ძეგლთა იშხანის და ოშკის გადარჩენის სანაცვლოდ, თურქეთის ისლამური რესპუბლიკა, კიდევ რა სიურპრიზებს „გამოუცხობს“ საქართველოს, არც ეს იცის ვინმემ, მაგრამ ერთი კი ფაქტია,

აჭარაში დღეს ისლამის მომძლავრება სახეზეა და იგივე აჭარიდან, ისლამის საფუძვლიანად შესწავლისთვის 3000-მდე მოზარდი, თურქეთის რესპუბლიკაში უკვე წაყვანილია.

ფაქტია ისიც, რომ ბათუმის შუაგულში აზიზიეს მეჩეთის მშენებლობა იგეგმება და ქართველობა კი კვლავაც დუმს.

„საერთო გაზეთი“ — თურქეთის უიარაღო ექსპანსიაზე 2010 წელს ერთ-ერთი ყველაზე პირველი წერდა, მაგრამ როგორც ყოველთვის, ქართველი მკითხველიცა და ხელისუფლება, ოპოზიციაც, იმ პრობლემებზე (რომელიც აჭარაში წვეთი წყალივით გროვდებოდა) წაყრუების პოლიტიკას ირჩევდა და ხშირ შემთხვევაში, სრულიად გაუგებარი არგუმენტით იგერიებდა, ჩემი, როგორც სტატიის ავტორის შეგონებას — „აჭარა დიდი თურქობის ზღვარზეა“ და შველა უნდა-თქო!

„მოიცა, კაცო, ასლანისტია ეგ ქალი და „ბერავს ფაქტებს“ — ასეთი შეფასებაც მომისმენია მავანისგან, მაგრამ დღეს იგივე „ასლანისტი“ ირინე გოგოსაშვილი რომ დროებით გაჩუმდა აჭარაში შექმნილ მძიმე ვითარებაზე — თქვენ რამ აგაჟრიამულათ ყოფილო მიშისტებო და ახლა ოპოზიციაში გადმობარგებულებო?

გამოდის, რომ ჩემი საკუთარი თვალით დანახული ფაქტები ჯერ კიდევ 2004 წელს უტყუარი ყოფილა, ხომ? სადაც კი მიმუშავია აჭარის სავალალო მდგომარეობაზე ყველგან ვწერდი. „საერთო გაზეთში“ იმასაც ვწერდი: „ჭოროხის ულამაზესი ხეობა, ვიდრე ბეშუმამდე, 40 ახლადაშენებული მეჩეთ-მინარეთებით გაივსო. მაღალმთიანი აჭარიდან 3000-მდე მოზარდი, თურქეთში გადაიყვანეს და რამდენიმე წლის შემდეგ უკან სამშობლოში დაბრუნებულები ზოგი „იმამად“ და ზოგიც რიგით „მოლად“ მოგვევლინება-თქო.

მეჩეთის სამშენებლო მაკეტი

aWara _ didi Turqobis zRvarze!

აჭარაში თურქები მომრავლდნენ, მათ ადგილობრივი ხელისუფლება არც საქართველოს მოქალაქეობაზე ეუბნება უარს და თურქული მხარე, კერძოდ, თურქული ბანკები კი უპროცენტო სესხებს აძლევენ იმ პირებს, ვინც აჭარაში დასახლებას, ანდა ბიზნესს წამოიწყებს“-თქო.

გავიდა თითქმის 8 წელი და როგორც იქნა, ხმა ამოიღეს მათ, ვის კისერზეც არამარტო აჭარის შესაძლო გათურქების ცოდვაა, არამედ ვის კისერზეც საქართველოში მიშა სააკაშვილის გაპრეზიდენტება და აფხაზეთ-სამაჩაბლოს დაკარგვის ცოდვაცაა!

გაზეთ „ასავალ-დასავალში“ გასულ კვირას ყოფილი „რესპუბლიკელის“ მურმან დუმბაძის ინტერვიუ დაიბეჭდა, სათაურით: „ხმამაღლა ვთქვათ — არა!“, სადაც ბატონი მურმანი, პათეტიკურად კითხულობს: „რატომ უნდა ამიშენონ მე ბათუმში დამპყრობელი იმპერიის სულთნის აზიზიეს სახელობის მეჩეთი? სულთანმა აზიზიემ აჭარა მოწყვიტა საქართველოს, რის შემდეგაც ეს კუთხე 300 წლის განმავლობაში ოსმალეთის იმპერიის კლანჭებში იყო მოქცეული, დღეს კი ბათუმში დგამენ აჭარის დამპყრობელი სულთნის აზიზიეს სახელობის მეჩეთს“.

ახლა პირადად მე, მურმან დუმბაძის საწინააღმდეგო არაფერი მაქვს, პირიქით, ძალიან ვაფასებ მის დღევანდელ პოზიციას, მაგრამ სახალხოდ მინდა ვკითხო მას — ჩემო მურმან, იმას რატომ არ იძახი ხმამაღლა, რომ ლევან ვარშალომიძის მამა გურამ ვარშალომიძე აჭარელი მუსლიმების „საძმოს“ თავკაცობს და რომ ადრეც ამ საქმიანობით იყო დაკავებული? როცა აჭარის მაღალმთიანეთში, ნაწვიმარზე სოკოებივით მრავლდებოდნენ მეჩეთები, როცა იქაური ბავშვები თურქეთში გადაჰყავდათ სასულიერო სკოლებში სასწავლებლად და, როცა მათი მშობლები (უფულობის გამო)

გარკვეული საზღაურის ფასად ლამისაა საკუთარ ეზოებს უთმობდნენ თურქ „ინვესტორებს“ ახალ-ახალი მეჩეთების ასაგებად — მაშინ რატომ სდუმდით, დეპუტატები იყავით და უხერხული იყო? რა, ახალი ამბავია ისიც, რომ თვითონ ლევანა ვარშალომიძე მუსლიმურად ჰყავთ მონათლული მშობლებს და ამას არც მალავენ?

გურამი და ლევანი რომ ფულის და საკუთარი სარწმუნოების გულისთვის ყველა ღონეს იხმარენ ამ ახალი „აზიზიეს მეჩეთის“ ასაგებად, ძალასა და ენერგიას არ დაზოგავენ, მე უნდა გასწავლიდეთ, ძვირფასო მურმან?

ანდა, ბათუმი რომ გადაივსო „პლაშჩიანი და თავსაფრანი“ ახალგაზრდა გოგოებით, ირანელებიც რომ ნელ-ნელა სახლდებიან აჭარაში და მათი „ბიზნესსაქმიანობა“-ც რომ ხელშეწყობილია ვარშალომიძეების კლანის მხრიდან — არ არის ეს მართალი?

ჩემო მურმან, როდესაც ამბობ: დღეს საქართველოს, ლაჩარი და გამყიდველი ხელისუფლება ჰყავსო განა ეს გარკვეულწილად ლოგიკური არ არის?

მართალია, ასლან აბაშიძე ძალიან გეზიზღებოდათ და გეზიზღებათ დღესაც, მაგრამ განა ასლანი არ იყო, ერთი გოჯი მიწა რომ არ დაუთმო არავის და პირიქით, აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკის ფარგლებში უნდოდა მოექცია მესხეთ-ჯავახეთი, რომელიც როდის დაგვისხლტება ხელიდან, არ ვიცით?

ანდა, დღეს რომ თურქეთის მიერ „დემირელის კაშხალის“ აგებაზე გაღიზიანებული საუბრობთ, აბა, გაიხსენეთ, მაშინ ასლანის შეუვალი პოზიცია — თურქები მალე ზღვაში დაგვახრჩობენ და ამიტომ მე ამ პროექტს ვერავითარ შემთხვევაში მხარს ვერ დავუჭერო?“

მეტიც, თურქეთის მაშინდელი პრეზიდენტი თურქებისადმი გამოკვეთილი უარყოფითი დამოკიდებულების გამო ასლან აბაშიძეს ვერ იტანდა, ეზიზღებოდა და როდესაც აღნიშნული კაშხალის საფუძვლის ჩაყრაზე ედუარდ შევარდნაძე დაპატიჟა, ედუარდმა ასლანიც დაპატიჟა — იქნებ შეგარიგოთო? მაშინ ასლანი თავისი ვერტმფრენით ჩაფრინდა იქ და როცა დემირელს და შევარდნაძეს მიუახლოვდა, ბატონმა სულეიმან დემირელმა მეტად შეურაცხყოფილად იკითხა — „ეს ვინ მოდის, ეს აქ ვინ დაპატიჟაო?“ ამ ამბავს იმიტომ ვიხსენებ, რომ იცოდეს ქართულმა საზოგადოებამ — აბაშიძის დროს აჭარაში თურქული არათუ დიდი ინვესტიცია, არამედ ყოველგვარი წვრილი ბიზნესიც კი აკრძალული ჰქონდათ თურქებს! მე პირადად ვიცნობი შინაგან საქმეთა სამინისტროს საპასპორტო განყოფილების უფროსს რუსლან ბერიძეს (აწ.გარდაცვლილს), რომელიც ასლანმა პირადად გააფრთხილა—„აქანე თურქების ჩაწერა არ დამანახო, თორემ დაგიჭერ და ციხეში დაგალპობო!“

ახლა, ვინ უფრო დიდი პატრიოტი გამოდის, ჩემო მურმან, ასლან აბაშიძე, რომელიც კბილებით იცავდა აჭარას და რომელიც სამშობლოდან გააძევეთ თუ „რესპუბლიკელები“ (სადაც შენ იყავი) გამაგებინე ერთი? აბა, ერთი წუთი წარმოიდგინეთ, ასლან აბაშიძისთვის აზიზიეს მეჩეთის ბათუმის შუაგულში აგება რომ შეეთავაზებინა ერდოღანს — რა პასუხს მიიღებდა ასლანისგან?

აჭარა რომ ქართველებისგან იცლებოდა 2004 წლიდან მოყოლებული დღემდე — ამაზე მაშინ რატომ არ ხმაურობდით? ისიც გაიხსენე, აჭარიდან თურქეთში რამდენი ადამიანი გადადიოდა ლუკმა პურის საშოვარზე და დღეს რამდენია იქ წასული? ისე, ცოდვა გამხელილი სჯობია და მურმან დუმბაძე, ოთარ ზოიძე და დათო ბაციკაძე „რესპუბლიკური“ პარტიისათვის არასოდეს მემეტებოდნენ, იმიტომ, რომ ამ ადამიანებში წმინდა ქართული ყოველთვის სჭარბობდა „დასავლურს“ და რაღაც ინტუიციით ვგრძნობდი კიდეც, რომ ზემოთჩამოთვლილები, დღეს იქნებოდა თუ ხვალ მაინც დატოვებდნენ „რესპუბლიკურ“ პარტიას! ასეც მოხდა...

ახლა რამდენად რეალურია ის, რომ ბათუმის შუაგულში ზედ საზღვაო ადმინისტრაციის მიმდებარე ტერიტორიაზე, სააკაშვილ-ვარშალომიძე-ერდოღანმა სულთან აზიზიეს სახელობის მეჩეთი მართლაც ააგონ?

რამდენიმე დღის წინ ჩემი ბათუმელი მეგობრები დამიკავშირდნენ და მაცნობეს, რომ სანაპიროზე 50 მეტრის სიმაღლის მეჩეთის ასაგებად, თურქული მხარის მიერ უკვე მზად არის პროექტი, ხარჯთაღრიცხვა და მუშა ხელის რაოდენობაც კი და ეს პროექტი, აჭარის მთავრობისთვის უკვე ცნობილიაო.

თუ იმასაც გავითვალისწინებთ, რომ მეჩეთის ასაგები ტერიტორია (საზღვაო ადმინისტრაციის შენობა მიმდ.მიწის ნაკვეთით) ვარშალომიძე-სააკაშვილმა თურქულ მხარეს სულ ცოტა ხნის წინ სიმბოლურ ფასად 1 ლარად გადასცა. ვეღარაფერი შეაჩერებს აღნიშნული აზიზიეს მეჩეთის მშენებლობას და „აჭარის საბოლოო განთავისუფლებაც“, სავარაუდოდ, ამით დასრულდება.

ახლა, ვიცი, შემომიძახებენ: — „კი, მაგრამ, ეს როგორ მოხდება, აქ, აჭარაში განა ხალხი ამას დაუშვებსო?“

გარწმუნებთ, აზიზიეს მეჩეთის აგებას კი არა, თურქეთის მიერ საზღვრის აქეთ გადმოწევასაც მშვენივრად შევეგუებით ძვირფასებო, რადგან ამ ხელისუფლებას დიდი ხანია ყველაფრის უფლება მივეცით და ვერც ამჯერად აღუდგებით წინ!

ქართული მართლმადიდებლური ეკლესია, მართალია, აჭარაში უწინდებურად ველარ მძლავრობს, (ეს ჩემი აზრია), მაგრამ ერთადერთი, ვისაც ამ ვერაგული გეგმის წინააღმდეგ გალაშქრება შეუძლია, ის არის და რამდენად

იხილეთ „საერთო გაზეთი“
ინტერნეტში
www.saertogazeti.net
შემოგვიერთდით FACEBOOK-ზე
საერთო გაზეთი

დალაშქრავს იგი თავის მრევლს და რამდენად წარუძღვება წინ ამ პროტესტს მეუფე დიმიტრი (შიოლაშვილი), ძნელი სათქმელია!

წასულს ჩაბარდა დიდი ნათლისღება აჭარაში, როდესაც ზღვა და მდინარეები არ კმაროდა მუსლიმი აჭარლების ხელმეორედ გასაქრისტიანებლად და როცა ასლან აბაშიძემ პირადი მაგალითი აჩვენა საკუთარ ხალხს, როგორ არ უნდა ჰყვარებოდათ იძულებით თავსმოხვეული რელიგია აჭარლებს, შედეგმაც არ დააყოვნა, ანუ, თვითონ მოინათლა მართლმადიდებლურად და ამის შემდეგ აჭარაში ქრისტიანთა რაოდენობამ თითქმის 70 პროცენტი შეადგინა!

მახსოვს, მთიელ აჭარელ მუსლიმთა უფროსი თაობის წარმომადგენლები ჩემთან პირად საუბრებში კმაყოფილებას ვერ მალავდნენ ამის გამო და როცა შევეკითხებოდი ხოლმე: „თქვენ როდისღა უნდა დაუბრუნდეთ მამა-პაპათა სარწმუნოებას-თქო?“ — მპასუხობდნენ — „ჩვენ, ალბათ, უკვე ველარ, მარა ბაღნები კაია რო ინათლებიან, ბაბუ ყოჩაღია, კაი ქნა ასე რო მეიქცა და აქრისტიანებს აქაურობასო“!

ახლა? ახლა ვინ გააქრისტიანებს „თავისუფალ აჭარაში“ დაბადებულ ბაღნებს, ძვირფასო მურმან? ხომ ფაქტია, რომ ეკლესია შიშსგან ხმას ვერ იღებს და მე რომ არ გაგახსენოთ, განა თქვენ თვითონ კარგად არ იცნობთ „ნაც. მოძრაობის“ პირად მღვდლებს, აგიტატორ მნათეებს და იმ სამღვდელო პირებს — მიშა სააკაშვილის ყოველ ნაფეხურს რომ კოცნიან და გუნდრუკს უკმევენ?

შე დალოცვილო, ფერიას მთაზე მშვენებარე ეკლესია თავზე როცა დაგალეწეს, ჭოროხის გაყოლებაზე და მთლიანად აჭარაში 100-მდე მეჩეთი ცხვირწინ რომ აგიშენეს, ერთი აზიზიეს მეჩეთი რა გახდა და რატომ არ უნდა ააშენონ, ვითომ თუკი ყველაფერი ხელეწიფებათ და ხელისშემშლელიც არავინ მოსჩანს მათ გარშემო?

„ისტორიული მეხსიერებაო“ რომ გაიძახით, გუშინდელ მეხსიერებაზე რატომ სდუმხართ, განა რაც უკვე გითხარით, გუშინ არ მოხდა „თავისუფალ აჭარაში“?

ახლა რაც შეეხება აჭარელი მუსლიმების სულიერ ლიდერს — მუფტი ჯემალ პაქსაძეს და მის განცხადებას: „მე არა ვარ ბათუმში მეჩეთის აშენების წინააღმდეგი, თუ ამას ააშენებენ ქართველი მუსლიმები და თუ ეს მეჩეთი აგებული იქნება ქართული არქიტექტურით, მოირთვება ქართული ორნამენტებით! მაგრამ კატეგორიული წინააღმდეგი ვარ იმისა, რომ ბათუმში მეჩეთი ააშენოს უცხო ქვეყნის ხელისუფლებამ!

მე არ ვიცი, როგორ მიმართავენ მუსლიმები სულიერ ლიდერს, მაგრამ როგორც რიგითი მართლმადიდებელი, ვეკითხები ბატონ ჯემალ პაქსაძეს: — ბატონო ჯემალ, როგორც საქართველოს საპატრიარქომ აღნიშნა, დღეს საქართველოში 100-მდე მეჩეთი უკვე აგებულია და რა საჭიროა კიდევ ერთი, ისიც ბათუმის შუაგულში, თუნდაც ქართული არქიტექტურით (ეს როგორია არ ვიცი) და თუნდაც ქართული ორნამენტებით მორთული? აღსანიშნავია ისიც, რომ ზემოთაღნიშნული (100 მეჩეთის) მეჩეთებიც, თურქეთის ან სხვა მუსლიმური ქვეყნებიდან შემოდინებული ფინანსებით აშენდა და აქამდე რატომ არ აპროტესტებდით ამას? ანდა, რომელ მათგანზეა ქართული ორნამენტები, რომელიმე ქართული არქიტექტურით ნაგები და ა.შ. საინტერესოა ისიც, თუკი ჭოროხის ხეობაში აგებული ახალი მეჩეთები მართლაც ქართველი მუსლიმების შემოწირული ფინანსებითაა აგებული, წარმოიდგინეთ შესაბამისი დოკუმენტაცია და თითოეული შესაწირის რაოდენობაც.

ბოდიშს ვიხდი ასეთი დეტალებისთვის, მაგრამ ვფიქრობ ქართულ საზოგადოებას, მუსლიმსაც და მართლმადიდებელსაც ძალიან უნდა გვაინტერესებდეს, 2004 წლის შემდეგ აჭარაში აშენებული მეჩეთების რიცხობრივი რაოდენობა, ფინანსური მხარეები და უპირველესად კი ამ ფინანსების წარმომავლობის წყარო!

ბატონო ჯემალ! მე ისიც ვიცი, რომ თურქები აჭარაში 2004 წლიდან მოყოლებული სწორედ იმ ოჯახის წევრებს ასაქმებდნენ მეჩეთების მშენებლობაზე, საიდანაც მოზარდები მიჰყავდათ თურქეთის სასულიერო სემინარიებში სასწავლებლად! უხდიდნენ მათ ხელფასებს და საჭირო საკვები პროდუქტებითაც ამარაგებდნენ.

ისიც ვიცი, რომ თურქებთან შეხმატკბილებული აჭარელი მუსლიმები, დღეს აჭარაში დიდი პრივილეგიებით სარგებლობენ, როგორც დასაქმების კუთხით, ისე კერძო ბიზნესის გაფართოების თვალსაზრისითაც და ძალიან სამწუხაროა, თუ ეს ინფორმაციები თქვენამდე ჯერ არ მოსულა!

ბატონო ჯემალ! მოგეხსენებათ, რომ აჭარა ოდითგანვე მართლმადიდებლობის აკვანი იყო.

ანდრია პირველწოდებული აჭარიდან შემოვიდა საქართველოში.

სვიმონ კანანელმაც იგივე გზა გამოიარა! მაღალმთიანი აჭარის თოვლიან გზებზე მოდიოდა საქართველოს გამქრისტიანებელი წმინდა ნინოც და დღეს, იგივე მთიან აჭარაში, ჭადზე რომ ჯვარს სახავენ, ის აჭარლებიც ქრისტიანები იყვნენ 300 წლის წინ. მათი შთამომავალი ხართ თქვენც და ვფიქრობ, ეს არც არასოდეს გავიწყდებათ.

ასე, რომ მეჩეთი, „ქართული არქიტექტურით იქნება ის ნაგები, „ქართული ორნამენტებით იქნება შემკული“ თუ სპარსულით, მაინც მეჩეთია, მართლმადიდებელი ქრისტიანული ქვეყნისთვის უცხო და ერთი აზიზიე იქნება ის თუ დანარჩენი 100 მეჩეთი, მიუღებელია.

მითუმეტეს კი მიუღებელია მაშინ, როცა ამას საქართველოს საპატრიარქო აპროტესტებს, მართალია გვიან მაგრამ მაინც აპროტესტებს.

ძვირფასო მკითხველო! როგორც ზემოთ მოგახსენეთ, აჭარაში, ვინც ოსმალთა იმპერიის სულთნის, აზიზიეს სახელობის მეჩეთის შესაძლო მშენებლობის აღკვეთავს მრევლთან ერთად ეს, აჭარის ეპარქია და მისი მღვდელმონაზვნები უნდა იყვნენ.

დიახ, სწორედ მათ უნდა უზრუნველყონ ხალხის ქუჩაში გამოყვანა და საქართველო-თურქეთის ხელისუფალთა აღვირახსნილობა, მეჩეთების სერიული „აღმშენებლობის“ წინააღმდეგ. თუ აჭარელ მუსლიმთა სულიერი ლიდერიც მათ გვერდით იქნება ამას რა აჯობებს?

შენ კი, ჩემო მურმან! უჩემოდაც კარგად იცი, სად მდებარეობს მეუფე დიმიტრის რეზიდენცია, და იმ მღვდელმსახურებსაც მშვენივრად იცნობ, რომლებსაც ამის გაკეთება სხვებზე უკეთ ძალუძთ.

მთელი ბათუმი, ქობულეთი, ხელვაჩაური, ხულო და ქედა ფეხზე უნდა დააყენოთ მამებო, დედებო და რიგითო მორწმუნეებო.

კმარა საქართველოს ნაწილებად დაგლეჯა, კმა-რა!

ირინე გოგოსაშვილი

***P.S.** იმედს ვიტოვებ, აჭარის საღად მოაზროვნე საზოგადოება ბოლოს და ბოლოს გააცნობიერებს იმ საფრთხეს, რომელიც თურქული ექსპანსიის სახით ემუქრება მათ და თუკი მართლაც ეყოფათ გამბედაობა, თუკი დაძლევენ შიშს და ქუჩაში გამოვლენ, (არა მხოლოდ აზიზიეს მეჩეთის აგების წინააღმდეგ), მთელი საქართველო უმალ მათთან გაჩნდება.*

facebook

xa l xis az r iT

თქვენ ალბათ არ ხართ საქმის კურსში რომ ბატონ ბიძინას ნებისმიერი სახით აკრძალული აქვს დახმარების გაწევა, ჩვენმა ''დემოკრატიულმა'' ხელისუფლებამ მიიღო ასეთი კანონი სპეციალურად ბატონი ბიძინასთვის, ასე რომ ეს საყვედური ერთიანი ნაციონალური მოძრაობის გვერდზე უნდა განათავსოთ :)

ალარ გვინდა პოლიციის შენობა, გვეყოფა ამდენი კანონდამცველი, ჩვენ სამშობლოს დამცველები გვჭირდება და არა ხელისუფლების დამცველნი. ისინი პოლიციის გარეშეც შესანიშნავად იცავენ თავს, პირველივე საფრთხის მოახლოებისას წითელი ხიდისკენ თავქუდმოგლეჯილნი ერთმანეთს ასწრებენ...

''იმედის'' უვიცი ჟურნალისტების გასაგონად, ასევე, მათი საინფორმაციოს შეფის, მამათმავლობაში მუდმივად ეჭვმიტანილი მათე კირვალიძის გასაგონად: მაია ფანჯიკიძე მანამ, სანამ ირაკლი ალასანიას ცოლის და გახდებოდა, იყო: გურამ ფანჯიკიძის ქალიშვილი, ასევე დალი ფანჯიკიძის ქალიშვილი, საკმაოდ ძლიერი გერმანისტი და გერმანიის ფედერაციულ რესპუბლიკაში საქართველოს საგანგებო და სრულუფლებიანი ელჩი!

მოკლედ, იმდენი ქნა ტელეკომპანია იმედმა, რომ ღიად, დაუფარავად და აქტიურად დავიწყებ ბიძინა ივანიშვილის მხარდაჭერის კამპანიას! დიახ, არსებობს რიგი საკითხები (თუმცა, ამ შემთხვევაში უმნიშვნელო), რომელმაც დიდად არ აღმაფრთოვანა, მაგრამ ამ უმსგავსობას და უზნეობას ბოლო უნდა მოეღოს! უზნეობას, რომელსაც ფესვებიც და ბოლოც, (გნებავთ, კენწერო) დაავადებული, დამპალი აქვს! დიიიიიიაახ, დღეიდან ცალსახად მხარს ვუჭერ ბიძინა ივანიშვილს!

დავით ბაქრაძემ აღიარაა რომ მიდიან ხელისუფლებიდან და ბიძინა მოდის?!–ბაქრაძე:'' უახლოეს პერიოდში აუცილებლად იქნება ცხოვრების უკეთესი პირობები''....:))))ჰო,დავით,ჰოო აუცილებლად იქნება თქვენი წასვლის შემდეგ!

საქართველოს პოლიციამ საქართველოში ისრაელის ელჩის იცხაკ გერბერგის პირადი მძღოლის ავტომობილის ქვეშ დამონტაჟებული ასაფეთქებეული მოწყობილობა გააუვნებელყო. ტელეკომპანია ''რეალ-ტვ''-ს ინფორმაციით, ისრაელის ელჩის მძღოლმა რომან ხაჩატურიანმა ავტომობილის ქვეშ სკოჩით ამოკლური შავი პაკეტი შენიშნა. მას სწრაფად გამოძახა საპატრულო პოლიცია, რომელმაც თავის მხრივ განმანაღმველები გამოიძახა. პაკეტში აღმოჩნდა ყუმბარა, რომელიც მალევე გააუვნებელყვეს. ამჟამად, სპეციალურ სამსახურებს ავტომობილი სპეციალურ სადგომზე გადაჰყავთ. კრიმინალისტები მას სწავლობენ. არ ისვენებს დატუსაღებული კოჭოიას ''სასტავი''... N-VERY-ც ფხიზლობს...ებრაელები ხმას არ იღებენ...იციან რა იდიოტებთან აქვთ საქმე...ბოლოს გასული საუკუნის 70იან წლებში ააფეთქეს სკოჩით მიკრული ბომბით ტერორისტებმა მანქანა..

გილოცავთ, კიდე ახალი სიურპრიზი თბილისელებს-საღამოს 8 საათის შემდეგ ავტობუსები აღარ იმუშავებენ...(კომენდანტის საათი დააწესეთ... ბარემ)

რითი აიხსნება, რომ ნაცების ლიდერების უმრავლესობას განიერი თეძოები აქვს? კი არაფერი, უბრალოდ საინტერესოა..

ნახევარი საქართველო ნაგვის ბუნკერებში იქექება სარჩოს მოსაპოვებლად და ეს ჩემის გადანგრეული ''ისტორიკოსები'' და ''ხელოვნებათმცოდნეები'' ოშკიო, გაიძახიან! რა ''ოშკი'', რის ''ოშკი'', საქართველო აღარ დარჩა, ახალდაბადებულ ქართველ ჩვილებს ნაგვის ყუთებში ყრიან მშიერი და გაბოზებული ქართველი დედები და ეს ჩემი ცოდვით სავსე ისტორიკოს-ხელოვნებათმცოდნეები მაინც ''ოშკიო'' გაიძახიან. მითომ ''აზიზიე'' აქვთ შიგ?

2013 წელი!!! სასჯელაღსრულების დეპარტამენტმა ხელშეკრულება გაუფორმა ''ირანული კიტრის დიტრიბუტორებს''. ამ იერიდან ისინი იზრუნებენ პატიმრების ''კიტრებით უზრუნველყოფაზე''. ანდაზა: ''მიუჩვეველს ნუ მიაჩვევ, მიჩვეულს ნუ გადააჩვევ''.

vin mouwyo provokacia biZina ivaniSvilis zura vazagaSvilis xsovnisadmi miZRvnil aqciaze da vin Txovda saakaSvilis fotoze fexis dabijebas?

პრეზიდენტის ფოტოზე ფეხის დემონსტრაციული დაბიჯება! — მრისხანედ ჟღერდა „ქრონიკის“ ქრონიკული ცილისწამების მორიგი და ჩვეული გამოვლინება, მაგრამ რომ არ დაუბიჯებია ბიძინა ივანიშვილს ძირს დადებული თუ გაფენილი პრეზიდენტის ფოტოსთვის, რა ვქნათ ახლა?

ერთნი ამბობენ, გოგა ხაინდრავა უკიჟინებდა ივანიშვილს, მიშას სურათს დააბიჯეო, მეორენი ამბობენ, არა, იური ვაზაგაშვილი დასძახოდაო, —

რა მნიშვნელობა აქვს, ივანიშვილმა პრეზიდენტის ფოტოს არ დააბიჯა, პლაკატის კიდეზე გადაიარა, ისიც, ალბათ, იმიტომ, რომ სხვა გასასვლელი არ იყო მიკროფონთან მისასვლელად, ხალხს ხომ ვერ გადააფრინდებოდა თავზე?

„ქრონიკისგან“ რომ არაფერია გასაკვირი, უკვე დიდი ხნის ცნობილი ამბავია, მაგრამ საკუთარი უძვლო ინფორმაცია რომ თვითონვე გააქარწყლა, როგორც ფაქტი გვიჩვენებს, ვერ მიხვდა. „ქრონიკამ“ ზედმიწევნით სკრუპულოზულად დააფიქსირა წითელი რგოლით ივანიშვილის ფეხი, რომელიც არანაირად არ ეხება პრეზიდენტის გამოსახულებას, პლაკატის მაქსიმალურად ქვედა კიდე აქვს აღებული.

ეს იქით იყოს, თვით ფაქტზე ვთქვათ, — მხოლოდ სააკაშვილის კი არა, მთელი ნაცმოძრაობის წევრებისა და მათი ახლობლების ფოტოებზე დაუვლიან დავლურს გამწარებული ადამიანები, მაგრამ ეს რა გამოვლინება იყო?

იხილეთ „საერთო გაზეთი“ ინტერნეტში
www.saertogazeti.net
შემოგვიერთდით FACEBOOK-ზე
საერთო გაზეთი

მომიტევოს ყველამ, იქ მყოფმა, მაგრამ საძულველი მმართველის რეჟიმისადმი გამოხატული „ანტიმიშისტური რიტუალი“ საოცრად წააგავდა ივანიშვილისადმი დაგებულ პროვოკაციას.

შეიძლება ეს გაუაზრებლად მოხდა, მაგრამ არც იმის გამორიცხვა შეიძლება, რომ ვიღაცამ, სხვებზე მოქნილ-გაქნილი გონებისამ მოიფიქრა ამგვარი რამ.

ჩემი სუბიექტური აზრია, — შეიძლება დახიო საძულველი ადამიანის ფოტო, დაჭმუჭნო, ანდა სულაც სანაგვე ურნაში გადააგდო, მაგრამ ზედ იბუქნავო აღტყინებულმა? — არა, მიუხედავად იმისა, რომ თვით პრეზიდენტმა მთელ ერს რეალურად დააბიჯა, მიუღებელია...

„ქრონიკის“ ქრონიკული სულისკვეთებიდან გამომდინარე, ცხადზე უცხადესი ხდება, რომ კორტებთან შეკრებილებზე მეტად ზურა ვაზაგაშვილის მკვლელობაში ბრალდებული ხელისუფლების უმაღლეს პირს (პირებს) ეამებოდა ივანიშვილს რომ პრეზიდენტის გამოსახულებისთვის დაებიჯებინა. რატომღაც ისეთი შთაბეჭდილება დამრჩა, რომ საინფორმაციო გამოშვების ტექსტი უკვე გამზადებული იყო და გადაკეთებაზე თავი აღარავინ შეიწუხა, ან უბრალოდ, ჩათვალეს, რომ ბატონი ივანიშვილი პრეზიდენტის გამოსახულებას აუცილებლად დააბიჯებდა და თვალიც აღარ მიუდევნებიათ, ბოლო-ბოლო დააბიჯა თუ არა. თუ ეს ეჭვი ერთგვარად მისაღებია, მაშასადამე, გამოდის, რომ დაგეგმილი „რიტუალის“ შესახებ იმდენ ხალხს სცოდნია და იმას, რამდენსაც საჭირო იყო რომ სცოდნოდა, ხოლო ვისგან — აი, საკითხავი!

ფაქტია, კადრში ჩანს ბატონი ივანიშვილის წამიერად შემცბარი სახე, გამომეტყველებაზე აწერია, რომ მისთვის მოულოდნელი იყო მსგავსი „რიტუალის“ შესრულების დაძალება. დიახ, გამოსახულებაც კარგად ჩანს და ხმაც კარგად ისმის „დააბიჯე! დააბიჯე!“

ბატონი ივანიშვილის კორტებთან მისვლამდე პრეზიდენტის გამოსახულებას დააბიჯეს თუ არ დააბიჯეს იქ მყოფებმა, უცნობია, მაგრამ მას რომ არ უნდა დაებიჯებინა და არ დააბიჯა, მხოლოდ მისასალმებელია.

იმდენად სალაპარაკოდაა გამხდარი ბიძინა ივანიშვილის პიროვნება, რომ პრეზიდენტის გამოსახულებაზე ფეხის დაბიჯება კი არა, ის გახდა სალაპარაკო, უნდა მისულიყო თუ არა კორტებთან;

„ქრონიკას“ მართლაც რაღაც უკურნებელი სენი შეეყარა, უკვე ფობიაში გადასული, ივანიშვილი რომ არ ახსენონ, გულყრა დაემართებათ. თურმე „იმედსლა“ უკავშირდებიან ივანიშვილისგან გაკოტრებული კოლექტივები და „იმედსლა“ შესჩივიან იმედით. კაცი ისეთ ხალხს ეხმარებოდა, თვალით რომ არ უნახავს, მხოლოდ სახელი გაუგია მათი; ისეთ საშვილიშვილო საქმეს აკეთებდა ჩრდილში მყოფი, აზრადაც რომ არ მოსვლია ბევრს და ეს კაცი ითვისებდა სხვის ორ გოჯ მიწას? — სამარცხვინოა...

რატომ ჰგონია ვიღაცას, რომ მასიურად ჩააგონებენ ხალხს, მხოლოდ „შევარდნაძის ეპოქაში“ იყვნენ ხელისუფლების ცრუ მოწმეები, ახალ საქართველოში მსგავსი არ ხდებაო?

აიზილა საქართველოში საქართველო...

აქტიურობიდან გამომდინარე, ბატონ იური ვაზაგაშვილსაც რომ არ ადგას კარგი დღე, იმედია, იცის, — ის, რომ ბევრ სხვათა მსგავსად შვილმოკლული მშობელია, არ აძლევს იმის „იმუნიტეტს“, რომ ეჭვმეუტანელია მისი შვილის მკვლელ ხელისუფლებასთან ფარულ კავშირში. დიახ, ვერავინ ამოსდებს ლაგამს იმ ენას, რომელსაც სახელმწიფო მანქანა ჰქვია და რომელიც ისე გამართულად მუშაობს, როგორც მზის ამოსვლა და მთვარის ჩასვლა.

საინტერესოა, იცის თუ არ იცის ბატონმა ვაზაგაშვილმა, რომ საზოგადოებაში უკვე ჩაგდებულია მისი სახელისა და რეპუტაციის შემლახველი თესლი, რომ მას მეორე შვილიც ჰყავს და გააფრთხილეს თუ დაარიგეს, არ დაგავიწყდეს ესო?

იცის თუ არა, ბატონმა ვაზაგაშვილმა, რომ კორტებთან შეკრებისთანავე უსწრაფესად გავრცელდა ხმა, ვაზაგაშვილი პროვოკაციას უწყობდა მავანთა დავალებით ივანიშვილს, მაგრამ მთლად ისე არ გამოუვიდა, როგორც ჩაფიქრებული იყოო?

იცის თუა რა, ბატონმა ვაზაგაშვილმა, რომ დაყრილ ხმებს, რაგინდ უსაფუძვლო და ამაზრზენი იყოს, მაინც ჰყავს „მუშტარი?“

დიახ, ამბობენ, ვაზაგაშვილს რომ ხელისუფლებიდან „დაბრო“ არ ჰქონდეს მიცემული, იმ „ჯაზუს“ ორ წამში ჩამოამხობდნენ თავზეო?

იცის თუ არა, ბატონმა ვაზაგაშვილმა, რომ იმასაც ამბობენ, სამწუხაროა, ახალგაზრდა ბიჭები რომ იღუპებიან, მაგრამ რა არის დაუჯერებელი, რატომ არ შეიძლება, რომ მანქანაში ჩაცხრილულებს მართლაც ჰქონდათ განზრახვა ვისიმე დაყაჩაღებისა, ყველა დამნაშავე ხომ ვიღაცის შვილიაო...

ასეა, ეს საქართველოა!

მკაცრი რეალობაა, ოჯახის ტრაგედია ყოველთვის ოჯახშივე რჩება, გარედან მხოლოდ თანაგრძნობაა და ისიც საკითხავი, გულწრფელი თუ ყალბი...

მაია ჭელიძე

„იგრიკას“ სატელიტური სადგური თბილისში დაზიანებული ჩამოვიდა

საზოგადოებრივი მოძრაობა „ქართული ოცნების“ ხელმძღვანელის ბიძინა ივანიშვილის მეუღლის ეკატერინე ხვედელიძის კუთვნილი შპს „იგრიკას“ 450 000 ევროს ღირებულების მოძრავი სატელიტური სადგური თბილისში დაზიანებული ჩამოვიდა. ივანიშვილის კუთვნილი „ქართუ ჯგუფის“ საბაჟო სამსახურის ხელმძღვანელის ვლადიმერ ხუნდაძის განცხადებით, სატელიტური სადგური ბათუმის პორტში საბაჟო კონტროლის ზონაში დაზიანდა და ჩართვა ვერ ხერხდება, ხოლო ლიტვური კომპანიის წარმომადგენელი, რომლიდანაც შეიძინეს სადგური, აცხადებს, რომ გამოგზავნამდე იგი მუშაობდა. ხუნდაძის ინფორმაციით, ბათუმში აპარატურა დალუქული ჩამოვიდა, ხოლო „ქართუ ჯგუფის“ წარმომადგენლები საბაჟოზე არ დაუშვეს, რაც, მისი თქმით, ქართული კანონმდებლობის დარღვევაა, რადგან მფლობელის უფლებამოსილი პირის გარეშე ტვირთის შემოწმება არ შეიძლება. საბაჟოზე სხვადასხვა სახის ტექნიკის დაზიანების შესახებ ივანიშვილის პრესსამსახური ინფორმაციას ადრეც ავრცელებდა. მათ ამ პრობლემების შესახებ დეტალური ინფორმაცია დიპლომატიური კორპუსის წარმომადგენლებსაც გააცნეს. საკაბელო ქსელითა და თანამგზავრით მაუწყებლობის უფლების მქონე შპს „იგრიკა“ ეკატერინე ხვედელიძის კომპანია „აქცეპტმა“ 12 დეკემბერს იყიდა. როგორც ივანიშვილის პრესსამსახურში აცხადებენ, ახალი ტელეკომპანია, სავარაუდოდ, მარტის ბოლოს დაიწყებს მაუწყებლობას. ამჟამად მოსამზადებელი სამუშაოები მიმდინარეობს.

თბილისის დიდი ნაწილი სასმელი წყლის გარეშეა დარჩენილი

კომპანია „ჯორჯიან უოთერ ენდ ფაუერის“ ცნობით, არაგვის ხეობაში ძლიერმა ყინვამ დღეს ავარიულად დააზიანა წიწამურში გამავალი ფოლადის ორი - 1400 მმ-იანი მე-6 და მე-7 მაგისტრალური წყალდენი. მაგისტრალური წყალდენების დაზიანების გამო წყლის მიწოდება შეწყვეტილი აქვს: სოფელ გლდანს, “კონიაკისა” და გლდანულას დასახლებებს; სარაჯიშვილის, ჩიქვანაიას, ანდრონიკაშვილის, რევოლუციის, ბიჭვინთისა და მათ მიმდებარე ქუჩებს, გლდანის მასივის IIIა, V, VI, VII, VIII მ/რაიონებსა და თემქის III

მ/რაიონს, ზაჰესში „საქჰიდრომშენის“ საცხ. კორპუსები; სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის გლდანის საპატიმროს. წყალი შეფერხებით მიეწოდება ნუცუბიძის ფერდობებს, ვაჟაფშაველას კვარტლებს, ბაგებს, წყნეთს, კიკეთს, ტაბახმელას, კოჯორსა და წავკის;ს წყალმომარაგება დაბალი წნევით ხორციელდება: მთაწმინდა-კრწანისის რაიონში. „ჯორჯიან უოთერ ენდ ფაუერში“ აცხადებენ, რომ, კომპანია შეეცდება სარეაბილიტაციო სამუშაოების ჩატარება შესაძლებლად მოკლე დროში დაასრულოს და ჩამოთვლილ დასახლებებსა და ქუჩებს წყალმომარაგება ხვალ დილიდან ეტაპობრივად აღუდგინოს.

„მედიანიუსი“

ruseTi ar daTmobs mixeil saakaSvils

***მიმდინარე პოლიტიკურ პროცესებზე ვესაუბრებით „მწვანეთა პარტიის“ ლიდერს — ბატონ* გია გაჩეჩილაძეს**

— ბატონო გია, როგორ შეაფასებდით ობამა სააკაშვილის შეხვედრას?

— უკვე მნიშვნელოვანი დრო დგება, ქვეყანაში უნდა ჩატარდეს საპარლამენტო არჩევნები, რაც მომავალი წლის საპრეზიდენტო არჩევნების განმსაზღვრელი იქნება. ობამამ იმთავითვე ხაზი გაუსვა იმ ფაქტს, რომ ჩვენ ველით, რომ საქართველოში ჩატარდება დემოკრატიული და თავისუფალი არჩევნები, რაც თავისთავად ნიშნავდა იმას, რომ ამ არჩევნების შემდეგ ის უნდა წავიდეს და მოხდეს ხელისუფლების მშვიდობიანი გადაბარება.

— 2013 წელს სააკაშვილს ისედაც ეწურება საპრეზიდენტო ვადა?

— არა, ობამამ იგულისხმა 2012 წლის საპარლამენტო არჩევნები, სადაც მან იხმარა სიტყვა — მოხდეს ხელისუფლების ოფიციალური გადაბარებაო — თუმცა, თარგმნეს, როგორც ფორმალური გადაბარება — სამწუხაროდ, „რუსთავი 2“-ზე ზუსტი თარგმანი არ წავიდა.

ობამაც, ვინც კი ჩამოდიოდა საქართველოში, აშშ-დან დიპლომატი ან ვინმე სხვა, ყოველთვის ამბობდნენ რომ უნდა მოხდეს ხელისუფლების მშვიდობიანი ცვლაო. ასე რომ, სააკაშვილი ფაქტობრივად მომზადებული შეხვდა ამ ტექსტს, თუმცა, აქ მნიშვნელოვანი გახლდათ მისი პასუხი, რომელსაც არავინ ყურადღება არ მიაქცია. მისი პასუხი იყო ასეთი. მე ვეთანხმები თქვენს გადაწყვეტილებას უნდა ჩატარდეს არჩევნები და 2013 წელს საქართველოში იქნება ახალი პრეზიდენტიო, რაც თავისთავად მოხდება ის თქვა, თორემ 2012 წლის არჩევნები გამოტოვა — რაც ყველაზე მნიშვნელოვანია ქვეყნისათვის, ანუ ამ არჩევნებს ჩვენ მივხედავთო. მეორე მნიშვნელოვანი იყო ის, რომ

ობამა სააკაშვილის შეხვედრა განაპირობა იმ ფაქტმაც, რომ საქართველოში გაჩნდა მისი ალტერნატივა — ბიძინა ივანიშვილის სახით, რამაც დააჩქარა ეს პროცესი.

თუ გავიხსენებთ 2008 წელს, მაშინ ჩვენთან იყო ძლიერი რევოლუციური ტალღა, თუმცა, ოპოზიციური ლიდერის არარსებობამ განაპირობა ყოველივე.

წლების განმავლობაში მე ყოველთვის ვამბობდი, იმისათვის, რომ ქვეყანაში თეორიული შანსი გაჩნდეს ხელისუფლების მშვიდობიანი შეცვლისა, მისი ძირითადი ფაქტორია აუცილებელი. კერძოდ: 1. ჯანსაღი ოპოზიციური ცენტრის შექმნა — რომელსაც ექნება დასავლური ორიენტირი, ასეთ პირობებში გარედან მხარდაჭერა არის უზრუნველყოფილი.

დღეს ამან მიახლოებითი ფორმა მიიღო. ამიტომაც მოხდა ეს ყოველივე. თუმცა,

ეს ყველაფერი არ ნიშნავს იმას, რომ სააკაშვილი იოლად დათმობს ყველაფერს, პრაქტიკულად ის გაჭედილია უმძიმე მდგომარეობაში, მაგრამ რეალურად რუსეთი არ დათმობს სააკაშვილს! აქ შეიძლება აშშ-სა და რუსეთის ინტერესები შეეჯახოს ერთმანეთს.

ეს არის ძალიან დიდი საფრთხე. ვფიქრობ, ასეთ შემთხვევაში რუსები რაიმეს მოიფიქრებენ და მოიმოქმედებენ ისეთს, რომ როგორმე შეინარჩუნონ ის ხელისუფლებაში და სააკაშვილი პრემიერ მინისტრად გავიდეს. თავად გეოპოლიტიკური სიტუაცია განაპირობებს ამ ყოველივეს.

რუსეთისათვის სასიცოცხლოდ მნიშვნელოვანია იმ კორიდორის ჩაკეტვა, რომელიც საქართველოზე გადის, რათა აიძულოს აზერბაიჯანი და შუა აზია თავიანთი რესურსები მიმართონ მათკენ. აქედან გამომდინარე, რუსეთის ინტერესებში შედის, რაც უფრო დიდი დაძაბულობა იქნება ჩვენს რეგიონში. ამიტომ იყო რომ დასავლეთი ყოველთვის მოგვიწოდებდა — დაარეგულირეთ რუსეთთან ურთიერთობაო!

2008 წლის აგვისტოს ომმა, რომელმაც კატასტროფულ სიტუაციამდე მიიყვანა ქვეყანა, ასევე გაგვიჩინა იმისი შანსი, რომ დაგვეკარგა ის გეოპოლიტიკური ფუნქცია რომელიც გაგვაჩნია. ჩვენ თუ ამ ფუნქციას დავკარგავთ, ჩვენი პატრონი არავინ არ იქნება.

სააკაშვილი მარტო იმიტომ კი არ არის რუსეთის ინტერესების გამტარებელი რომ მათ ჩვენი ქვეყნის ეკონომიკა ჩაუგდო ხელში, ამას ის ეძახის ლიბერალურ ეკონომიკას რაც ტყუილია, სინამდვილეში ეს არის პოლიტიკური ავანტიურა. რუსეთმა რომ მოინდომოს, ხვალ საქართველოში არც დენი იქნება და არც გაზი! მთელი ჩვენი ეკონომიკური ბერკეტები მათ ხელშია — ასე რომ მათ საქართველო ტერიტორიებიანად და ეკონომიკასთან ერთად წაიღეს! ამიტომ ეს დაძაბულობაც რაც ჩვენსა და მათ შორის არსებობს მხოლოდ და მხოლოდ მათ ინტერესებშია!

— ბიძინა ივანიშვილს ვერ მიიღებს რუსეთი, ვერ მოახერხებს მასთან ურთიერთობას?

— რაც შეეხება ბიძინა ივანიშვილს, ჩანს ის საკმაოდ ნიჭიერი პიროვნებაა. მან განაცხადა, რომ: ჩვენ შევეცდებით დავამთავროთ რუსეთთან გარკვეული ურთიერთობები, რაც არ უნდა ძნელი განსახორციელებელი იყოს ის. შევარდნაძე გარკვეულწილად მათთან ურთიერთობას ახერხებდა. 1999 წელს სტამბოლის სამიტზე მიაღებინა გადაწყვეტილება იმაზე, რომ მოახერხა ჩვენი ტერიტორიებიდან რუსეთის ჯარების გაყვანა და ფაქტობრივად 2003 წელს გადაწყვეტილი იყო საქართველოს ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენა, ცხინვალთან პრობლემა მაშინ მოგვარებული იყო უკვე. სამწუხაროდ, „ვარდების რევოლუციამ“ ჩვენი ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენის გეგმა სამუდამოდ დამარხა, ხოლო 2008 წელს აგვისტოში ამ ყველაფერს „გვირგვინი“ დაადო ზედ!

— შეძლებს ივანიშვილი ოპოზიციური სპექტრის შეკრებას და გაერთიანებას?

— მის გარშემო უნდა გაერთიანდეს ჭეშმარიტი და ღირსეული ოპოზიცია, თუ ეს მოხდება, ხელისუფლების შეცვლას წინ ვერაფერი დაუდგება, საზოგადოების ნების წინააღმდეგ ვერავინ ვერ წავა. სულელურად შეცვლილი საარჩევნო კოდექსი მათ ვერ უშველით! თეორიული შანსი გაჩნდა, რომ ცხოვრება უკეთესობისაკენ შეიცვალოს. საზოგადოებაზე სწორი ორიენტირის აღების შემთხვევაში — ყველაფერი გამოვა.

— მდინარეების გაყიდვის გეგმა ჩაუშალეთ?

— ჩავუშალეთ, ოთხ დიდი მდინარის აუზად იყოფოდა საქართველო და გამოჰყონდათ გასაყიდად, ეს მხოლოდ დაპყრობითი ომების დროს ხდებოდა წარსულში. ისინი გულისხმობდნენ ოთხ მდინარეს: მტკვარს, რიონს, ალაზანსა და იორს. პრივატიზაციაზე სურდათ გამოეტანათ ამ ოთხი მდინარის აუზი

და მისი ტერიტორიები, რომელშიც შედიოდა ტყე, წიაღისეული საბადოები და ყველაფერი მთლიანად. ეს იქნებოდა ქვეყნის დანაწევრება. ვინ იყიდდა ამას? გარედან ამას იყიდდა რუსეთი ან ჩინეთი. ეს იყო ბენდუქიძის გეგმა, რომელიც შემთხვევით ჩაგვივარდა ხელში და გავახმაურეთ და განგაში ავტეხეთ. ვფიქრობ, რომ პარლამენტის ქუთაისში გადატანაც ამ გეგმასთან იყო კავშირში. ცხადია, სააკაშვილთან იყო შეთანხმებული ეს ყოველივე. მან ბევრი დიდი სიგიჟე წამოიწყო, რომელიც ჩაეშალა. ერთ-ერთი ასეთია ქალაქ ლაზიკის აშენება, რომელიც სრულიად უპერსპექტივოა, ეს არის კოლხეთის ეროვნული პარკის ტერიტორია, რომელიც საერთაშორისო დონეზეა დაცული. თავის დროზე ბერიამ დაიწყო კოლხეთის დაბლობის დაშრობა და დღემდე ვერ დააშრეს, იქ მეორადი დაჭაობება მიდის, როგორ შეიძლება ქალაქის აშენება? ესენი მხოლოდ ფულზე ფიქრობენ, რომელსაც ქალაქის შესაძლო აშენებისათვის გადაუხდიან, საქმე არ აინტერესებთ, ხელისუფლებიდან წასვლის წინ უნდათ ფული! ვიდრე მე გია გაჩეჩილაძე ცოცხალი ვარ და სანამ „მწვანეთა პარტია“ არსებობს, ეგენი ვერცერთ სულელურ გეგმას ვერ განახორციელებენ — ვერც „ლაზიკას“ და ვერც მდინარეების გაყიდვას!

— გენმოდიფიცირებული სიმინდის პროექტიც თქვენ „ჩაუგდეთ“ პრაქტიკულად, დღეს მოსახლეობა სრულიად ინფორმირებულია ამის თაობაზე, არასოდეს იყიდიან მის თესლს...

— მე ხალხი გავაფრთხილე, თუ ვინმემ მაინც იყიდა და დათესა და ვერაფერი მოიმკა — ეს მათი შეცდომაა.

— რას თვლით საერთაშორისო პოლიტიკის მთავარ მამოძრავებელ ძალად, ჩანს, რომ ქვეყნებს შორის დაპირისპირებები საკმაოდ ძლიერდება, ჩვენ კი თავისთავად ჩართული ვართ ამ პროცესში, როგორც ყველა ქვეყანა...

— საერთაშორისო პოლიტიკის მთავარი მამოძრავებელი ძალა ანუ მთავარი ფაქტორი გახლავთ — ენერგორესურსები, რომლის რაოდენობა მსოფლიოში სულ უფრო კლებულობს. ადრე თუ ეგონა ხალხს რომ ეს ყოველივე ამოუწურავია, მოხდა გამოთვლა— რომ ეს ასე არ არის! მსოფლიოში დარჩენილია ძალიან მცირე მარაგი.

გაეროს მონაცემებით მსოფლიოში 55-60 წლის გაზის მარაგია მხოლოდ, ხოლო ნავთობის 35-40 წლის მარაგი! აქედან: აშშ-ს დარჩენილი აქვს სულ 10 წლის ნავთობისა და გაზის 9 წლის მარაგი მხოლოდ, ევროკავშირში მთლიანად უფრო მძიმე მდგომარეობაა — სულ 7 წლის მარაგია მხოლოდ ნავთობის და 12 პროცენტი გაზის.

ხოლო ირანს აქვს 88 წლის ნავთობის მარაგი თუ ის თავისი ქვეყნისთვის გამოიყენებს მას და ექსპორტზეც გაიტანს!

მთელი მსოფლიოს გაზისა და ნავთობის მარაგის 14 პროცენტი კონცენტრირებულია ირანში, ხოლო 17 პროცენტი რუსეთში! როდესაც გაეროს უშიშროების საბჭოზე ირანის საკითხი გადის, მას ბლოკავს ორი ქვეყანა, ჩინეთი და რუსეთი. კონფლიქტი დასავლეთსა და ირანს შორის ოღონდაც არასამხედრო სახის, მხოლოდ ემბარგო, ძალიან აწყობს ჩინეთსაც და რუსეთსაც. იმიტომ, რომ პროდუქციაზე ფასები აიწევს ევროპაში, ისინი კი შეისყიდიან ირანიდან და ეკონომიკას განავითარებენ. აქედან გამომდინარე, ირანის პრობლემა დაკავშირებულია მთელ მსოფლიოსთან!

ეთერ კასრელიშვილი

გვესაუბრება ენათმეცნიერი
ლევან ღვინჯილია

biZina ivaniSvi l i TandaTan eriserTian l iderad ya l ibdeba

— ბატონო ლევან, თქვენ „ქართულ ოცნებაში“ „ენის ქვეჯგუფს“ ხელმძღვანელობთ. ჩვენი ქართული ოცნება ხომ არა უბრალოდ სახელმწიფოს, არამედ ქართული სახელმწიფოს შენება უნდა იყოს. დღევანდელი გადმოსახედიდან რამდენად შესაძლებელია ეს?

— ბოლო დროს იმედი გამიჩნდა, რომ ქვეყანაში მოვა ახალი ხელისუფლება, რომელიც ეროვნულ სახელმწიფოს ააშენებს. „ქართულ ოცნებაში“ არის ასეთი თემატური ჯგუფი — „ენა, კულტურა, განათლება, მეცნიერება“, სადაც ენა პირველ ადგილზეა და ეს შემთხვევითი არ არის — გუნდის ლიდერმა, ბატონმა ბიძინა ივანიშვილმა მიზანშეწონილად მიიჩნია, რომ „ქართულ ოცნებაში“ პოლიტიკური ნიადაგი და სამომავლო პროცესები იმისათვის მომზადდეს, რომ სახელმწიფო ენა იყოს სათანადოდ დაფასებული, უფლებრივად განმტკიცებული და საფუძვლად დაედოს სახელმწიფოებრიობას. **მაშინ, როცა მიხეილ სააკაშვილმა ენასთან დაკავშირებული ყველა სახელმწიფო ინსტიტუცია გააუქმა და მოსპო, ბიძინა ივანიშვილი, ამის საპირისპიროდ, სწორედ ენის, კულტურის, განათლებისა და მეცნიერების პრობლემების საფუძვლიანი განხილვით იწყებს.** მიმაჩნია, რომ ეს სწორი გზაა და ამდენად აუცილებელია, ამ ადამიანს მხარში ამოვუდგეთ.

მართალია, მისი საჯარო გამოსვლები ჯერჯერობით არ გამოირჩევა ისეთი ენამოსწრებულობითა და ორატორული სისხარტით, როგორც სააკაშვილი, ან შალვა ნათელაშვილი „გარეკავენ“ ხოლმე, მაგრამ ჩვენ უნდა დავაკვირდეთ, თუ რა რანგის სიწრფელე და სიმართლე მოდის ივანიშვილისგან და ამასვე ითხოვს იგი პოლიტიკურ პარტნიორთაგანაც.

დარწმუნებული ვარ, კოალიციისგან მხარდაჭერილი იქნება იდეა — საქართველოს მთელ მოსახლეობას, განსაკუთრებით კი სხვა, არაქართულენოვანი ეთნოსის წარმომადგენლებს კარგად ავუხსნათ და გავაგებინოთ, თუ რას ნიშნავს „საქართველო“, სადაც ისინი ცხოვრობენ ქართველებთან ერთად. ამას წინათ ერთ-ერთ ინტერნეტ-ტელევიზიაში სტუმრად გახლდით ნანა და ლილი ხურითებთან და განვიხილავდით ქართული ენის დღევანდელ მდგომარეობასთან დაკავშირებულ საკითხებს. ეს ქალბატონები, რომლებიც სოხუმის თეატრის წამყვანი მსახიობები იყვნენ და რომელთაც თეატრი ყოვლად გაუმართლებლად დაატოვებინეს, წარმოშობით ოსები არიან, თუმცა თავს ეთნიკურ უმცირესობად არ მიიჩნევენ, მიუხედავად იმისა, რომ მათი მშობლიური ენა ოსურია, მაგრამ ასევე ჩინებულად არიან დაუფლებულნი სახელმწიფო ენასაც. კერძო საუბარში ერთ-ერთმა მითხრა, — მამა რომ გარდაიცვალა, ოსურად დავტიროდიო. რაც სავსებით ბუნებრივია: მათ, როგორც უკვე აღვნიშნე, მშობლიური ენა არ დაუკარგავთ, მაგრამ იმავდროულად ჩვენზე არანაკლები ქართველები არიან და გულისტკივილით მესაუბრებოდნენ იმის შესახებ, თუ როგორ უნდა დავიცვათ და განვავრცოთ საქართველოს სახელმწიფო ენა.

დღეს, რამდენადაც დიდი სამომავლო არჩევანის წინაშე ვდგავართ, მით უფრო დასანანია, რომ პოლიტიკური ბრძოლები ერთობ უხერხული და უღირსი ხერხებით მიმდინარეობს. არ შემიძლია არ გამოვეხმაურო იმ სამარცხვინო ფაქტს, თუ როგორი მონდომებით ცდილობენ ე.წ. „სამთავრობო ტელეარხები“ („პირველი არხი“, „რუსთავი 2“, „იმედი“ და ზოგი სხვაც), ჩირქი მოსცხონ ბიძინა ივანიშვილის ოჯახს, მაგრამ, საბედნიეროდ, სრულიად ამაოდ. მიაქციეთ ყურადღება, რა სისულელეს ამბობენ ეს ტელევიზიები: — **პატრიკ დაუნი** (გვარიც ასეთი უნდა, ზედგამოჭრილი!), უმცროსი ივანიშვილების ინგლისურის ყოფილი მასწავლებელი, რომელიც ამერიკაში ცხოვრობს, თურმე, პოლიტიკურ თავშესაფარს ევროპაში ეძებს. საინტერესოა, ვინ დევნის მას ამერიკაში? აქ თუ ბავშვებმა „მოწამლეს“, ამის გამო ამერიკაში, თავის სამშობლოში აღარ ედგომება?! ახლა სხვა მაგალითიც ვნახოთ (ეს ბეჭდური პრესიდანაა), თუ როგორ ამახინჯებს ერთი პატივცემული ჟურნალისტი ჩემს გამონათქვამს; გაზეთ „ვერსიისთვის“ (28-29 დეკემბერი, 2011წ) მიცემულ ინტერვიუში ვამბობ: ***„...მაინტერესებს - როცა ერთი მაგიდის გარშემო სხედან „მამალი გრუზინები“ და "მამალი ლიბერალები", როგორ გამონახავენ საერთო ენას, ვინ იქნება თამადა და რა მიმართულებით წავა ეს სუფრა".*** *ახლა ვნახოთ, როგორ აღწერს ამ ამბავს სხვა გაზეთი:* ***მერე ლევან ღვინჯილიასაც კარგად უთქვამს ივანიშვილისთვის: ეს მამალი „გრუზინები“ და „ლიბერასტები“*** *(ეს ფორმა ჟურნალისტისეულია-* ***ლ.ღ) რომ დაგვსვით ერთ სუფრასთან, თამადობა მაინც იკისრეთო".*** ხედავთ? პატივცემული ჟურნალისტის - გ.ზ.-ს ვერსიით, თითქოს, მეც ვზივარ იმ სუფრასთან და ივანიშვილს ვეუბნები, გვითამადე მაინცო. ***ხოლო იმით, რომ „ლიბერალების“ ნაცვლად „ლიბერასტები“ ჩაწერა, მას სურს გაამწვავოს ურთიერთობა ჩემსა და „რესპუბლიკელებს“ შორის. „რესპუბლიკელების“ მიმართ ჩემი დამოკიდებულება არასდროს დამიფარავს და, თუ საჭირო იქნა, კვლავაც ვიტყვი, მაგრამ ჟურნალისტმა წყალი არ უნდა აამღვრიოს, მან უნდა ასახოს მოვლენები, დაგვანახოს, რა ხდება, მაგრამ სიტყვები ისე არ უნდა შეცვალოს, რომ მერე საქმე „გასარჩევი“ გახდეს ისე, როგორც სხვა შემთხვევაში მოხდა, როცა ბატონ ბიძინას მიაწოდეს ინფორმაცია, თითქოს ვთქვი, რომ მას „შავი მისია აკისრია“, რაც კონტექსტიდან იყო ამოგლეჯილი. ამით რომელიმე, ჩემდამი არცთუ კეთილად განწყობილი ჟურნალისტისთვის შენიშვნის მიცემას კი არ ვისახავ მიზნად, არამედ ზოგადად ყველა ჟურნალისტს მოვუწოდებ — საღად შეხედონ სიტუაციას, ობიექტურად აღწერონ მოვლენები და ნუ იქნებიან მხარეები, ნუ აამღვრევენ წყალს, თუნდაც ნაწყენი იყვნენ მასზე, ვის შესახებაც წერენ.***

ერთ გაზეთთან ბოლო დროს გამწვავებული ურთიერთობა მაქვს და მისი ჟურნალისტები დაუნდობლად მასხამენ ლაფს.

ლევან ღვინჯილია, თურმე, სუკის აგენტი ყოფილა. როგორი „აგენტია“ ღვინჯილია, ამას მალე ყველა გაიგებს. ხე ნაყოფით იცნობაო, ნათქვამია: თურმე სუკისგან მქონია „დავალებული“, რომ 1979 წლიდან მოყოლებული ქვეყნის სახელმწიფო ენის მოვლა-პატრონობაზე მეზრუნა, საქართველოს ტელევიზიით მექადაგა ეს იდეები და წარბშეუხრელად მემხილებინა რუსული ენის სასარგებლოდ ქართულის იგნორირების ფაქტები (თანაც, საბჭოთა საქართველოში, გაგანია კომუნისტობის დროს), მოგვიანებით კი შემექმნა „ენის სახელმწიფო პალატა“ და კიდევ, ქართული ხალხური სიმღერის სამსახურში გამელია მთელი ცხოვრება — **მაშ, გაუმარჯოს ამისთანა აგენტებს!**

— ამ პროცესებში რა როლს უნდა ასრულებდეს საზოგადოება?

— ხშირად მსმენია: ***„სად არის საზოგადოება, რატომ ხმას არ იღებსო?". რომელი საზოგადოება? — სამოქალაქო საზოგადოება ჩვენში ისევე არ არის ჩამოყალიბებული, როგორც - ქართველი ერი.***

საქართველოს დღევანდელი საზოგადოებრიობა ჰგავს არასრულწლოვან, უმწეო ბავშვს, რომელსაც ფეხზე გავლაც კი არ შეუძლია ჯერ ნორმალურად. ნაცვლად იმისა, რომ ხელი ჩაჰკიდოს, ფეხზე დააყენოს, სიარული ასწავლოს, წელი გაამართვინოს, ღირსეულ მოქალაქეთა ერთობლიობად ჩამოაყალიბოს, ხელისუფლება ძალმომრეობს მასზე. ნებისმიერი გაუკატიურება სისხლის სამართლის დანაშაულია, მაგრამ არასრულწლოვნისა განსაკუთრებით მძიმეა და მიუტევებელი.

დღევანდელი ხელისუფლება ამ ყოვლად დასაგმობ და უხამს ნაბიჯსაც არ ერიდება, რითაც უტიფრად რყვნის მოქალაქეთა საზოგადოებრივ ცნობიერებას. არსებული ხელისუფლების ცრუპენტელობას ბიძინა ივანიშვილის გუნდი უპირისპირებს პირუთვნელ სიმართლეს. ივანიშვილი ამბობს — ნებისმიერ შემთხვევაში, მოსახლეობამ სიმართლე უნდა იცოდეს, სიმართლე არ უნდა დავმალოთო. წინააღმდეგ შემთხვევაში, ეს დანაშაულის ტოლფასი ქმედებაა, ***როცა სამოქალაქო საზოგადოება ჯერაც ჩამოყალიბების სტადიაშია, შენ კი ამ დროს მისი უმეცრებითა და უმწეობით სარგებლობ, რათა ხელისუფლება მოირგო და იყელყელაო.*** უნდა დამთავრდეს სახელმწიფოობანას თამაში. ისეთი ქვეყანა უნდა ავაშენოთ, სადაც ყველა ჩვენს ეროვნულ, ტრადიციულ ღირებულებას, ფასეულობას შევინარჩუნებთ და მსოფლიოში მიმდინარე გლობალურ პროცესებშიც ჩავერთვებით.

— ამას წინათ ერთი ინტერვიუ წავიკითხე, სადაც რესპონდენტი წერდა — გვეგონა, ივანიშვილი დაპირისპირებულ ადამიანებს შორის ხიდს გადებდა, იგი კი მხოლოდ კონკრეტული, ლიბერალური სეგმენტის ლიდერია და არა ქვეყნისო.

— ბიძინა ივანიშვილი რომ შემთხვევითი პიროვნება არ არის, იმედია, ამაში ეჭვი აღარავის ეპარება. ბევრს, შეიძლება, იგი ნანახიც არ ჰყავდა, მაგრამ მისი საქმეები აშკარად მეტყველებდნენ მასზე, რაც საშუალებას გვაძლევს დავასკვნათ, რომ ეს ადამიანი დაუფიქრებელ, მოუზომავ ნაბიჯებს არ დგამს, მას ყოველთვის ზედმიწევნით კარგად აქვს გააზრებული ის, რასაც აკეთებს. ძალიან ბევრი რამ მის განზრახვაში შეიძლება ჯერაც არ იყოს ბოლომდე გაშიფრული. ერთ-ერთ სატელევიზიო გამოსვლაში მან რუსთაველისა და ბარათაშვილის რამდენიმე ცნობილი სტრიქონი მოიხმო, რითაც კონკრეტული მინიშნებები გააკეთა საკუთარ მსოფლმხედველობაზე. მან დაიმოწმა რუსთაველი (**„რასაცა გასცემ შენია, რაც არა, დაკარგულია“)**, მაგრამ არ დაუზუსტებია, რას ნიშნავს ეს მისთვის. ამიტომ სასურველია, ეს თავად გავიაზროთ და გავიხსენოთ, რომ ამ სიტყვებით მიანიშნებს როსტევანი ახლადგამეფებულ თინათინს, თუ როგორ უნდა მოიქცეს იგი, რათა ძლიერი ქვეყნის წარმატებული მმართველი იყოს.

— მაგრამ ბიძინა ივანიშვილმა უკვე გაავლო სადემარკაციო ხაზები და მკაფიოდ გამოხატა, თუ ვისთან ერთად სურს ამ გზის გაგრძელება და ვისთან — არა.

— დიახ, მართალი ბრძანდებით. რა თქმა უნდა, იგი დღეს ერთმ-

„მართალია, მისი საჯარო გამოსვლები ჯერჯერობით არ გამოირჩევა ისეთი ენამოსწრებულობითა და ორატორული სისხარტით, როგორც სააკაშვილი, ან შალვა ნათელაშვილი „გარეკავენ“ ხოლმე, მაგრამ ჩვენ უნდა დავაკვირდეთ, თუ რა რანგის სიწრფელე და სიმართლე მოდის ივანიშვილისგან და ამასვე ითხოვს იგი პოლიტიკურ პარტნიორთაგანაც“.

იხილეთ „საერთო გაზეთი“ ინტერნეტში
www.saertogazeti.net
შემოგვიერთდით FACEBOOK-ზე
საერთო გაზეთი

ნიშვნელოვნად ამბობს, რომ ცალკეულ სუბიექტებთან არ ითანამშრომლებს. ვეცადოთ, ამაში დავინახოთ არა რომელიმე პოლიტიკოსის ან გაერთიანების ახირებული დისკრიმინაცია, არამედ შორსგამიზნული სტრატეგიული მინიშნებები. თუ მის პირველ განცხადებას გავიხსენებთ, მან განახორციელა სერიოზული „წერტილოვანი დარტყმები" კონკრეტულ „ობიექტებზე". რისთვის იყო ეს საჭირო? — ჩემი აზრით, ამით მან მოახდინა საზოგადოებრივი ყურადღების მაქსიმალური მობილიზება, რითაც ნათქვამს განსაკუთრებული მნიშვნელობა შესძინა. შემდეგ ამ „დარტყმის ობიექტების" მიმართ დამოკიდებულებები რამდენადმე შეცვალა. ერთ-ერთ ბოლო ინტერვიუში ბატონი ბიძინა ამბობს კიდეც — როდესაც მე და ლევან ბერძენიშვილი ერთმანეთს შევხვდით, გადავეხვიეთ და დღეს თანამოაზრეები ვართო. ილია ჭავჭავაძის მიმართ დამოკიდებულება შეიცვალა თუ არა ლევან ბერძენიშვილმა, ეს ცალკე საკითხია, მაგრამ იქ (მასა და ბატონ ბიძინას შორის) ურთიერთობები დალაგდა. ბიძინა ივანიშვილთან სიამტკბილობით ჩემი ურთიერთობაც არ დაწყებულა, მაგრამ არსებითია ერთმანეთის დანახვის უნარი და საერთო მიზნების მსახურება. ვინც მიცნობს, იცის, რომ მკვეთრი გამონათქვამები მახასიათებს, მაგრამ მთავარი ის კი არ არის, რა სიმძაფრით გამოვხატავ ამა თუ იმ მოსაზრებას, არამედ რამდენად მართალია ის, რასაც ვამბობ. თუ ბიძინა ივანიშვილის ერთ რომელსამე თანაგუნდელს მიაჩნია, მაგალითად, რომ აფხაზეთი არასდროს არ უნდა იყოს დამოუკიდებელი სახელმწიფო, ხოლო მისი სხვა თანაგუნდელი საპირისპიროს ფიქრობს, მათი ერთად მოღვაწეობა არ შეიძლება. ან კიდევ, მე თუ ვამბობ, რომ საქართველო ქართულენოვანი სახელმწიფო უნდა იყოს, ხოლო ვიღაცა მიმტკიცებს, არა, ბატონო, ინგლისური უნდა ვისწავლოთ და მსოფლიო მოქალაქეებად ჩამოვყალიბდეთო, ცხადია, ჩვენ ერთ გუნდში ვერ დავრჩებით და ამას ერთ-ერთი ჩვენგანი უნდა „შეეწიროს".

— ბოლო დროს შეიცვალა ივანიშვილის დამოკიდებულება ქუჩის მიმართ და გაჩნდა აზრი, რომ მას შეიძლება რადიკალებიც შემოუერთდნენ. თუმცა ირაკლი ალასანია აცხადებს — ყველა, ბურჯანაძის გარდაო. რამდენად სწორია ოპოზიციური სპექტრის დაყოფის ასეთი ტაქტიკა?

— ამ კონტექსტშიც ერთ საინტერესო დეტალს მივაქცევდი ყურადღებას. დავაკვირდეთ ივანიშვილის სტრატეგიულ ნაბიჯებს, ცალკეული სვლების თავისებურებებს. ღრმად ვარ დარწმუნებული, რომ ივანიშვილი გამადიდებელი შუშით აკვირდება ყველა ნიუანსს, რაც მის გარშემო ხდება. მას სიტუაცია ზედმიწევნით კარგად აქვს შესწავლილი. რაც შეეხება ბურჯანაძესთან ურთიერთობას — თავიდან საკმაოდ აგრესიული კომენტარი გააკეთეს „რესპუბლიკელებმაც" და „თავისუფალი დემოკრატების" ლიდერმაც. მერე ეს თემა თითქოს მიწყნარდა. იგივე ადამიანები, რომლებიც ამბობდნენ, ბურჯანაძესთან არ ვითანამშრომლებთო, იმავდროულად აღნიშნავდნენ, რომ, თუ არჩევნები კეთილსინდისიერად ჩატარდება, მაშინ „ნაცმოძრაობასთანაც" ვითანამშრომლებთო. როცა, თუნდაც თეორიულად, „ნაცმოძრაობასთან" თანამშრომლობა შესაძლებლად მიგაჩნია, იქ რა მოსატანია ბურჯანაძესთან თანამშრომლობის შესაძლებლობა — შეუძლებლობა?!.

„საქართველოს დღევანდელი საზოგადოებრიობა ჰგავს არასრულწლოვან, უმწეო ბავშვს, რომელსაც ფეხზე გავლაც კი არ შეუძლია ჯერ ნორმალურად. ნაცვლად იმისა, რომ ხელი ჩაჰკიდოს, ფეხზე დააყენოს, სიარული ასწავლოს, წელი გაამართვინოს, ღირსეულ მოქალაქეთა ერთობლიობად ჩამოაყალიბოს, ხელისუფლება ძალმომრეობს მასზე. ნებისმიერი გაუპატიურება სისხლის სამართლის დანაშაულია, მაგრამ არასრულწლოვნისა განსაკუთრებით მძიმეა და მიუტევებელი.“

ივანიშვილმა დააზუსტა თავისი კიდევ ერთი სტრატეგიული გადაწყვეტილება — თავიდან პოზიციათა სხვადასხვაობის საფუძველი იყო ის, რომ ბურჯანაძე ქუჩის აქციებს უჭერს მხარს, ივანიშვილმა კი კატეგორიულად უარყო იგი. თუმცა, უკანასკნელ დღეებში ბატონი ბიძინა ამბობს, რომ, თუ საჭირო გახდება, ქუჩის აქციებს მიმართავს არჩევნების შემდეგ, ბურჯანაძეს კი სააკაშვილის პირობებში ჩატარებული სამართლიანი არჩევნებისა არ სჯერა და მანამდე უნდა აქციების, როგორც ზემოქმედების საშუალების, გამოყენება. მეჩვენება, რომ ბურჯანაძის პოზიციები თანდათან დაუახლოვდება ივანიშვილისას. იქნებ ეს სწორედ იმაზე მიგვანიშნებს, რომ ერთ მშვენიერ დღეს, შესაძლოა, თანამოაზრეთა კოალიციურ გუნდში „სახალხო კრება" და ნინო ბურჯანაძეც აღმოჩნდებიან? ყოველ შემთხვევაში,

ბიძინა ივანიშვილმა ამისთვის პერსპექტივა გახსნა და იგი თანდათან ერის ერთიან ლიდერად ყალიბდება, მაგრამ არა ემოციით, არა დროშების ფრიალითა და ყვირილით (როგორც ეს ხდებოდა „ვარდოსანთა" შემოჭრისას) — აბა, ლიდერი მოვედი და ქუდზე კაცი გამოდითო, არამედ ნელ-ნელა, ნაბიჯ-ნაბიჯ, თანამიმდევრულად,

თანაც ისე, რომ, ვინც შიგნით "ორგული" და „ახსნილი" იყო, ყველა „დააბა" („უხვი ახსნილსაც დააბამს, იგი თვით ების, ვინ ების").

მინდა მკითხველის ყურადღება მივაპყრო ერთ საინტერესო დეტალს, რაც ბიძინას ახასიათებს; იგი ზოგჯერ ამბობს — მე არ ვიცი ეს საკითხი, მაგრამ სპეციალისტებს შევეკითხებიო. ზოგი მისი ოპონენტი კი ამაზე ქილიკობს: — როგორ, შენ გინდა ქვეყნის მეთაური იყო და უამრავ რამეზე ამბობ, რომ არ იცი? იცით, რატომ იქმნება ასეთი აზრი? — ***ჩვენ გვყავს დღეს პრეზიდენტი, რომელმაც „ყველაფერი იცის". არადა, ქვეყნის პრობლემა სწორედ ამ „ყოვლისმცოდნეობაშია', როდესაც ამ ერთმა და განუმეორებელმა ყველაფერი იცის და არავის არაფერს არ ეკითხება. კომპეტენტურობა კი ისაა, როცა გაქვს უნარი, საქმის ნამდვილი სპეციალისტები შემოიხვიო და ყოველმხრივ აწონილი და გააზრებული გადაწყვეტილება მიიღო.***

„ბიძინა ივანიშვილი ის შემთხვევაა, როდესაც პიროვნული „მესგან" მისი საზოგადოებრივი „მე" დიდად არ განსხვავდება. იმიტომ, რომ იგი „თავისთვისაც" და საზოგადოდაც სწორედ ისეთია, როგორიც ჩანს“.

კიდევ ერთი რამ მინდოდა მეთქვა: როგორც პრესიდან შევიტყვეთ, უცხოეთში გადახვეწილი ვალერი გელბახიანის სნეული დედა სარეცელსაა მიჯაჭვული და შვილს არ ეძლევა შესაძლებლობა მომაკვდავი დედა ინახულოს. კაცი იხვეწება, თავდებად დამიდექით და სულთმობრძავი დედა მანახეთო. წარმოგიდგენიათ, რა დონის არაადამიანური საქციელია — დედას სიკვდილის წინ არ მისცე შანსი, რომ საკუთარი შვილი გულში ჩაიკრას და ისე აღმოხდეს სული. ნუთუ ეს ასე ძნელია ქვეყნის პრეზიდენტისთვის? ხომ ვაჟკაცი ხარ და თავმომწონე ლიდერი, ადექი და გამოაცხადე ხმამაღლა, რომ ჩამოვიდეს ვალერი გელბახიანი საქართველოში გარკვეული დროით და მიეცეს საშუალება მომაკვდავი დედის მონახულებისა. როცა გინდოდა, ხომ მშვენივრად მოახერხე შენი ექსმინისტრის უცხოეთში გაპარება და ახლა ვითომ ინტერპოლით ეძებ?

— როგორ წარმოგიდგენიათ, ბატონო ლევან, ივანიშვილის გუნდი მართლა ხმათა პარიტეტის დაცვით იღებს გადაწყვეტილებებს?

— ბიძინა ივანიშვილის გუნდში გაერთიანებული პარტიების ლიდერები თავიდან ამბობდნენ, სამივე ერთად ვიღებთ გადაწყვეტილებებსო. რეალურად ვინ ამბობს საბოლოო სიტყვას, ეს შორიდანაც ძალიან კარგად ჩანს — ბიძინა ივანიშვილის, ირაკლი ალასანიასა და დავით უსუფაშვილის ხმები თანაბარი ნამდვილად არ არის. მასპინძელი თავის ოჯახში თამადად სხვას რომ დააყენებს, ეს იმას სულაც არ ნიშნავს, რომ მან ოჯახის უფროსობაზე უარი თქვა და სუფრაზე, რომელიც მის ოჯახში იშლება, პასუხისმგებელი თავად არ არის. ახლა კოალიციაში აზრს, ალბათ, კობასაც ეკითხებიან, ზვიადსაც და სხვებსაც, მაგრამ განა ყველა მათგანმა არ იცის, რომ თუნდაც 10 ლიდერის ხმას ერთი ბიძინას ხმა გადასწონის? რამდენადაც მოსალოდნელ შედეგზე

მთელი პასუხისმგებლობა ივანიშვილის კისერზეა. დანარჩენები მასთან მიდიან ისე, როგორც დედა ფუტკართან მიდის სკის მთელი შემადგენლობა და დანარჩენ ფუტკრებს არავინ ეკითხება, დედა ფუტკარი სად მოინდომებს გაფრენას. როცა ის სკიდან გამოდის, აბსოლუტურად ყველა მას მიჰყვება, იმიტომ, რომ „მისი სიტყვა კანონია".

რაკილა სკაში აბსოლუტური წესრიგია, ამიტომაც არის ფუტკრების ერთობლივი გარჯის შედეგი — თაფლი. არადა, „ამაზე კარგი რა უნდა იყოს, კაცს თაფლი მისცე და ღმერთს სანთელი?"...

— როგორ ფიქრობთ, როგორი წესრიგია ბიძინა ივანიშვილის სკაში, შედეგი თაფლი იქნება?

— წესრიგი ნამდვილად იქნება, რასაც მიკარნახებს ბატონ ბიძინას ხასიათზე დაკვირვება. ვეცნობი კომენტარებს, რომელთაც ის აკეთებს და მრჩება შთაბეჭდილება, რომ ეს კარგად გააზრებული კომენტარებია. ჰესეს მიხედვით, ადამიანს აქვს ორგვარი „მე" — პიროვნული და საზოგადოებრივი. საზოგადოებრივი „მე", ანუ ადამიანი - საზოგადოების თვალით დანახული, ძალიან საინტერესოა. მით უფრო საინტერესოა, თუ ადამიანის პიროვნული და საზოგადოებრივი „მე" ერთმანეთთანაა დაახლოებული.

ბიძინა ივანიშვილი ის შემთხვევაა, როდესაც პიროვნული „მესგან" მისი საზოგადოებრივი „მე" დიდად არ განსხვავდება. იმიტომ, რომ იგი „თავისთვისაც" და საზოგადოდაც სწორედ ისეთია, როგორიც ჩანს;

მისი შინაგანი სიმართლე, საკუთარ თავში დარწმუნებულობა, სიღრმისეული განსჯისა და სკრუპულოზური ანალიზის საოცარი უნარი უკვე გამომჟღავნებულია, იგი მართალი ადამიანია. მან იცის, რასაც აკეთებს. გავიხსენოთ კაროლინას წერილი თარაშ ემხვარისადმი: „მამაკაცისთვის ძალიან მნიშვნელოვანია, იცოდეს რა უნდა. არზაყანმა ეს იცისო“. დარწმუნებული ვარ, ბიძინამაც იცის რა უნდა და, თუ ჩვენც ის გვინდა, რასაც იგი გვთავაზობს, მაშინ გავყვეთ მას! ამ შემთხვევაში, ხელისუფლებას კიდევ ერთხელ ეძლევა შანსი, ღირსეულად მოიქცეს, მოხსნას ყველანაირი ხელოვნური დაბრკოლება, ვაჟკაცურად გამოვიდეს ტატამზე და საქვეყნოდ გამართოს პოლიტიკური ჭიდილი ისე, რომ საქართველოს არც ერთ მცხოვრებს ამ შერკინების ნამდვილობაში ეჭვი არ შეეპაროს... და არა ისე, ახალწლის ღამეს ბიჭებმა საჩხერეში, კონცერტის მსვლელობისას — „ბიძინას გაუმარჯოსო" რომ დაიძახეს და ამის გამო დაასისხლიანე, კიდურები დაულეწე და ამის მერე შენ ხარ დემოკრატიის მამა? შუქურა?! — არ მჯერა და მომკალი! კატეგორიულად არ ვეთანხმები კობა დავითაშვილს — ნუ გეშინიათ, ყველას ყველაფერი შერჩებაო. რას ჰქვია შერჩებათ? რობაქიძის, ვაზაგაშვილის, გირგვლიანის სიკვდილი შერჩება ვინმეს?! ჩვენ ვერასდროს ვიქნებით მართლები საკუთარ თავთან, შვილებთან, არც ღირსეული ქვეყანა გვექნება, თუ სამართლიანობას არ ვაზეიმებთ.

◆ თამარ შველიძე

maia fanjikiZis danaSaulia, rom alasanias colis da aris?

ინტერვიუ მწერალ
მერაბ შათირიშვილთან

— ბატონო მერაბ, რას იტყვით, რა ხდება ქართულ პოლიტიკურ სივრცეში, რამ გამოიწვია ხელისუფლებაში ჩოჩქოლი, მხოლოდ ერთი კაცის, ბატონ ბიძინა ივანიშვილის გამოჩენამ?

— ხდება ის, რომ მიხეილ სააკაშვილის პოლიტიკური დასასრული მოვიდა. სწორედ ასეა, ფაქტობრივად, სააკაშვილს არ ჰყავდა ალტერნატივა, ალტერნატივა იყო ხალხი, რომელსაც არ

ჰყავდა ლიდერი, ახლა კი, ლიდერი გამოჩნდა ბიძინა ივანიშვილის სახით. რა საუბარიც არის და რაც ხდება ბატონი ბიძინას გარშემო, ყველაფერი მომდინარეობს იქიდან, რომ ხელისუფლება ყველანაირ ბინძურ მეთოდს იყენებს ხალხში ნიჰილიზმის და გულგრილობის დასანერგად ბატონ ბიძინასთან მიმართებაში. სწორედ აქედან იღებს სათავეს ის მითქმამოთქმა, რომ ივანიშვილმა ისეთი ძალები შემოიკრიბა, რომლებიც თავის ჭკუაზე ატარებენ მას. როგორ წარმოგიდგენიათ, რომ ბატონი ივანიშვილი ვინმემ თავის ჭკუაზე ატაროს? ბატონი ბიძინასთვის არავის დაუძახია, მოდი ჩვენთან, ალიანსში შემოდიო, პირიქით, მან მიიხმო პარტიები, ხომ?

თუ ჩვენ ვთვლით, რომ დღევანდელ საქართველოში მხოლოდ ორი პოლუსია პოლიტიკაში, პოლუსი ბოროტებისა, სააკაშვილის პოლუსი, რომელსაც აქვს საკუთარ ინტერესებზე მორგებული კანონები და საშუალებები, რომ ამა თუ იმ პარტიის დისკრედიტაცია აწარმოოს და ბატონი ბიძინას სიკეთის პოლუსი და, გვინდა ბოროტებისგან განთავისუფლება, მაშინ უნდა ვიწამოთ სიკეთის გამარჯვებისა ბოროტებაზე.

„იზამს?“, „შეძლებს?“, „გააკეთებს?“ — შე ოჯახაშენებულო, აქამდე ხომ ვერ გააკეთა ვერავინ ვერაფერი, ახლა მოვიდა კაცი და ამბობს, მე მოვედი ბოროტების დასამარცხებლადო, — მეტი რა გითხრას!

ყველაფერზე მეტყველებს მისი წარსული. მას რაც გაუკეთებია, გაძლევს იმის მიზეზს, რომ მასზე ეჭვები დაგებადოს? არ უნდა იფიქრო იმაზე, თუნდაც იმაზე, რომ თუ მან 400 ქართული სკოლა გაარემონტა (კულტურული ცენტრები, ეკლესიები და ვინ მოთვლის კიდევ რამდენი რამ), აღარ დაუშვებს იქ კუდ-ის პარპაშს? თქვენ ხომ იცით, რომ სკოლები პოლიტიზირებულია და ექვემდებარება ძალოვანი სტრუქტურის წარმომადგენელს განათლების მინისტრის სახით, რაც ემსახურება თაობების მონად ქცევას და არა განათლებას. ხომ უნდა მიხვდე, რომ რაშიც მთლიანად მისი წვლილია, ის რომ ისე განვითარებულიყო, როგორც საჭირო იყო, ეს კაცი საერთოდ არ გამოვიდოდა პოლიტიკურ სამზეოზე? ის თანხები, რომელიც მან გადაურიცხა მიხეილ სააკაშვილს და უთხრა, თავდაცვისუნარიანი ჯარი შექმენიო, სააკაშვილს რომ მართლა შეექმნა, ხომ პირიქით, მადლობას ეტყოდა?

როცა სიკეთის კეთება გაქვს განზრახული სახელმწიფოსა და შენი ხალხისთვის და ვიღაც ბოროტებად აქცევს იმავე ხალხისთვის, როგორი მოსათმენია? ბატონი ბიძინა ხომ ხელისუფლების კეთილდღეობისთვის კი არა, ხალხის საკეთილდღეოდ ირჯებოდა...

— მოთმენა იქით იყოს, წამოსაძახებელი გახდა, 7 ნოემბერს ივანიშვილის ნაჩუქარი „დუბინკებით“ და მომწავლელი გაზით დაგვარბიესო და არა მხოლოდ 7 ნოემბერს...

— ამაზეა საუბარი, ხომ უნდა მიხვდე კაცი, რომ ეს ადამიანი სწორედ ამგვარმა ქმედებებმა გამოიყვანა მდგომარეობიდან და პოლიტიკურ სარბიელზე გადაწყვიტა შემოსვლა.

— ბატონო მერაბ, ქალბატონ მაია ფანჯიკიძეზე, როგორც ირაკლი ალასანიას ცილის დაზე და თინა ხიდაშელზე, როგორც „ივანიშვილის კარის დიასახლისზე“, თავისთავად, პარტიები მოიაზრებიან, როგორც ბატონი ბიძინას შეცდომაზე, განსაკუთრებული ხაზგასმა ხდება, — რას იტყვით ამაზე?

— რომ გავიაზრე, მართებულად და სწორად ჩავთვალე მისი გადაწყვეტილებები. მაგალითად, გადახედეთ ალასანიას პარტიას, ვიქტორ დოლიძე იქნება, რომან კუსიანი, აბაშიძე და ა. შ. ეს ის ხალხია, ვის ქართველობაშიც ეჭვს ვერ შეიტან და აუგს ვერ იტყვი მათზე. მერე რა, რომ მათი ელექტორატი არ არის ისეთი, რომ შეიძლებოდა სააკაშვილის ხერხემალში გადატეხა. გარდა ამისა,

მაია ფანჯიკიძის დანაშაულია, რომ ალასანიას ცოლის და არის?

ალასანია არის ალიანსში ბატონ ბიძინასთან. ალასანიას გუნდისა და „ქართული ოცნების“ გადაწყვეტილებაა, რომ ერთად იყვნენ და რა მნიშვნელობა აქვს, ქალბატონი მაია ერთის გუნდში იქნება თუ მეორის, როცა ერთ მთლიან, ასე ვთქვათ, სხეულზეა საუბარი.

გასაგებია, ხალხს არ მოწონს „რესპუბლიკური პარტია“ ლიბერალური პოლიტიკით, მაგრამ ეს პოლიტიკა თუ არ გაატარე აშშ-სთან, ასე ვთქვათ, თუ არ დაანახე ლიბერალური ღირებულებებისადმი მიდრეკილება, (ევროპისთვისაც ასეა) იმ მოედანზე ვერ მოუგებ სააკაშვილს, ვერ გამოსტაცებ ხელიდან ბოროტების დასამარცხებელ შანსს.

დღეს ორ მოედანზე იბრძვის ქართველი ხალხი ბიძინა ივანიშვილის მეთაურობით, ლიბერალურ მოედანზე, სადაც აუცილებლად უნდა დამარცხდეს სააკაშვილი და შიდა მოედანზე. მოვუწოდებ თქვენი გაზეთის მკითხველს, თუ ვდგავართ ბატონი ივანიშვილის გვერდით, დავდგეთ ბოლომდე, თუ არ ვდგავართ მის გვერდით, მაშინ დავდგეთ ეშმაკი სააკაშვილის გვერდით!

ის პარტიები, რომელთაც ბატონი ბიძინა უხმობს, თუ ჩვენთვის გამაღიზიანებელია, ეს ნიშნავს, რომ სააკაშვილისთვისაც გამაღიზიანებელია, ამდენად, პირადი შეხედულებები გვერდზე უნდა გადავდოთ და ყველამ ჩვენი წვლილი შევიტანოთ საერთო ბრძოლაში.

— ე. წ „მესამე ძალაზე“ რას იტყვით, როგორ მოგეწონათ?

— ხედავთ, დაასწრო ხელისუფლებამ ყველას და შეიქმნა „ედპ-ის“ სახით „მესამე ძალა“. ჯანსაღი მესამე ძალის შექმნა გამორიცხულია. თუ თქვენ „მესამე ძალაში“ იგულისხმებთ ცაიტნოტში დარჩენილ პარტიებს, ბატონ კახა კუკავას და ქალბატონ ნინო ბურჯანაძეს, მე არ ვფიქრობ, რომ ისინი შექმნიან კიდევ რაღაც ახალ ძალას. ვფიქრობ, ისინი დაელოდებიან პროცესებს, რომელიც განვითარდება „ქართული ოცნების“ გარშემო, იპოვიან მისასვლელ გზას და შეიტანენ თავიანთ წვლილს ბოროტების პარტიის (რასაც ნაციონალური პარტია ჰქვია) დამარცხებაში.

— ხელისუფლება „მუშაობს“, დღე არ გავა, რაღაც არ აჩვენონ ტელევიზიით, სადაც ბატონი ივანიშვილი ხალხის ქონების მიმთვისებლად არის წარმოჩენილი, აღარაფერს ვამბობ კანონებზე, რომლებიც წამი წამზე იწერება და ძალაში შედის მის ერთგვარად გასანეიტრალებლად.

— თქვენ რა გგონიათ, ეს ყველაფერი, მათთვის კარგი შედეგით დასრულდება? — არა. ამას ქართველი ხალხი ისევე მოითმენს, როგორც თავად ბატონი ბიძინა ითმენს, მაგრამ მოითმენს არჩევნების დღემდე. სააკაშვილი ვერანაირი ხერხით არჩევნებს ვერ მოიგებს. არა მხოლოდ საქართველოში, ყველგან და ყველასთვის ნათელი იქნება სიყალბე. ქართველი ხალხი უკვე თავად ივანიშვილს აიძულებს, რომ გამოვიდეს ქუჩაში. მიშა წაბრძანდება ზუსტად იმ მეთოდით, რა მეთოდითაც მობრძანდა.

— ბატონო მერაბ, თუ ოფიციალურად გაფორმდა „ნაცმოძრაობის“ გამარჯვება, მერე რაღა აზრი აქვს პროტესტს?

— არ გაფორმდება! თუ მათ ეყოლებათ ეგზიტპოლები, იქნება მისი ანალოგიურიც და ამ ორთაბრძოლას გადაჰყვება კიდეც სააკაშვილი, — როგორც ადრე იყო, ისე აღარ იქნება. შიგნით იმიტომ იბრძვის დრაკონული კანონებით, რომ ბიძინა ივანიშვილი ვერ გაუტოლდეს თავისი შესაძლებლობებით, მაგრამ მისი „მონდომება“ გარეთ აღარ გაჭრის. მისი პირ-კამპანია და მისი ცრუ დივიდენდები რომ გამოააშკარავდეს, ვფიქრობ, ამ ფლანგისთვის სჭირდება ბატონ ბიძინას „რესპუბლიკელები“ და გარკვეულწილად, ალასანიას პარტიაც, ხოლო შიგნით, ხალხი დააბალანსებს სააკაშვილთან ურთიერთობას და ხალხი გასცემს ისეთ პასუხს, როგორიც საჭიროა.

— ბატონო მერაბ, არ გეჩვენებათ, რომ ჩვენი ეროვნულობა მაინც სადღაც არის ჩაკარგული?

— ბიძინა ივანიშვილის ეროვნული ფაქტორი და ქართველობა მის ნამოქმედარშია. მისი გაკეთებული საქმეები ამბობენ, რომ ის არის წმინდა ქართული მოვლენა. რაც შეეხება ამერიკული თუ ევროპული სპექტრისთვის გაკეთებულ განცხადებებს, — წარმოიდგინეთ, რომ მან მათ დაუწყოს საუბარი ამ ჭრილში, „მე და ჩემი ქართველი ერი, მართლმადიდებლებლური ტრადიციის მქონე“ და ა. შ — გაგიჟდებიან, არ მოუსმენენ. წარმოიდგინეთ, ახლა ამბობს, რომ ჩვენ ნატო-ში შესვლა გვინდა, შეიძლება, პიროვნულად მას ეს უნდა; ჩვენი ჯარისკაცები რომ ავღანეთში არიან, მიესალმება, დღეს ეს პოლიტიკურად მომგებიანია...

საქმე იმაშია, რომ ბატონმა ბიძინამ რომ ეს პოზიცია არ დაიჭიროს აშშ-თან, ფაქტიურად, ქართველი ხალხის წინააღმდეგ წავა, მაგრამ, მერწმუნეთ, როგორც კი სააკაშვილი ხელისუფლებას ჩამოსცილდება, ეს და სხვა მნიშვნელოვანი საკითხები ქართველ ერთან შეთანხმდება.

მაია ჭელიძე

იხილეთ „საერთო გაზეთი“
ინტერნეტში
www.saertogazeti.net
შემოგვიერთდით FACEBOOK-ზე
საერთო გაზეთი

უფასო სასადილოში ჯერჯერობით მხოლოდ ხუთი უსახლკარო დაბინავდა

თბილისში უსახლკარო მოქალაქეებს ზამთრის ცივ დღეებში უფასო სასადილოებში დაბინავებასის შესახებ ინფორმირებას რაიონული გამგეობები უზრუნველყოფენ. ამის შესახებ „მედიანიუსს“ დედაქალაქის მერიის პრესამსახურში განუცხადეს. მათი თქმით, რაიონული გამგეობების წარმომადგენლები ყოველ დღე აწარმოებენ შემოვლას თავიანთ უბანში და ყველა უსახლკაროს სთავაზობენ უფასო სასადილოში გახსილ თავშესაფარში გადაყვანას.

მერიის შეთავაზებით ხუთმა უსახლკარომ უკვე ისარგებლა. შეგახსენებთ, რომ თბილისის მერის გადაწყვეტილებით, ყინვების პერიოდში ქალაქის ყველა რაიონში მდებარე თითო უფასი სასადილოში გამოიყოფა ადგილი, სადაც უსახლკარო მოქალაქეები შეძლებენ ღამის გათევასა და ცხელი სადილის მიღებას.

ბუნებრივი აირით ოთხი ადამიანი მოიწამლა

წუხელ თბილისში, ვაზისუბნის დასახლებაში ბუნებრივი აირით ოთხი ადამიანი მოიწამლა.

სამი მცირეწლოვანი ბავშვი და დედა ინგოროყვას სახელობის კლინიკაში გადაიყვანეს, პირველადი დახმარების შემდეგ ბავშვები სახლში გაწერეს, თუმცა დედა კვლავ საავადმყოფოში რჩება. როგორც ექიმები ამბობენ, მისი მდგომარეობა მძიმეა. „პაციენტს აღენიშნებოდა ნახშირჟანგის ტოქსიკური ეფექტი. გულისრევის შეგრძნება, თავბრუსხვევა. ჰქონდა გონების კარგვის ეპიზოდიც, დაბინდული ცნობიერებით. ჩატარდა სათანადო ტოქსიგენოთერაპია“, — განაცხადა ექიმმა სოსო მაისურაძემ.

წინასწარი ინფორმაციით, ბუნებრიმა აირმა არასწორად დამონტაჟებლი გამათბობლიდან გაჟონა.

„მედიანიუსი“

ivaniSvils Tu moqalaqeoba daubrunes, es niSnavs rom mis winaaRmdeg veraguli gegma ukve SemuSavebulia

ინტერვიუ „კავკასიის ჰელსინკის ჯგუფის“ ერთ-ერთ დამფუძნებელთან შალვა ხაჭაპურიძესთან

— ბატონო შალვა, „ქართული ოცნების“ ე.წ. კოალიცია თანდათან ფართოვდება, ივანიშვილი გაფანტულ ოპოზიციას თავს უყრის?

— „რესპუბლიკელები“ ამბობდნენ, — მორჩა, მეტად ველარავინ შემოგვემატებაო, მაგრამ ნახავთ, კიდევ ბევრი შევა „ქართულ ოცნებაში“. ის კი არა, არ გამოვრიცხავ, ნინო ბურჯანაძეც ვიხილოთ მალე ივანიშვილთან. მაგრამ, მიმაჩნია, რომ მთავარი, რაც უნდა გააკეთოს ივანიშვილმა „ქართულ ოცნებაში“, ეროვნულ ძალებს უნდა მოუყაროს თავი.

— რომელ ეროვნულ ძალებს გულისხმობთ?

— მაგალითად, ახლახან ჩვენ შევქმენით „კავკასიის ჰელსინკის ჯგუფი“. ზვიად გამსახურდიასა და მერაბ კოსტავას ნაკვალევზე მე, გია ფერაძემ, სანდრო ბრეგაძემ და კიდევ რამდენიმე ადამიანმა ჩავუყარეთ საფუძველი არასამთავრობო ორგანიზაციას და შემოვიკრიბეთ ეროვნულად განწყობილი ხალხი. ეს არის ორგანიზაცია, რომელიც იმუშავებს ადამიანის უფლებებისა და ეროვნული ინტერესების დაცვაზე.

— ამასწინანდელ ინტერვიუში თქვენ თქვით; ბიძინა ივანიშვილს უბედურებას უმზადებენო, რას გულისხმობდით?

— იმას ვგულისხმობდი — ნაციონლები გატრუნული რომ არიან, გულხელდაკრეფილი ამ გეგონოთ-მეთქი. ეს არის, კრიმინალთა ბანდა და არაა გამორიცხული, ესროლონ ივანიშვილს.

ბატონი ბიძინა არ აძლევს საბაბს, თორემ ჩასაფრებული არიან, როგორც კი საბაბი მიეცემათ, მაშინვე დაარტყამენ.

— ედპ-ის ყრილობაზე ქარდავამ გამოაცხადა მესამე კოალიციის შექმნის შესახებ, დანარჩენი ორი — ნაციონალები და „ქართული ოცნება“ მტრებად მოიხსენია და ეროვნულ ძალებს გაერთიანებისკენ მიუწოდა.

— ჩემო კარგო, ხელისუფლება კვლავაც შეეცდება ახალი ძალების და კოალიციების შექმნას — შეიძლება მეოთხე ძალა და მეშვიდე ძალაც შეიქმნას, მაგრამ, მთავარია, რა ძალა იქნება ეს. თუ მთავარი ძალების კონსოლიდაცია არ მოხდა „ქართულ ოცნებასთან“, ჯერ ერთი, რომ არაფერი გამოვა და მეორეც, ეს ძალები თავს არ დაიტოვებენ თამაშგარე მდგომარეობაში. ეროვნული ძალები, ძირითადად, ქვეყნის მოყვარული უპრეტენზიო ხალხია და ამ რეჟიმის დამარცხება უანგაროდ უნდათ.

— ბატონო შალვა, როგორ ფიქრობთ, პოლიტიკაში ფულია მთავარი?

— ბზეჟინსკიმ დაახლოებით ერთი წლის წინ გამოაქვეყნა სტატია, სადაც იგი ამბობს, რომ იდეოლოგიებმა დაამთავრეს ჰეგემონობა და წინა პლანზე წამოვიდა ფული. ბზეჟინსკისგან გამიკვირდა ამის აღიარება, მაგრამ საინტერესო იცით, რა არის? მახსოვს პატარკაციშვილთან მოდიოდა უამრავი ადამიანი და ამბობდა — არ გვინდა ფული, გვაბრძოლეთ ამ რეჟიმის წინააღმდეგ. ეს მუხტი ნამდვილად იყო, ჩემი თვალით მაქვს ყველაფერი ნანახი.

ღმერთმა გაანათლოს ბატონი ბადრის სული, თბილისელი ებრაელი იყო, პატივსაცემი კაცი, მაგრამ ეს ქართველია, დამლაგებლად და მუშად ნამუშევარი...

რუსეთში წლების წინ ერთ ახლობელს შევხვდი, უმდიდრესი კაცია — ჩადეთ ქართულ ოპოზიციაში ფული-მეთქი რომ ვუთხარი, მტრედივით გაიტრუნა. ამ ფონზე რომ კაცი ჩნდება, არავინ რომ არაფერს ავალდებულებს და თავისი სურვილის მიხედვით იწყებს ასეთ საქმეს, ეს დასაფასებელი ამბავია.

იმედი მაქვს, ბატონი ბიძინა რომ მოვა ხელისუფლებაში, ეროვნული სახელმწიფო მაშინ ჩამოყალიბდება.

იმის გაფიქრებისაც კი მეშინია, ეს რომ არ მოხდეს, რა გველოდება. ქუჩებში ჩაგვცხრილავენ ეს უნამუსოები. იმაზე სასტიკად მოიქცევიან, როგორც ადრე, პატარკაციშვილის პერიოდში მომიტინგეებს არმატურის რკინებით რომ გვცემდნენ და თქვე ურიების მხარდამჭერებოო, რომ გვეძახდნენ.

— თქვენ ორი წლის წინ ივარაუდეთ ივანიშვილის გამოჩენა ქართულ პოლიტიკაში, რაზე დაყრდნობით განაცხადეთ ეს?

— მკითხაობა ნამდვილად არ დამიწყია. უბრალოდ, ლოგიკურად მივედი ამ დასკვნამდე — ბადრი პატარკაციშვილი მოკლული იყო. დიახ, ასე მგონია დღემდე, რომ ბადრი ამათ მოკლეს. ივანიშვილი იყო ის ადამიანი, რომელსაც ასობით ეკლესია-მონასტერი ჰქონდა აშენებული, აკეთებდა უამრავ სიკეთეს ქვეყნისთვის. ადამიანი როცა ამდენ რამეს აკეთებ, შეუძლებელია, ეს გაკეთებული საქმეები, ასე ვთქვათ, წყალში გადაყარო და უკან არ მოუხედო.

მაშინ მე ლევან ვასაძეზეც ვლაპარაკობდი, მაგრამ ვასაძემ საჯაროდ განაცხადა უარი პოლიტიკურ მოღვაწეობაზე,

თუმცა დღეს თქვენი გაზეთის საშუალებით ხმამაღლა მინდა განვაცხადო — არაა გამორიცხული ლევან ვასაძე შემოვიდეს ქართულ პოლიტიკაში.

მერე არ მკითხოთ, საიდან იცოდიო (**იცინის**). ლოგიკურია ეს დასკვნები.

— თუ თქვენც მიგაჩნიათ, რომ ხელისუფლება არჩევნების გზით უნდა შეიცვალოს, რატომ იდექით მაისის მიტინგების დროს ბურჯანაძესთან ერთად?

— ამ რეჟიმის შეცვლა ჩემთვის უმთავრესი და პრინციპული საკითხია. მაშინ, ასე ვთქვათ, ბრძოლის ველზე ვიყავით და არსებობდა ინფორმაცია, რომ ვიღაც შეეწირებოდა ამას.

ერთ მონასტერში დაპატიმრებული მომიტინგის ცოლმა მოგვიანებით გამოაჩინა წერილი, სადაც ქმარი წერდა: არ დარჩეთ 26 მაისის ღამეს მთავრობის სახლთან, მკვლელობაა დაგეგმილიო.

25 მაისს შეკრებაზე მე დავაყენე საკითხი. რას ვაკეთებთ-მეთქი, კონკრეტული გეგმა მოვითხოვე. დამეთანხმება ამაში სოსო ჯაჭვლიანი, ლუკა კურტანიძე, სხვები. არ არსებობდა გეგმა. მაშინ მე ჰააგის სარჩელი შევთავაზე — მსოფლიოს დავუმტკიცოთ, რომ აუცილებელია ამ კაცის სისხლის სამართლებრივი დევნა განხორციელდეს-მეთქი. არავინ დამიჭირა მხარი, ის კი არა, დღესაც არც ერთ ოპოზიციურ პარტიას არა აქვს ხელი მოწერილი ჰააგის სარჩელზე.

არც არასდროს აპირებდა და არც ახლა აპირებს სააკაშვილი სადმე წასვლას, ჩემი აზრით, იგი პარლამენტის თავმჯდომარეობისთვის ემზადება,

რადგან ეს არ არის ის კაცი, პრემიერ-მინისტრის სავარძელში „მოისვენოს“ და ქვეყნის საქმე აკეთოს, მაგას სეირნობა უყვარს და პარლამენტის თავმჯდომარეობას აირჩევს, მეტი საშუალება ექნება ხან აღმა იყოს, ხან-დაღმა.

— რაიმე მსგავსებას ხედავთ პატარკაციშვილსა და ივანიშვილს შორის? ცხადია, პოლიტიკური საქმიანობის პარალელებს ვგულისხმობ.

— მიმაჩნია, რომ ეს ორი ადამიანი მკვეთრად განსხვავდება ერთმანეთისგან. ჯერ ერთი, რომ ცხონებული ბადრი პატარკაციშვილი საზღვარგარეთ იყო და იქედან ხელმძღვანელობდა პროცესებს, ეს საქართველოშია და ცხადია, მეტი შანსი აქვს აღიქვას რეალობა.

ერთი ინციდენტი მახსენდება, როცა ბატონმა ბადრიმ შეტყობინება გამოაგზავნა. ვალერი გელბახიანმა რომ ნახა, გამოაცხადა — არ გეწყინოთ, მაგრამ ჯერჯერობით ვერავის განახებთ რა წერია აქო და ჩაკეტა სეიფში საგულდაგულოდ. მერე თქვა— მე და გოგლა ჟვანია წავალთ ბატონ ბადრისთან და ჩამოსვლის შემდეგ ყველაფერს მოგახსენებთო. დაახლოებით 2 საათში გელბახიანი ლონდონში გადაფრინდა, მაგრამ წასული არ იყო, ყველა საინფორმაციო საშუალებამ გამოაცხადა იმ პროგრამის შესახებ, რომელიც ვალერიმ სეიფში ჩაკეტა. პატარკაციშვილის შტაბში ძალიან არაორგანიზებული სიტუაცია იყო.

— ბოლოს გაირკვა ვინ გაავრცელა ეს ინფორმაცია?

— კი, ჩავატარეთ პატარა კვლევასავით და ერთმა ადამიანმა თქვა: მე გავავრცელე ეს ინფორმაცია და ვერ ვხვდები, რატომ უნდა დამემალაო.

მაგრამ უფრო საინტერესო ის არის, რომ სოციალური შეღავათების განხორციელებას ბადრი თავისი ჯიბიდან აპირებდა, ხოლო მაშინდელი კანონმდებლობით ეს აკრძალული გახლდათ. მალე ახალგაზრდა იურისტთა ასოციაციამ შეიტანა სარჩელი — მოხსენით პატარკაციშვილი საარჩევნო რეგისტრაციიდანო.

ისინი ასევე ითხოვდნენ ნაცმოძრაობის კანდიდატურის მოხსნასაც, სასამართლომ. ორივე დატოვა რეგისტრაციაში. მაშინ ვთქვი, კაცს რაღაც უბედურებას უმზადებენ ესენი-მეთქი. რაც მოხდა მერე, ყველამ ნახეთ.

— თქვენი აზრით, სააკაშვილი დაუბრუნებს მოქალაქეობას ბიძინა ივანიშვილს?

— ჩემი აზრით,

თუ ივანიშვილს მოქალაქეობა არ დაუბრუნეს, ეს ნიშნავს, რომ გადამწყვეტი ბრძოლისთვის ხელისუფლება ჯერ კიდევ არაა მზად, რითაც გააჭიანურებს დროს, ხოლო თუ დაუბრუნეს მოქალაქეობა, ეს იმის მანიშნებელი იქნება, რომ მათ უკვე აქვთ ვერაგული გეგმა და მიმდინარეობს ამ გეგმის ნელ-ნელა განხორციელება.

ირანდა კალანდაძე

male politikaSi levan vasaZec gamoCndeba

gugu l i maRraZe:
gamar jvebis gareSe arc erT po l i tikur subieqts ar aqvs aranai r i momava l i

„საერთო გაზეთს“ „ქალთა პარტიის“ ლიდერი გუგული მაღრაძე ესაუბრა.

— ქალბატონო გუგული, რატომ გადაწყვიტეთ კოალიციაში გაწევრიანება, რა მიზანი გაქვთ?

— ქართულ პოლიტიკაში ბიძინა ივანიშვილის სახით, როცა გამოჩნდა მნიშვნელოვანი ფიგურა თავისი მორალური ავტორიტეტით, გონიერებით, გამოცდილებით და თუნდაც ფინანსური შესაძლებლობებით, ბუნებრივია, საქართველოს „ქალთა პარტია“ სამართლიანობის, თანასწორობისათვის მიესალმა მის გადაწყვეტილებას და გამოაცხადა — მისი მხარდამჭერი იქნებოდა. მიგვაჩნია, რომ ეს არის საქართველოს, როგორც ნორმალური სახელმწიფოს განვითარების და გადარჩენის თითქმის ბოლო შანსი და ყველა წესიერი ქართველის მოვალეობაა, რაც შეუძლია ყველაფერი გააკეთოს ახალი პოლიტიკური ძალის მხარდასაჭერად.

— კოალიციაში რა ფორმატით ერთიანდება „ქალთა პარტია“.' ეს იქნება ინდივიდუალურად, თუ მთლიანად პარტიული სტრუქტურა?

— ბატონ ბიძინასთან შეხვედრისას ვისაუბრეთ თანამშრომლობის ყველა შესაძლო ვარიანტებზე. ერთი რამ უკვე დადგენილია, ჩვენ გვექნება მჭიდრო თანამშრომლობა პარტიულ დონეზე. პირადად მაქვს შეთავაზება, გავხდე ბატონი ბიძინას ახლადშექმნილი პარტიის წევრი. ჩემთვის ძალიან სასიხარულოა, რადგან ეს ნიშნავს დიდ ნდობას და ამასთანავე დიდ პასუხისმგებლობას იმ სერიოზულ და სასტიკ ბრძოლაში, რაც ჩვენ მოგვიწევს ამ რეჟიმის დასამარცხებლად, რომელიც ყველაფერზე წამსვლელია თავისი ძალაუფლების შესანარჩუნებლად.

— ქალბატონო გუგული, რატომ შედიხართ სხვა პარტიაში, როცა თქვენ გქონდათ პარტია და მისი ლიდერი იყავით. რატომ დადგა სხვა პარტიაში გადასვლის აუცილებლობა?

— არ აქვს მნიშვნელობა, მაგალითად, მე რომელი პარტიის კუთვნილება ვიქნები. მთავარია, თუ რა ჯობია მოცემულ სიტუაციაში საერთო საქმის გასამარჯვებლად.

— კოალიციის მუშაობაში უშუალოდ რა როლი ექნება „ქალთა პარტიას“?

— „ქალთა პარტიაში“ არის არაერთი განათლებული, გონიერი და პატრიოტი, რომლებიც შეასრულებენ ყველა იმ სამუშაოს, რაც საჭირო იქნება ამ რთული ბრძოლის მოსაგებად. „კონკრეტული დავალებები და ფუნქციები დაზუსტდება ივანიშვილის პარტიის შექმნის და კოალიციის სტრატეგიის და ტაქტიკის შემუშავების პროცესში.

— რა გადაწყვეტილება მიიღეთ ორივე მხარემ იმისთვის, რომ თქვენი ერთობა შემდგარიყო?

— ურთიერთთანამშრომლობის კონკრეტული ფორმა, ცხადია, შემოგვთავაზა თვითონ ბატონმა ბიძინამ. დარწმუნებული ვარ, საქართველოს „ქალთა პარტიის“ ყრილობაზე, რომელიც ჩატარდება თებერვლის ბოლოს, კიდევ ერთხელ დამტკიცდება, რომ ჩვენი პარტიის ყველა წევრი მთელი ენერგიით და მონდომებით ჩართული იქნებიან კოალიციის საქმიანობაში, რადგან ერთობლივი თანამშრომლობის ფარგლებში უფრო მეტი სასარგებლო საქმის გაკეთების შესაძლებლობა გვექნება.

— ქალბატონო გუგული, როგორ ფიქრობთ, ამ ეტაპზე პოლიტიკურ კოალიციას გააჩნია სათანადო რესურსი მიაღწიოს წარმატებას?

— ვფიქრობ, გააჩნია, რამდენადაც აქ არის ყველა კომპონენტი: ოპოზიციის ძირითადი ნაწილი გაერთიანებულია, საერთაშორისო საზოგადოებისათვის ეს ერთიანობა და მისი პოლიტიკური ლიდერი სრულიად მისაღები და მხარდასაჭერია. მიუხედავად იმ შეფერხებებისა, რომელსაც ხელისუფლება უქმნის, არსებობს სათანადო ფინანსური რესურსი და რაც მთავარია, დიდი ნდობა ხალხის მხრიდან ბიძინა ივანიშვილის და კოალიციაში გაერთიანებულ პოლიტიკურ ძალების თუ ინდივიდების მიმართ, რაც წარმატების ერთ-ერთი გარანტორია.

— ბევრჯერ გვინახავს ოპოზიციის ერთობა, იგივე „ალიანსი,“ ოპოზიციური 8, შემდგომ 6, თუმცა რელური შედეგი არასოდეს დამდგარა. რა იქნება გარანტორი იმისა, რომ ისტორია აღარ განმეორდება და ერთხელ და სამუდამოდ ოპოზიცია მიაღწევს გამარჯვებას?

— ბატონი ბიძინა. ძალიან ძლიერი ფაქტორია ერთიანობისათვის მისი ავტორიტეტით და შესაძლებლობებით საზოგადოება მკაცრად მოითხოვს ოპოზიციისაგან ამ ბრძოლაში გამარჯვებას, რადგან ეს არის თითქმის ბოლო შანსი, რომ ქვეყანა ბოლომდე არ ჩაიძიროს ისეთ წყვდიადში, საიდანაც აღარაა გამოსავალი. გამარჯვების გარეშე არც ერთ პოლიტიკურ სუბიექტებს არ აქვს არანაირი მომავალი. ამას კარგად აცნობიერებს ყკოალიციის ყველა პოლიტიკური სუბიექტი დდა ეს ყველაფერი ერთიანობის მტკიცე საფუძველია.

— ბიძინა ივანიშვილის ფაქტორის მიუხედავად, ჯერჯერობით ხალხში არ არსებობს მოლოდინი, რომ არჩევნების გზით შეიცვლება ხელისუფლება. როგორ აპირებთ ელექტორატის დარწმუნებას?

— თავისთავად არჩევნების გზას დღეს მეტი მომხრე ჰყავს, რადგან ბატონი ბიძინას შემოსვლა პოლიტიკაში უკვე დიდი იმედი და შანსია ხელისუფლების არჩევნებით შეცვლის გზაზე. ხელისშემწყობია საციის სათანადო მუშაობა, ამომრჩევლის სიმტკიცე და აქტიურობა, საგარეო ზეწოლა, ვერ მისცემს იმ რაოდენობით გაყალბების შესაძლებლობას, რაც მათ სჭირდებათ და რისი იმედიც, შესაძლოა, ჯერ კიდევ აქვთ.

— უკვე გახმაურდა, რომ წინასაარჩევნოდ მესამე პოლიტიკური ცენტრის შექმნა იგეგმება, როგორ ფიქრობთ, ეს ფაქტორი რამდენად კარგია საერთო საქმისთვის, ხომ არ გამოიწვევს ეს ამომრჩევლის დაბნევას?

— უმჯობესია, თუ რაღაც ფორმით ყველა ისეთი ძალის შეთანხმებული (და შესაძლოა, არაგაერთიანებული) საქმიანობა იქნება მიღწეული, რომლებიც ნამდვილად წარმოადგენენ ამ ხელისუფლების ოპოზიციას.

— ქალბატონო გუგული, გავრცელდა მოსაზრება, რომ „რესპუბლიკელებმა“ ხალხს ბიძინა ივანიშვილის სახით ლიდერი წაართვეს. ეთანხმებით ამ მოსაზრებას და ზოგადად რამდენად ასრულებს ამ ეტაპზე ბიძინა ივანიშვილი ლიდერის ფუნქციას?

— ბიძინა ივანიშვილი არის რეალური ლიდერი, ის არაა ისეთი პიროვნება, რომ ვინმემ წაართვას ლიდერობა, თუმცა არც ვფიქრობ, ვინმეს ჰქონდეს ამის სურვილი ან მცდელობა.

— როგორ ფიქრობთ, „ნაცმოძრაობა“ დაუშვებს სამართლიანი, დემოკრატიული არჩევნების ჩატარებას?

— თავისი ნებით არ დაუშვებს და არც ჩაატარებს, მაგრამ ოპოზიგარეო ფაქტორიც, რადგან ცივილიზირებული დასავლეთისათვის პოლიტიკოსის მიერ ორი ვადის გასვლის შემდეგ ნებისმიერი მაღალი პოლიტიკური თანამდებობის დაკავება (პრეზიდენტი, პრემიერ-მინისტრი და სხვა) მიუღებელია.

მირანდა ნაბახტეველი

საქართველოს განათლებისა და მეცნიერების სამინისტროს,
საქართველოს მეცნიერებათა ეროვნული აკადემიის
სამოქალაქო სექტორსა და პედაგოგიურ საზოგადოებას
განათლების ეროვნული კავშირის გამგეობის

მ ი მ ა რ თ ვ ა

პატივცემულო ქალბატონებო და ბატონებო!

მოგმართავთ საზოგადოებრივი ინიციატივით საქართველოს სკოლების უფროსკლასელთათვის საქართველოს კანონის „ზოგადი განათლების შესახებ“ შესაბამისად, სამოქალაქო განათლების, ლიბერალური დემოკრატიისა და სამოქალაქო საზოგადოების პრინციპების სწავლების მიზნით სახელმწიფოსა და სამოქალაქო საზოგადოების (პროფესიული კავშირები, არასამთავრობო ორგანიზაციები და დამოუკიდებელი ექსპერტები) პარიტეტული თანამონაწილეობით მომზადდეს სასწავლო-მეთოდური კომპლექსი „სოციალური დიალოგის წარმართვის საფუძვლები დემოკრატიულ საზოგადოებაში“.

ჩვენი კავშირი იმედოვნებს, რომ საქართველოს განათლებისა და მეცნიერების სამინისტრო, საქართველოს მეცნიერებათა ეროვნული აკადემია, სამოქალაქო სექტორი და პედაგოგიური საზოგადოება ურთიერთთანამშრომლობით შეიმუშავებენ და დაამკვიდრებენ ამ სასწავლო-მეთოდურ კომპლექსს, რითაც სრულყოფენ სასწავლო პროცესს საქართველოს სკოლებში.

განათლების ეროვნული კავშირის თავმჯდომარე
გიორგი ამაშუკელი

P.S. *საქართველოში არსებული მძაფრი სოციალური კონფრონტაციის პირობებში მოზარდი თაობისთვის მყარი სოციალური პრინციპებისა და საზოგადოებაში სამმხრივი (სახელმწიფო, დამსაქმებელთა და დასაქმებულთა გაერთიანებები) დიალოგის იდეის განსახორციელებლად აღნიშნული ინიციატივა აუცილებელი და გადაუდებელია. განათლების ეროვნული კავშირი მზადაა ითანამშრომლოს ყველა საზოგადოებრივ გაერთიანებასთან, ვინც ხელმძღვანელობს ქვეყანაში სოციალური სამართლიანობის დამკვიდრების, შრომითი ურთიერთობის სოციალური პარტნიორობისა და ეკონომიკური დემოკრატიის კონცეფციით. საქართველოში ცვლილებები შეიძლება განხორციელდეს მხოლოდ ფართო სამოქალაქო და სოციალური დიალოგის საფუძველზე.*

ნინო ბურჯანაძე: ერთობა არ ნიშნავს საპარლამენტო სიაში ადგილების განაწილებაზე ვინმესთან კონკურენციას

„სახალხო კრება“ ყველა იმ ძალასთან თუ ადამიანთან, ვისაც ხელისუფლებასთან ბრძოლა და ქვეყანაში დემოკრატიის დამყარება რეალურად სურს, თანამშრომლობისთვის მზადაა“, — ეს განცხადება „სახალხო კრების“ აღმასრულებელი საბჭოს სახელით მისმა წევრმა ნინო ბურჯანაძემ კრებისა და ბიძინა ივანიშვილის „ქართული ოცნების“ შესაძლო თანამშრომლობის შესახებ დასმული კითხვის საპასუხოდ გააკეთა. „რაც შეეხება ვინმესთან თანამშრომლობა/ართანამშრომლობის საკითხს, მე გამოვხატავ აღმასრულებელი საბჭოს პოზიციას და ვამბობ, რომ სახალხო კრებამ არაერთგზის გააკეთა განცხადება ყველა იმ ძალასთან თუ ადამიანთან, ვისაც ხელისუფლებასთან ბრძოლა და ქვეყანაში დემოკრატიის დამყარება სურს, თანამშრომლობისთვის მზად არის, მაგრამ იმისათვის, რომ ქვეყანაში არსებული ვითარება შეიცვალოს, აუცილებელია, რომ რეალური ერთობა შედგეს იმისათვის, რომ ხელისუფლების შეცვლა მიღწეულ იქნას. ერთობა არ ნიშნავს საპარლამენტო სიაში ადგილების განაწილებაზე ვინმესთან კონკურენციას, ყველას შეუძლია მშვიდად იყოს. „სახალხო კრება“ და თითოეული ჩვენგანი, ჩვენ, მოძრაობა „თეთრები“, სხვები ვლაპარაკობთ იმ ერთობაზე, რომლის ძალისხმევა და ქმედებები ამ ქვეყანაში დემოკრატიული არჩევნების ჩატარება შესაძლებელს გახდის“, — განაცხადა ბურჯანაძემ.

„მედიანიუსი“

ris gamo Semoswyra saakaSvili vano merabiSvils da ratom ar aswreben mas samTavrobo da uSiSroebis sabWos sxdomebze?

„ქვეყნის ხერხემალ“ ვანო მერაბიშვილს მიხეილ სააკაშვილი აღარ სწყალობს. ბოლო ხანს მას თურმე სამთავრობო და უშიშროების საბჭოს სხდომებზე აღარ ასწრებენ. უნდობლობის მიზეზად ზოგი ბიძინა ივანიშვილის მიერ გაკეთებულ განცხადებას ასახელებს, სადაც მან საკმაოდ თბილად მოიხსენია მერაბიშვილი და გადადგომაც ურჩია. რეალურად რატომ შემოსწყრა სააკაშვილი მის სანაქებო მინისტრს, ამის ძიება შორს წაგვიყვანს. ფაქტი ერთია, მერაბიშვილის გავლენა მართლაც მკვეთრად შემცირებულა „მეფის კარზე“.

როგორც „საერთო გაზეთს“ სანდო წყარომ აცნობა, მერაბიშვილის მიმართ უარყოფითი დამოკიდებულება სააკაშვილს ივანიშვილის განცხადებამდე გაცილებით ადრე გასჩენია. კონსტიტუციური უსაფრთხოების დაცვის დეპარტამენტსა (კუდი) და სპეცოპერატიულ დეპარტამენტს (სოდი) შორის წლების განმავლობაში არსებული დაპირისპირება კიდევ უფრო გაღრმავდა. მოგეხსენებათ, სოდს მერაბიშვილის ფავორიტი ერეკლე კოდუა ხელმძღვანელობდა, რომელიც კარგა ხანია ჩამოალაბორანტეს, ხოლო ამ სამსახურს უფლებები მკვეთრად შეუზღუდეს. რაც შეეხება პოლიციას, იქ თურმე შს განყოფილებებს კუდის თანამშრომლები აკონტროლებენ, ანუ ამ განყოფილებების უფროსებს ძალაუფლება მკვეთრად შეუზღუდეს და მხოლოდ დათა ახალაიას ბრძანებებს ასრულებენ. სააკაშვილი თურმე მერაბიშვილის ახალაიათი ჩანაცვლებასაც კი აპირებდა. ერთხელაც სააკაშვილს ვანოს მოხსნა გადაუწყვეტია, მაგრამ გადააფიქრებინეს, რადგან ეს პოლიციის სტრუქტურაში დიდ რღვევას გამოიწვევდა. მართალია, მერაბიშვილი მოხსნას გადაურჩა, მაგრამ თუკი იგი გადაწყვეტს სააკაშვილის პოლიტიკური მძევლობიდან გათავისუფლებას, ყველაფერი მზადაა იმისთვის, რომ ეს უწყება ახალაიამ გადაიბაროსო. ისე მსგავსი შემთხვევა 2006 წელს ირაკლი ოქრუაშვილთან დაკავშირებითაც მომხდარა, როცა მორიგი საჰაერო გასეირნების დროს მთვრალმა სააკაშვილმა თურმე თვითმფრინავშივე მიიღო მისი მოხსნის გადაწყვეტილება, შემცვლელიც დანიშნა, მაგრამ დაფრენამდე გადაწყვეტილება შეცვალა და ოქრუაშვილი თავდაცვის მინისტრის პოსტზე დააბრუნა. მოგვიანებით ოქრუაშვილი მაინც გაათავისუფლეს, რასაც მისი გაოპოზიციონერება მოჰყვა, თუმცა გასული წლის საპროტესტო გამოსვლების დროს ოქრუაშვილ-კიწმარიშვილის ტანდემმა, რომ სააკაშვილის ინტერესები შეასრულა ეს აშკარად გამოჩნდა.

იხილეთ „საერთო გაზეთი“
ინტერნეტში
www.saertogazeti.net
შემოგვიერთდით FACEBOOK-ზე
საერთო გაზეთი

კონკრეტულად რა უთანხმოებას აქვს ადგილი ნაცელიტაში ჯერჯერობით უცნობია, მაგრამ ჩვენი წყარო ამ დაპირისპირებას დღეს არსებულ პოლიტიკურ ვითარებას უკავშირებს, თუნდაც იმას, რომ დასავლეთმა ზურგი აქცია სააკაშვილს, რაც მისი აშშ-ის პრეზიდენტთან შეხვედრის დროსაც გამოჩნდა. ობამა ასეთი მცირე ხნით (15 წუთი) არცერთი ქვეყნის პირველ პირს არ შეხვედრია. ეს შეხვედრა ისეთ შთაბეჭდილებას ტოვებდა, თითქოს პრეზიდენტი ობამა ვილაც რიგით ადამიანს შეხვდა, რომელსაც დავალება მისცა, მზად იყავი, როგორც კი დამჭირდები, დაგირეკავ და ეს საქმე შემისრულეო. რაც შეეხება ობამას მიერ გაკეთებულ განცხადებას, რომლის ინგლისურენოვანი ჩანაწერიც ვაშინგტონის ოფიციალურ ვებგვერდზე გავრცელდა, აშშ-ის პრეზიდენტი რჩევას აძლევს სააკაშვილს, რომ უნდა მოხდეს ხელისუფლების მშვიდობიანი ტრანსფორმაცია, რაც ჩანაცვლებას ნიშნავს და არა ხელისუფლების გადაბარებას, მითუმეტეს, ფორმალურად, რითაც ყურები გამოგვიჭედეს სააკაშვილის ჯიბის ტელევიზიებმა. მოკლედ, სააკაშვილს პირდაპირ მისცეს დავალება, რომ დემოკრატიული არჩევნები უნდა ჩატარდეს. ობამამ კარგად იცის, რომ ამგვარი არჩევნებით სააკაშვილი და მისი გუნდი ხელისუფლებაში ველარ დარჩება და სხვა ძალები მოვლენ ხელისუფლებაში. ეს იყო პირდაპირი მესიჯი, რომელსაც მარტო მერაბიშვილი კი არა სხვა ბევრი მაღალჩინოსანიც კარგად მიხვდებოდა და გაიგებდა.

ვანო მერაბიშვილი ამ ხელისუფლებაში ერთ-ერთი ძლიერი ფიგურაა. მან, სავარაუდოდ, დაინახა, რომ დღევანდელ პოლიტიკურ სიტუაციაში არჩევანის გაკეთება შეუძლია. წყარო ამ არჩევანის სამ ვერსიაზე საუბრობს. პირველი – მერაბიშვილი გადადგეს თანამდებობიდან და ქვეყნიდან წავიდეს, თუმცა ამის გაკეთება ძალზე გაუჭირდება, რადგან საკმაოდ დიდი პოპულარობით სარგებლობს თავად პოლიციაში, თანამშრომლებისთვის იგი ვაჟკაცი და მზრუნველი მინისტრია. გაქცევა მის ფსიქოლოგიურ პორტრეტში არ ჯდება, რადგან მას სახელოვან პოლიციელად უნდა დარჩეს, რომელმაც ასე ვთქვათ, საფუძველი ჩაუყარა ძლიერ პოლიციას. მეორე – დარჩეს სააკაშვილთან, „გააპრავოს“ არჩევნების შედეგები და ძალისმიერი მეთოდებით ლეგიტიმაცია შეუნარჩუნოს სააკაშვილსა და ნაცმოძრაობას, მაგრამ იმის შანსი, რომ მისთვის ეს ყველაფერი კარგად დამთავრდება, საგარეო ფაქტორებიდან გამომდინარე, არის მინიმალური. და მესამე – მას შეუძლია განცხადება გააკეთოს, რომ რაც აქამდე მოხდა სააკაშვილის პოლიტიკური წნეხის შედეგია. თუ ღიად და გულწრფელად იტყვის, რატომ აკეთებდა ამას, ის საზოგადოებისგან გარკვეული სახის მხარდაჭერა მიიღებს და პოლიციაშიც გაიზრდება მის მიმართ სიმპათია. თუ მოვლენები ასე განვითარდა, სააკაშვილს ძალზე დიდი ბურჯი გამოეცლება.

მესამე ვერსიის შემთხვევაში არსებობს რამდენიმე სცენარი თუ როგორ შეიძლება მოვლენები განვითარდეს: 1) მერაბიშვილი, შესაძლოა, დააკავონ დათა ახალაიას კონტროლირებადმა სამართალდამცავებმა, რადგან კონტროლის პალატას, რომელიც წლების განმავლობაში დუმდა, მხოლოდ „ქართულ ოცნებასთან“ დაკავშირებით ამოიდგა ენა სულელური განცხადებების საკეთებლად, აუცილებლად ექნება ინფორმაციები ყველა უწყების შესახებ, სად რა დარღვევებია. გავიხსენოთ იგივე ირაკლი ოქრუაშვილის შემთხვევა, როგორ დაიწყეს მის წინააღმდეგ პროპაგანდა, რომელსაც საფუძველი მართალია ჰქონდა, მაგრამ მაინც ძალზე გაბერეს, თანაც იმ დროს გაახსენდათ, როცა ოქრუაშვილი ოპოზიციაში გადაბარგდა. მერაბიშვილის მიმართაც აუცილებლად დაიწყება პროპაგანდა, რომ ის ცუდია და დასაჭერია. მისი დაკავების შემთხვევაში, თუკი მანამდე ხალხის სიმპათიის მოპოვება შეძლო მერაბიშვილმა, შეიძლება ეროვნულ გმირადაც კი იქცესო.

მერაბიშვილის გავლენის შემცირებას ალბათ, ისიც მოწმობს, რომ ძალზე მალე, დაახლოებით ორ თვეში შსს-ს რამდენიმე სტრუქტურად დაიშლება. ამაზე საუბარი 2008 წელსაც ყოფილა. ხელისუფლების წარმომადგენლები პირდაპირ თუ ირიბ განცხადებებს აკეთებდნენ, რომ არ შეიძლება ერთ უწყებაში იყოს თავმოყრილი უშიშროება, კუდი, სოდი, საპატრულო პოლიცია, საზღვრის დაცვის სამსახური, კრიმინალური პოლიცია და ა.შ. ეს მართლაც არასწორია. სხვათა შორის, ხელისუფლების მაღალჩინოსნები, რომლებიც შევარდნაძის მმართველობისას თავს რეფორმატორებს უწოდებდნენ, თავად უკიჟინებდნენ შსს-ს მონსტრი სტრუქტურაა და უნდა დაიშალოსო. ხელისუფლებაში მოსვლის შემდეგ კი შსს-ს უშიშროების და სხვა სამსახურებიც მიუერთეს და მართლაც მონსტრად აქციეს, რაც ძალზე დიდ პრობლემას იწვევს. საშიშროებას ქმნის, რომ ისეთ ქვეყანაში, როგორიც საქართველოა, შესაძლოა, პოლიციური რეჟიმი ჩამოყალიბდეს, რაც რეალურად მოხდა კიდეც. შსს-ს რეალურად ვერავინ გააკონტროლებს. არც სამხედრო-პოლიტიკური რეჟიმის განვითარებაა გამორიცხული, თუკი თავდაცვისა და შს მინისტრები გარკვეული სახის შეთანხმებას მიადწევენ. იყო საუბარი შსს-ს ორად ან ოთხად გაყოფაზე. ახლა თურმე ძალზე სერიოზულად მიდის ამ თემაზე საუბარი, თუმცა როგორი სქემით მოხდება ეს დაყოფა, უცნობია. სავარაუდოდ, უშიშროება, კუდი და ალბათ, სოდიც გამოეყოფა მერაბიშვილის უწყებას, რითაც ეცდებიან პოლიციის ასე ვთქვათ, გაუვნებელყოფას და სააკაშვილის რეჟიმის გაძლიერებას. საპატრულო და კრიმინალურ პოლიციებს და სხვა ნაკლებად მნიშვნელოვან სამსახურებს მერაბიშვილს დაუტოვებენ.

სხვათაშორის ის ინფორმაციაც ვრცელდება, რომ ე.წ. მოსმენების სამსახური უკვე დიდი ხანია მერაბიშვილის დაქვემდებარებაში აღარ არის. სწორედ მოსმენების სამსახური და უშიშროება აძლიერებდა ყველაზე მეტად სააკაშვილის ხელისუფლებას. მართალია, უშიშროება-კუდი სტრუქტურულად ვანო მერაბიშვილს ეკუთვნის, მაგრამ იგი პრაქტიკულად, ვერასდროს აკონტროლებდა ამ დეპარტამენტის შეფ დათა ახალაიას. ახალაიებს თავად პრეზიდენტთან აქვთ უშუალო კავშირი. სწორედ მერაბიშვილის დასაბალანსებლად დაუნიშნავს სააკაშვილს თავდაცვის მინისტრად ბაჩო ახალაია. წყაროს თქმით, მიუხედავად დასავლეთის დამოკიდებულებისა, სააკაშვილი მაინც ყველანაირად ეცდება არჩევნების გაყალბებას. გაყალბების შემდეგ დაწყებული რადიკალური ძვრების შემთხვევაში იგი დარწმუნებულია, ახალაიას მინისტრობის მიუხედავად, ჯარი მაინც არ გამოვა ხალხის წინააღმდეგ. რაც შეეხება საპატრულო პოლიციას, ისინი არასდროს იყვნენ აგრესიულნი და უხეშები ხალხის მიმართ. არასამთავრობოების პატარ-პატარა აქციების დროს ხელმძღვანელები დაყვებიან, რომ აქციის ორგანიზატორები დააკავონ, მაგრამ თან ბოდიშს იხდიან. იგივე ითქმის კრიმინალური პოლიციის თანამშრომლებზეც. კუდელები არიან აგრესიულები, ისინი გადადიან ფიზიკურ ძალადობაზეო.

ძალზე მნიშვნელოვანია კუდის შეფის მოადგილის სოსო თოფურიძის საკითხი. ისე ჩანდა, რომ იგი მჭიდრო კოორდინაციაში იყო მერაბიშვილთან და სწორედ მისი საშუალებით აკონტროლებდა მერაბიშვილი ფორმალურად მის დაქვემდებარებაში მყოფ ურჩ სტრუქტურას. ახლა ეს უკვე საეჭვოა. აშკარაა, რომ თოფურიძე ჩრდილში დგას და აღარ არის ის თოფურიძე, რაც იყო. როგორც ჩანს, მერაბიშვილს არ გამოუვიდა მისი ხელით კუდის გაკონტროლება. რაც შეეხება სოდის გავლენიანი შეფის „სპილოების სასაფლაოზე“ მოსროლას, წყაროს ცნობით, ამის ორი მიზეზი არსებობს. პირველი ეს იყო ბადრი პატარკაციშვილთან დაკავშირებული სკანდალი. მაშინ გაჩნდა პირველი უნდობლობა კოდუას მიმართ. საბოლოოდ კი კოდუა იმიტომ დაასამარეს, რომ თითქოს მან გათქვა ინფორმაცია იმ „დესანტის“ შესახებ, რომელიც უკრაინაში საპრეზიდენტო არჩევნების დროს საქართველოდან იულია ტიმოშენკოს მხარდასაჭერად გადაისროლეს. კოდუა მერაბიშვილის კაცად მოიაზრებოდა, ახალაიას დაბალანსებას იგი კოდუას დეპარტამენტის მეშვეობით ცდილობდა. ამ ორ სამსახურს შორის ყოველთვის ყოფილა ქიშპობა, ერთმანეთის ფუნქციებში ხშირად იჭრებოდნენ, ერთმანეთს ინფორმაციას არ აწვდიდნენო. ამიტომაც ჩამოიშორა გავლენიანი მეტოქე ახალაიამ და ყველაზე საგულისხმო ის არის, რომ კოდუა თავად მერაბიშვილს დაასუჯევინესო. ცხადია, ამ ყველაფრით მერაბიშვილის მიმართ „მეფეს“ უნდობლობა გაუღვივდა და მისი ძლიერება საგრძნობლად შეირყა. ვნახოთ, როგორ განვითარდება მოვლენები.

მანანა სუხიშვილი

უცხოური პრესის მიხედვით

ruseTs ar SeuZlia, saqarTvelo mxrebze wamoikidos

ობამა-სააკაშვილის შეხვედრამ ჩრდილში მოაქცია თითქოსდა მეორეხარისხოვანი მოვლენა. ცნობილია, რომ ობამას ადმინისტრაცია, ისევე როგორც მისი წინამორბედები, მათ შორის ჯორჯ ბუშისაც, ემხრობა 1974 წელს კონგრესის მიღებულ ეგრეთ წოდებულ „ჯექსონ-ვენიკის“ შესწორებას.

შეგახსენებთ, რომ ეს შესწორება ორი ამერიკელი კონგრესმენის – ჰენრი ჯექსონისა და ჩარლზ ვენიკის ინიციატივით არის შეტანილი. იგი კრძალავს სამხედრო თანამშრომლობას და ამგვარი თანამშრომლობისთვის ხელსაყრელი პირობების შექმნას იმ ქვეყნებისთვის, სადაც დარღვეულია ადამიანის თავისუფლად გადაადგილების, ემიგრაციის (მაშინ ეს ეხებოდა ებრაელთა ემიგრაციას) და საბაზრო ეკონომიკის პრინციპები. ჩვეულებრივ, ამ ქვეყნებში გულისხმობდნენ სოციალისტური ბანაკის სახელმწიფოებს, უწინარესად კი – რუსეთს. 2000 წელს კონგრესმა ეს აკრძალვა საქართველოს და ყირგიზეთისთვის გააუქმა, რადგან ეს ორი ქვეყანა აქტიურად არის ჩართული „აბრეშუმის გზის“ პროექტში. ახლახან, ყოფილმა საბჭოელმა, ამჟამად კი ამერიკის მოქალაქემ და მოსკოვის ამერიკული უნივერსიტეტის პრეზიდენტმა, თანამოაზრეებთან ერთად, მოსთხოვა პრეზიდენტ ობამას, გააუქმოს ეს შესწორება, ვიდრე კონგრესი ობამასავე თხოვნით ნოემბერში შეტანილ თხოვნას დააკმაყოფილებენ. ეს საკანონმდებლო ცვლილება დიდი ხანია, ისედაც მხოლოდ ქაღალდზე არსებობს, რადგან საბჭოთა კავშირის დაშლისთანავე ამერიკამ „ჯექსონ-ვენიკის“ შესწორებიდან, გამონაკლისის სახით, სწორედ რუსეთი გამოარჩია. ანუ რუსეთისა და ამერიკის სავაჭრო ურთიერთობა სრულიადაც არ საჭიროებს „გადატვირთვას“ – იგი შესანიშნავად ვითარდება.

ობამა-სააკაშვილის შეხვედრის შედეგებს აანალიზებს გაზეთ **Financial Time**-ის მოსკოველი კორესპონდენტი, ჰადსონის ინსტიტუტის თანამშრომელი დევიდ სატერი, რომელმაც ახლახან გამოსცა წიგნი სათაურით – „ეს დიდი ხნის წინათ მოხდა, მაგრამ არასოდეს მომხდარა (რუსეთი და კომუნისტური წარსული)“.

რა იყო მიზეზი იმისა, რომ ობამა-სააკაშვილის შეხვედრაზე აშკარად და დაუფარავად არაფერი თქმულა საქართველო-რუსეთის ურთიერთობაზე? – ამ შეკითხვას დევიდ სატერი ასეთნაირად პასუხობს:

– ვეჭვობ, ამ თემაზე პრეზიდენტებს ესაუბრათ. ადრე ამერიკის ადმინისტრაცია არც ისე დიდ ენთუზიაზმსა და სურვილს ამჟღავნებდა იმ საკითხთან დაკავშირებით, რომ საქართველო ადრე თუ გვიან აუცილებლად გახდებოდა ნატოს წევრი. როგორც ჩანს, არსებულ პოლიტიკურ გარემოში მნიშვნელოვანი ცვლილებები ხდება.

უნდა აღინიშნოს, რომ შეხვედრაზე არ განუხილავთ საქართველოს ტერიტორიების საკითხი და სიტყვა „ოკუპაცია“ მხოლოდ კლინტონისგან მოვისმინეთ.

ამერიკის შეერთებულ შტატებს ამჯერადაც არ სურს რუსეთის გაღიზიანება. საქართველოს მიმართ დამოკიდებულებას ისევ და ისევ რუსეთ-ამერიკის ურთიერთობა განაპირობებს. თუკი არჩევნებში რესპუბლიკელები გაიმარჯვებენ, ალიანსში საქართველოს შესვლის შანსი ერთიორად მოიმატებს. ამ საკითხის გადაწყვეტას განსაზღვრავს ნიუანსები და არა კარდინალური გარდაქმნები. სინამდვილეში „გადატვირთვის“ პროექტი იმისთვის შეიქმნა, რომ რუსეთსა და ამერიკას ავღანეთის პრობლემის გამო ეთანამშრომლათ.

ეს თანამშრომლობა გამოიხატება რუსეთისთვის დამახასიათებელი პოზიციით: ჩვენ არ გიქმნით პრობლემებს, ჩუმად ვართ და მადლიერი იყავით. ავღანეთიდან რუსეთში ნარკოტიკის ისეთი ნაკადი მიემართება, რომ რუსეთი უნდა იყოს მადლიერი.

თუ არჩევნებს რესპუბლიკელები მოიგებენ, ნატოში საქართველოს ინტეგრაცია უფრო ეფექტიანი გახდება. „გადატვირთვის“ პოლიტიკა უფრო მეტად ასახავს ამერიკის დამოკიდებულებას რუსეთის და არა საქართველოს მიმართ. ობამას სურდა, რუსეთთან საუკეთესო ურთიერთობის ატმოსფერო შეექმნა იმ პირობებშიც კი, თუკი რუსეთი ძველებურადვე მოიქცეოდა. ეს უპერსპექტივო სურვილი აღმოჩნდა. სამწუხაროდ, ობამას ადმინისტრაცია ნაკლებად ერკვევა მსგავს საკითხებში. მათ უკეთ იციან რუსეთის საშინაო საქმეები, ვიდრე საგარეო ვექტორები.

საერთაშორისო სარბიელზე დასავლეთის დამოკიდებულება ირანის მიმართ სულ უფრო და უფრო იძაბება. საქართველოს უვიზო რეჟიმი აქვს ირანთან და იმედი უნდა ვიქონიოთ, რომ ამერიკა-საქართველოს ხელისუფლებას ეს საკითხი ორმხრივად გაანალიზებული აქვთ და კონფლიქტის შემთხვევაში, საეჭვოა, საქართველო მასში ჩათრეული აღმოჩნდეს.

რუსეთში ანტისამთავრობო დემონსტრაციების ფონზე გაჩნდა იმედი იმისა, რომ პუტინი ვერ გახდება პრეზიდენტი. თუ დემოკრატიული ძალები გაიმარჯვებენ, რუსეთ-საქართველოს ურთიერთობაში არსებითი ცვლილებები მოსალოდნელია, მაგრამ ეს ცვლილებები ტერიტორიულ მთლიანობას შეეხება თუ არა, ამის პროგნოზირება რთულია. იმედი ვიქონიოთ, რომ საქართველოს წინააღმდეგ ახალი აგრესია არ გაჩნდება და დემოკრატები, საშინაო პრობლემების მოგვარებისას, სხვა ქვეყნის ხელში ჩაგდებას არ მოიწადინებენ. თუმცა ნუ დაგვავიწყდება, რომ რუსეთელების უმრავლესობა იწონებს 2008 წლის აგვისტოს ომს და საქართველოს ოკუპაციას. მიუხედავად ამისა, რუსეთი ველარ წამოიკიდებს მხრებზე საქართველოს – მას ეს უკვე აღარ შეუძლია.

omis safrTxe sparseTis yureSi

„ამ კვირის განმავლობაში, აშშ მასშტაბურ საზღვაო მანევრებს ასრულებს თავის აღმოსავლეთ სანაპიროზე და მასში 25 სამხედრო გემი და 20 ათასი სამხედროა ჩართული. მიმდინარეობს დესანტის გადასხმის ოპერაციისთვის მზადება. ერთი თვის წინ, ირანმა ორმუზის სრუტეში შეიყვანა თავისი ჩქაროსნული კატერები, დამნაღმავი გემები და საესკადრილო ნაღმმზიდები“, წერს **Tagesspiegel**.

ისრაელის თავდაცვის მინისტრ ეჰუდ ბარაქის განცხადებით, სექტემბერში ირანზე თავდასხმის შესაძლებლობა აღარ იქნება, რადგან იმ დრომდე ირანი თავის ბირთვულ ობიექტებს მიწაში განათავსებს. ისრაელის მთავრობის მეთაურმა ბენიამინ ნეთანიაჰუმ კაბინეტის წევრებს მოუწოდა, „შეწყვიტონ ლაყბობა“ ირანზე შესაძლო თავდასხმის შესახებ. ამერიკის შეერთებული შტატების პრეზიდენტმა ბარაკ ობამამ ტელეინტერვიუში დაარწმუნა მაყურებელი, რომ ირანზე თავდასხმის გადაწყვეტილება არავის მიუღია.

„ამერიკის სპეცსამსახურების ექსპერტები, **The Washington Post**-ის მონაცემებით, ემხრობიან მოსაზრებას იმის შესახებ, რომ ირანს ჯერჯერობით არ მიუღია ატომური ბომბის შექმნის გადაწყვეტილება. მათი წინადადებით, ხელმძღვანელობას სურს, ხელთ ჰქონდეთ ტექნიკური საშუალებები, თუ აუცილებელი გახდება პროექტი სწრაფად აამოქმედონ“, – წერს გამოცემა.

როგორც ირკვევა, ირანი გამალებული მუშაობს, რომ ურანის გამამდიდრებელი ობიექტების ერთი ნაწილი ნათანზიდან ფორდოს ახალ ქარხანაში გადაიტანოს, რომელიც მიწაში 90 მეტრის სიღრმეზეა. „იმავდროულად, სულ უფრო ახლოვდება სირიის პრეზიდენტ ბაშარ ასადის ჩამოგდების დრო, რომელიც „ჰესბოლას“ მნიშვნელოვანი მოკავშირე და სპონსორია“, პარტია „ბაასის“ აღსასრული რეგიონში არსებულ ვითარებას ძირფესვიანად შეცვლიდა, მოახდენდა ისრაელის პროვოცირებას, რომელიც ისარგებლებდა შექმნილი აურზაურით და თეირანის წინააღმდეგ სამხედრო ოპერაციას დაიწყებდა“, – წერს გამოცემა.

„ამიტომაც ირანში შიში მატულობს“, – იტყობინება ჟურნალისტი. ვისაც შეუძლია, შავ ბაზარზე ვალუტას ყიდულობს და სურსათს იმარაგებს“.

„ისრაელსა და ირანს მხოლოდ დიდი მტრობა როდი აკავშირებთ. ირანის ტერიტორიაზე მთელს ახლო აღმოსავლეთში ყველაზე მრავალრიცხოვანი ებრაული უმცირესობაა დასახლებული, დაახლოებით 25 ათასი“, – აღნიშნავს ავტორი. ისრაელში კი, თავის მხრივ, ირანული წარმოშობის 250 ათასამდე იმიგრანტი ცხოვრობს. „ჩვენ მტრობა ათადან-ბაბადან არ მოგვდგამს და საამისო საფუძველი არც სამომავლოდ არსებობს“, – განაცხადა ამ კვირის დასაწყისში ისრაელის პრემიერ-მინისტრმა შიმონ პერესმა.

„თუ გაეროს სანქციები ამაო იქნება, მოლაპარაკებებიც, დროის მოგების გარდა, სხვა შედეგს ვერ მოიტანს და ზემოქმედების უკანასკნელ ზომად დაშინების პოლიტიკაა გამოსაყენებელი. აქამდე რაც ხდებოდა, დაშინების კაკაფონიური კონცერტის მხოლოდ ინსტრუმენტს წარმოადგენდა“, – წერს გაზეთი დიე ჭელტ.

ვაშინგტონში ახალი ომი ახლო აღმოსავლეთში დიდ სკეფსისს იწვევს. ჯერ ერთი, არავინ დაიჯერებს, რომ ამერიკა ამაში გარეული არ არის და მუსულმანურ ქვეყნებთან ამერიკის ისედაც გართულებული ურთიერთობა კიდევ უფრო დაზარალდება. მეორეც – ამერიკა გარდაუვლად აღმოჩნდება ჩათრეული სპარსეთის ყურეში წამოწყებულ ომში.

„არც ისე ინტენსიური ომი კარგა ხანია მიმდინარეობს. ჯერჯერობით უცნობია, ომის ჯინს როდის ამოუშვებენ. ამიტომაც სჯობს, სანქციების საშუალებით მოგვარდეს ეს პრობლემა, თუმცა თუ ირანი ორმუზის სრუტეს ჩაკეტავს, ამერიკას სხვა არაფერი დარჩენია, აღკვეთოს ეს ქმედება“, – ასკვნის გამოცემის მიმომხილველი.

Tagesspiegel
Die Welt

israeli irans saqarTvelosa da indoeTSi momxdar teraqtebSi adanaSaulebs

ისრაელი ირანს ბრალად სდებს ისრაელის საელჩოების თანამშრომელთა აფეთქების ორ მცდელობაში, რაც თითქმის ერთდროულად განხორციელდა, იტყობინება The Washington Post. თავდასხმა ნიუ-დელისა და თბილისში ორშაბათს მოხდა. ისრაელის განცხადება, რომელიც ამ ამბავთან დაკავშირებით გაავრცელეს, ირანის ბირთვული პროგრამის გამო გაჩენილ კონფრონტაციას კიდევ უფრო ამძაფრებს.

ნიუ-დელიში ისრაელის საელჩოს თანამშრომელი ქალი, მისი მძღოლი და კიდევ ორი ადგილობრივი მცხოვრები დაიჭრნენ. მოტოციკლისტმა საელჩოს თანამშრომლის მანქანას მაგნიტით მიამაგრა ბომბი და იქაურობას მაშინვე გაეცალა. „ეს თავდასხმა ინდოეთის პრემიერ-მინისტრის რეზიდენციის სიახლოვეს მოხდა და იგი საეჭვოდ ჰგავს ბირთვული დარგის ირანელი მეცნიერის მუსტაფა აჰმად-როშანის მკვლელობას თეირანში, აღნიშნავს გაზეთი.

საქართველოს ოფიციალურ პირთა განცხადებით, ინდოეთში მომხდარი აფეთქების პარალელურად, თბილისშიც აღმოაჩინეს ყუმბარა, რომელიც ისრაელის საელჩოს მძღოლის მანქანაზე იყო მიმაგრებული. ყუმბარის გაუვნებელყოფა წარმატებით დასრულდა.

„თავდასხმა დაემთხვა „ჰესბოლას“ ლიდერის იმად მუღნიეს ლიკვიდაციის მეოთხე წლისთავს. როგორც ცნობილია, ისრაელი „ჰესბოლას“ მხარდამჭერია“, – ვკითხულობთ წერილში. თეირანი ფიცს დებს, რომ შურს იძიებს მეცნიერთაამკვლელობის, ხოლო „ჰესბოლა“ – მუღნიეს სიცოცხლის გამო. შეგახსენებთ, რომ მუღნიეს სახელს არაერთი სისხლიანი შეტაკება უკავშირდება.

გაზეთის მონაცემებით, ნიუ-დელისა და თბილისში მომხდარ ინციდენტებზე პასუხისმგებლობას ჯერჯერობით არავინ კისრულობს. „თუმცა ისრაელელი ოფიციალური პირების განცხადებით, მომხდარი, როგორც ჩანს, ირანს უკავშირდება და სიფრთხილესაც იჩენენ: თუ ისლამური რესპუბლიკა ბირთვული სახელმწიფო გახდება, იგი უკეთესად დაიცავს გასამხედროებულ დაჯგუფებებს და ისინიც უფრო გათამამდებიან“, – წერს გაზეთი.

ამერიკის შეერთებული შტატების სახელმწიფო მდივანმა კლინტონმა დაგმო საქართველოსა და ინდოეთში მომხდარი თავდასხმები, მართალია, მათ ტერაქტები უწოდა, მაგრამ ამ ინციდენტებში თანამონაწილეობის გამო კონკრეტულად არავინ დაუდანაშაულებია.

ინციდენტების უკან ისრაელია, აცხადებს ირანის საგარეო საქმეთა ოფიციალური წარმომადგენელი რამინ მეჰმანპარასტი. მისი თქმით, ამ თავდასხმებით სურთ შებღალონ ირანის მეგობრული ურთიერთობები სხვა ქვეყნებთან, რაც სხვა არაფერია, თუ არა „ფსიქოლოგიური ომი ირანის წინააღმდეგ“.

The Washington Post

ინტერნეტმიმოხილვა მოამზადა ᲒᲣᲚᲑᲐᲐᲗ ᲭᲐᲕᲭᲐᲕᲐᲫᲔᲛ.

15 თებერვალს, ივანიშვილის პარტიის საინიციატივო ჯგუფის წევრთა ვინაობა გაცხადდება. როგორ შეძლებს ეს ახალი ძალა იმ სისტემური ცვლილებების განხორციელებას, რომელიც „ვარდების რევოლუციის" მიერ იყო ტირაჟირებული? ''საერთო გაზეთი'' უფლებადამცველს მანანა კობახიძეს ესაუბრა.

manana kobaxiZe:
nulovanma tolerantobam qarTvelebi kriminalerad warmoaCina

— კანონის წინაშე თანასწორობა, მთავარი ღირებულებები გაითელა, დეკლარაციის და განცხადებების დონეზე დარჩა. ყველაფერი ფასადურია - პოლიციის გამჭვირვალე შენობები, ვარდისფრად და სალათისფრად შეღებილი ციხეები, კომფორტული სასამართლოს დარბაზები. მაგრამ რა ხდება შიგნით?

დღეს უპრეცედენტო საქმე მაქვს - თაბუკაშვილზე პოლიციის ახალი შენობა შენდება. ვისზეა რეგისტრირებული ეს ადგილი? მიაკითხეთ ჟურნალისტებმა, გაარკვიეთ. ამ ადგილას დაანგრიეს კონსტანტინე ჩიქოვანის საკუთრებაში არსებული უძრავი ფართი, დღემდე მას საკომპენსაციოდ ერთი თეთრიც კი არ მიუღია, არ მომხდარა ქონების ჩამორთმევა,რეგისტრაცია... 21-ე საუკუნეში მიწევს მტკიცება იმისა, რომ ადამიანს არ შეიძლება წაართვა საკუთრება...

— უფლებადამცველები ხშირად საუბრობენ პოლიტიკური ნიშნით ადამიანების დევნის ფაქტების შესახებაც ...

— მაისის აქციების დროს ''სახალხო კრების'' წევრებს კარდაკარ დასდევდნენ, სამსახურებიდან ითხოვდნენ, მეუღლეების, შვილების დაჭერით ემუქრებოდნენ. პოლიტიკური ნიშნით ადამიანების დევნის მაგალითია ზვიად ბერაძე, რომელიც ნინო ბურჯანაძის დეიდაშვილია, მის საქმეში არ არის საერთოდ არანაირი მტკიცებულება, მისი დაჭერა სამართლებრივი

ნონსენსია. ტერორის ამ მეთოდებს ხელისუფლება კარგად ფლობს და იყენებს, სულ ახლახანაც საჩხერეში ახალგაზრდებს ''ქართული ოცნების'' მაისურის ტარებისთვის როგორ გაუსწორდნენ, გახსოვთ. ახლა განსაკუთრებით გამძაფრებულია ეს მეთოდები, არჩევნები მოახლობულია. რეგიონებიდან მოდის ინფორმაცია, რომ ადამიანებს, თუ ისინი ივანიშვილის სახელს ახსენებენ, ემუქრებიან სამსახურების დაკარგვით, ციხეში მყოფი პატიმრებისათვის სასჯელის დამატებით. ეს ბრძოლა რომ არასამართლიანი იქნება, უკვე ნათელია. საზოგადოება აქვს მოლოდინი, რომ ლეგალური გზით შეიცვალოს ხელისუფლება, იმდაგვარად, როგორც ამას ქართული საზოგადოება იმსახურებს.

— რამდენიმე წლის წინ ხელისუფლების მიერ გამოცხადებული ნულოვანი ტოლერანტობის შედეგები საზოგადოების გარკვეული ნაწილისათვის მხოლოდ უფლებადამცველების გადაჭარბებულ შეფასებებად მიიჩნევა...

— მე ვიცავ ადამიანების უფლებებს, როგორც ქვეყნის შიგნით, ასევე ევროსასამართლოში. ეს არის დარღვეული სიცოცხლის, თავისუფლების, საკუთრების, გამოხატვისა და შეკრების უფლებები, რასაც უკანონო დაკავების შემთხვევათა გრძელი ჯაჭვი მოჰყვა. ქვეყანაში ადამიანების ფუნდამენტური უფლებების ხშირი და მასობრივი დარღვევა არ არის გადაჭარბებული შეფასება. ამ სფეროში 2001 წლიდან ვარ, ადამიანის უფლებები რევოლუციამდეც ირღვეოდა, პირველი სარჩელები ჯერ კიდევ მაშინ გავიდა ევროპის სასამართლოში, მაგალითად - ჩეჩნების საქმე. მასშტაბები რომ შევადაროთ, მიუხედავად იმისა, რომ იყო კორუფცია, სასამართლო მხარეებზე დამოკიდებული იყო, ამ მასშტაბის, სამწუხაროდ, რაც დღეს გვაქვს, არ იყო.

ნულოვანი ტოლერანტობის გამოცხადებით საქართველოს პრეზიდენტმა პარლამენტის მაღალი ტრიბუნიდან ღიად პირდაპირ მოუწოდა პოლიციას, რომ არავინ დაენდოთ, თუნდაც მცირედი დანაშაულისათვის. შედეგად ევროპის მასშტაბით პირველ ადგილზეა პატიმართა რაოდენობით. პატიმართა რიცხვი დღეს იმ ნიშნულზეა, როგორიც არასდროს ყოფილა საქართველოში. ტენდენცია, რომ დანაშაული იკლებს, თუ ყოველწლიურად დანაშაული იკლებს, ვის იჭერენ მაშინ? რატომ იზრდება პატიმართა რაოდენობა? ეს არის ურთიერთსაწინააღმდეგო განცხადებები, რასაც ხელისუფლება გვთავაზობს. ნულოვანმა ტოლერანტობამ ქართველები კრიმინალ ერად წარმოაჩინა. მივიღეთ სისხლის სამართლის კოდექსში ცვლილებები - შეკრებითობის პრინციპი, მაღალი სანქციები. წარმოიდგინეთ, დამნაშავე, რამდენიმე ათეული ადამიანის მკვლელობაში ბრალდებული სკანდინავიაში და ორჯერ ქურდობისათვის ბრალდებული საქართველოში, თითქმის თანაბარი სანქციებით ისჯება.

ადამიანებში დაინერგა შიში, რომ დღეს თუ ხვალ დაიჭერენ, ტოტალური უსამართლობის განცდა, რომ დაიჭერენ არჩადენილი დანაშაულისათვის და ზემოქმედების სხვადასხვა საშუალებით აღიარებინებენ დანაშაულს. განხორციელდება ის, რაც პროკურორს სჭირდება და არა სახელმწიფო ინტერესს,სახელმწიფო ინტერესი - აუცილებლად დასაცავია, მაგრამ ეს რომელიმე კერძო კლანის, ჩინოვნიკის, ოჯახის ინტერესს ემსახურება.რეალურად შექმნეს სახელმწიფო, სადაც სამართალს ადგილი არ აქვს. ძალოვანი სტრუქტურები კანონისა და ადამიანის უფლებების დაცვას არ ემსახურებიან.

ცალკე თემაა სასამართლო - ეს არ არის ის ორგანო, რომელიც ადამიანის უფლების დაცვას შეძლებს.ეს არაერთგზის აღინიშნა საერთაშორისო ორგანიზაციების დასკვნებში - გახსოვთ ჰამერბერგის, ჩვენი სახალხო დამცველის მიერ მომზადებული დასკვნები.

— ტერმინს - შერჩევითი სამართალი, საზოგადოება გარკვეულწილად შეეჩვია, თუმცა პოლიციის დეპოლიტიზირებასთან დაკავშირებით მოთხოვნა ცალსახაა. რამდენად შესაძლებელია ძალოვანი სტრუქტურების დეპოლიტიზირება, მაშინ, როდესაც 26 მაისის მოვლენების ადეკვატური შეფასება ქართული საზოგადოების მხრიდან ჯერ კიდევ არ მომხდარა?

— ძალოვანი სტრუქტურების პოლიტიზირების შესახებ საუბრისას 2007 წლის ნოემბრის აქციების დარბევა უნდა გავიხსენოთ, როცა პოლიციელების ჯგუფში მყოფი ზონდერები ''მიშა, მიშას'' სკანდირებდნენ.ისინი პირდაპირ გამოხატავდნენ თავის პოლიტიკურ აზრს. ეს კანონით პირდაპირ იკრძალება. 26 მაისს აქციის მონაწილეებს დაკავებისას სამმართველოს შენობაში აიძულებდნენ, უცენზუროდ მოეხსენიებინათ ოპოზიციის ლიდერები და ედიდებინათ პრეზიდენტი. არაფერს ვამბობ იმ სისასტიკეზე, რაც იმ ღამეს პოლიციამ საკუთარი მოქალაქეების მიმართ ჩაიდინა.

პოლიციის ფუნქციაა, ემსახუროს სამართალს, კანონს, დაიცვას ადამიანები, მათი მხრიდან სხვა პოლიტიკური აქტივობა - გამორიცხულია. მივიღეთ პოლიტიზირებული პოლიცია და პროკურატურა, რომელიც იუს-

ტიციის სამინისტროს აღმასრულებელი ნაწილი, პოლიტიკური ორგანო გახდა. იუსტიციის მინისტრი მმართველი გუნდის წევრია, მთავარი პროკურორი გარკვეული პოლიტიკური ფიგურაა. პროკურატურა დღეს დაკვეთის შემსრულებელ ორგანოდ გვევლინება.

საია-ს მიერ გამოქვეყნებული ბოლო ანგარიში არ შეიძლება აუღელვებლად წაიკითხოთ. 26 მაისს დაზარალებულ ადამიანთა ნაამბობს და ფოტომასალას რომ ეცნობი, ჩნდება უპასუხო კითხვა - სამართალდამცავები თუ ასეთი კრიმინალური მეთოდებით ებრძვიან საკუთარ მოქალაქეებს, მაშინ ვინ უნდა დაიცვას ისინი? ჰუმან ღიგჰტს ჭატცჰ ითხოვს, რომ გამოიძიონ ეს საქმე, რატომ არ ისჯებიან ეს პოლიციელები? 4-5 პოლიციელი რომ სხვა სამსახურში გადაჰყავთ და მათ ეპატიათ ჟურნალისტების დაზიანება-დაზარალება, ადამიანების ჯანმრთელობის დაზიანება, ეს ძალის გადამეტება კი არა,სისასტიკე იყო და მძიმე სანქციებს ითვალისწინებს. ვინმე დასჯილა?

არც 7 ნოემბერს დასჯილა არავინ. ეს არის უკანონო ქმედების წახალისება, სწორედ რომ უფრო დიდი კრიმინალისათვის, კანონდარღვევისათვის მზადებისკენ. შევარდნაძის ეპოქის მეხოტბე არასდროს ვყოფილვარ, მაგრამ 2002 წელს ''კონსტიტუციის 42-ე მუხლის'' სტაჟიორმა, ახალბედა ადვოკატმა, შესძლო გამამართლებელი განაჩენის დაყენება იმ სასამართლოში. ეს ვალიევის საქმე გახლავთ.

დღეს ყველაფრის თავი მაინც სასამართლოა, ყველაზე მეტი პრეტენზია საზოგადოებას მის მიმართ აქვს, პოლიცია ყველა ქვეყანაში არღვევს საკუთარ უფლებამოსილებას, მაგრამ როცა სასამართლო გადაჯაჭვულია პოლიციასთან და პროკურატურასთან, აღარ რჩება სამართლის დაცვის მექანიზმები. გირგვლიანის საქმე ბევრჯერ, მუდმივად იქნება საზოგადოებისათვიუს გასახსენებელი. სანდროს მკვლელობის შემკვეთებს დღემდე არაფერი მოეკითხათ. ევროსასამართლოს არცერთ საქმეში არ ჩაუწერია მსგავსი ფრაზა - ევროსასამართლო შეშფოთებულია სასამართლოს, პოლიციის, პროკურატურის, პრეზიდენტის ერთობლივი მოქმედებით, რომ ეს საქმე არ გამოძიებულიყო... ეს არის ძალიან სერიოზული ბრალდება. როცა ხელისუფლებას ასეთი ბრალდება ადევს, პასუხი უნდა მოეთხოვოს საზოგადოებისაგან, არა კონკრეტულად დაზარალებულებისაგან, ადვოკატებისაგან. ასეთი ბრალდება გაქვს და შენ მას პასუხს არ სთხოვ?! ყოველდღიური მოთხოვნა, დაისაჯონ ის პირები, ვინც დამნაშავეა, მიუხედავად მათი თანამდებობებისა, თუ ეს განცდა დაკარგული აქვს საზოგადოებას, რომელ დემოკრატიასა და რეფორმებზეა ლაპარაკი?!

— როგორ ფიქრობთ, პოლიტიკაში გადაწყვეტილების მიმღები პერსონების სახით, უფრო მეტი ქალი რომ იყოს ჩართული, შეიცვლებოდა რეალობა?

— სამწუხაროდ, ბევრი პრობლემაა ამ მხრივ. ქალებს ბევრი რაღაცის უკეთესად კეთება შეუძლიათ. თუკი ქალს აქვს იგივე შანსი, რაც მამაკაცს, ის უნდა განიხილებოდეს თანაბარწილად, განცხადებებისა და პროექტების დონეზე ეს საკითხი არ უნდა წყდებოდეს, არასერიოზული მიდგომაა ჩვენთან. ქვეყანას გენდერული პოლიტიკა სჭირდება, ისე, როგორც ევროპაშია.

ნინო ფირცხალავა

იხილეთ „საერთო გაზეთი“
ინტერნეტში
www.saertogazeti.net
შემოგვიერთდით FACEBOOK-ზე
საერთო გაზეთი

qarTuli ocneba da mware gakveTilebi

ბატონ ბიძინა ივანიშვილს!

ერთ-ერთ ინტერვიუში თქვენ ისაუბრეთ კაცობრიობის წინაშე წამოჭრილი უძველესი დილემის „მიზეზთა-მიზეზების“ შესახებ და აღნიშნეთ, რომ ადამიანი ოდითგანვე გაურბოდა მათ ძიებას და მხოლოდ შედეგთა პირისპირ იტოვებდა საკუთარ თავს.

შეიძლება ითქვას, რომ მიზეზთა ამოუხსნელობის, არცოდნის, მათდამი ზედაპირულად მიდგომის გამო მსოფლიო ხელის ცეცებით, ბორძიკ-ბორძიკით მიეშურება უფლის მიერ ნაბოძებ გზა-ბილიკებზე!

ჩვენი სამშობლოს შავი დღის შედეგებს თვალნათლივ ვხედავთ, ოღონდ რისგან, ვისგან მომდინარეობს, ამის პასუხი არ ჩანს.

არადა, ჩვენი ხალხის ტანჯვა-წამებას თავისი განსაკუთრებული მიზეზები უთუოდ გააჩნია.

საქართველოს ყველა უბედურება დღეს ერთ კითხვაშია თავმოყრილი.

„რა გვეშველება“?

ჩემის მხრივ, შევეცადე პასუხი გამეცა ამ მართლაც სასოწარკვეთილი კითხვისათვის, რასაც ათი წელიწადი და წიგნის 766 ფურცელი დასჭირდა.

ეს გახლავთ ნაწილი დიდი ციკლისა „ომი ბნელეთთან“ და მისი სათაურია „მწარე გაკვეთილები — ევროამერიკა, რუსეთი და საქართველო“.

ბატონო ბიძინა, თქვენს „ქართულ ოცნებას“ მივუსადაგე ჩემი „მწარე გაკვეთილები“, რაც საერთო, ეროვნულმა ტკივილმა გამოიწვია და ჩანაფიქრის მოკლე შინაარსი, ე.წ. ლიბრეტო — მრავალსერიანი დოკუმენტური ფილმის სცენარისათვის (სათაურით: „ქართული ოცნება და მწარე გაკვეთილები“) ორ ათეულ ფურცელზე გადავიტანე.

ბატონო ბიძინა, ძალიან მინდა თქვენამდე მოაღწიოს ჩემმა შემოთავაზებამ, რადგან იქ გადმოცემულია არა მხოლოდ შედეგები ჩვენი შავი დღისა, არამედ მიზეზები!

ვფიქრობ, ამის გამო ღირს ჩვენი შეხვედრა, რადგან ყოველივე აღსრულდება მხოლოდ თქვენთან სათანადო კონსულტაციების საფუძველზე.

ამგვარი პროექტით შექმნილი დოკუმენტური ფილმი, როგორც ეკრანის, ასევე ვიდეოჩანაწერების მეოხებით ტირაჟირებული, დიდ სამუშაოს გასწევს იმ

დიდ, მამულიშვილური საქმისათვის, რასაც თქვენ ქართული ოცნება უწოდეთ!

პატივისცემით

ჯემალ დავლიანიძე

მწერალი, პუბლიცისტი

2011 წ. 9 დეკემბერი

საქართველომ, ცივილიზებული მსოფლიოს თვალწინ, უკანასკნელი ორი საუკუნის განმავლობაში, მტერთა ძალისხმევით, სამჯერ დაკარგა ღვთისგან და წინაპრებისგან ბოძებული, სანუკვარი, ახდენილი ოცნება — სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობა:

1. 1801 წელს, როცა რუსეთის იმპერიამ გააუქმა სამეფო მმართველობა!

2. 1921 წელს, როცა ანექსიით წარგვტაცეს დამოუკიდებლობა!

3. 1992 წელს, როცა სამხედრო გადატრიალებით დაამხეს კანონიერი ხელისუფლება!

ქართული ოცნებიდან გამომდინარე, ჩვენი ფიქრი სამშობლოს დასტრიალებს!

განუზომელი დარდი გვაქვს!

დაუნახველი იარაღით აღჭურვილი მტერი გამოგვიჩნდა!

მათი თვალი ჩვენს მიწაზეა მოშტერებული.

იმედოვნებენ: საქართველო უკვე დაბეჩავებულია, განწირულია, უპატრონოა, დაქუცმაცებულია და თითო მსუყე ნაჭერი ჩვენც ვირგუნოთო!

აშკარაა — მამულს, ენას, სარწმუნოებას არ ვიცავთ ისე, როგორც ღირსეულ ერს ეკადრება!

ვიცით, რა გვჭირს, მაგრამ ვერაფერს ვახერხებთ.

მამული ჩვენი: მტრებით შემორაგვული, ხიზან-ყაჩაღებით სავსე, ლტოლვილად ქცეული, მოღალატე მოხელეებით გამოტენილი, უცხოელ ჯაშუშთაგან გაწამებული, ქარქაშში ხმალჩაჟანგებული!

ქართველები, ნეტავ, როდემდე შევეგუებით მიწა-წყლის გასხვისება-დაკარგვას და როდემდე ვიქნებით იმედით, რომ მომავალში დავიბრუნებთ?

დარიალში, პირიქითა ხევსურეთში, მესხეთ-ჯავახეთში, მამისონზე, დვალეთში, თუშეთში, ქვემო ქართლში იმდენი პრობლემაა, ენით რომ ვერ აღწერ კაცი!

ნეტავ, რომელია რიგში: სამხრეთი, ჩრდილოეთი, დასავლეთი, აღმოსავლეთი-ჯავახეთი, ხევი, სამეგრელო, აჭარა თუ პანკისი?

ქვეყანა ერთად ვერასგზით ვერ დავიცავით!

გაზეთები, ტელევიზია, მიტინგი!

ლაპარაკი, ლაპარაკი, ლაპარაკი!

ცეკვავენ, მღერიან!

საქართველო კი ხელიდან გვეცლება!

საქმე იქამდე მივიდა, რომ მავანი მასხარად იგდებს საქართველოს და სააკაშვილის გამეფებას ნატრობს! პირდაპირ ვერ აცხადებენ და იერიში ბაგრატიონებზე მიაქვთ!

თურმე საქართველოში ცხოვრობს ვინმე სიმონა მასხარაშვილი, რომელიც ხმამაღლა გაჰკივის:

„მერაბიშვილი სამეფო გვარია. მე კატეგორიული წინააღმდეგი ვარ, მაინცდამაინც ბაგრატიონი იყოს მეფე“.

ხედავთ რა ხდება?

ხედავთ რა დამთხვევაა?

საქართველოს მასხარად იგდებს გვარად მასხარაშვილი, რომელსაც ოდესღაც გვარი ღირსეულად მიანიჭეს!

მცირეოდენ წაილაჩრა სვიმონამ, თორემ... სააკაშვილი ჰყავდა მხედველობაში. პირდაპირ ვერ თქვა— სააკაშვილი სამეფო გვარია, ვინ არიან ბაგრატიონებიო!

როგორ ვბრძანდებით, ქართველებო?

აღარ გვწყინს ხომ აღარაფერი?

ნუთუ ქრონიკული ავადმყოფობა შეგვყარეს და აზროვნების უნარი დაგვაკარგვინეს?

დღისით-მზისით გვაძალებენ: დემოკრატია ევრო-ამერიკიდან ჩამოფრენილმა ინგლისურის პედაგოგებმა უნდა გასწავლონო!

რა ხერხით, როგორ უნდა მასწავლოს დემოკრატია იმ სახელმწიფოს წარმომადგენელმა, სადაც ქალი შეიძლება მოწველონ?

ვიცინოთ თუ ვიტიროთ?

ხუმრობაში ჩავუთვალოთ თუ გავბრაზდეთ?

არადა, ფაქტი ასეთია: 2010 წლის 11 მარტს (ქალთა საერთაშორისო დღესასწაულიდან სულ რამდენიმე დღეში!) საქართველოს ტელევიზიის პირველი არხის საინფორმაციომ გვამცნო, რომ ამერიკის შეერთებული შტატების ერთ-ერთ ოჯახში მოწველეს ქალი და რძისგან ყველიც ამოიყვანეს!

ვინ ჰქნა ამგვარი რამ?

რა თქმა უნდა — ქმარმა!

ერთ მშვენიერ დღეს ადგა ამერიკელი მამა, ოჯახის უფროსი — უთუოდ ტოლერანტი — დემოკრატი, ადამიანის უფლებათა დიდი დამცველი, სრულიად თავისუფალი და საკუთარი მეუღლე, შვილების დედა, როგორც საქონელი — ძროხა, კამეჩი, თხა, ცხენი და ვირი, ისე ჩამოწველა!

თან, იმ მართლა სულ-ხორცით ლიბერალური ღირებულებებით აღვსებულ, მომავალი მსოფლიოს მოქალაქეს რძის ხარისხიც შეუმოწმებია, დაუსკვნია — ყველი უგემრიელესი გამოვაო და ბიზნესისთვის მოუკიდია ხელი!

სადაც ქალებს წველიან, იქ კაცს კაცი მოჰყავს ცოლად. თქვენ წარმოიდგინეთ, სათანადო სულიერი მამანიც ჯვარს სწერენ და რაღაც მანქანებით, შვილებსაც აჩენენ!

შფოთავთ თუ არა?

სად არის „თავისუფლების ინსტიტუტი“?

სად არის ათასი ჯურის არასამთავრობო ორგანიზაცია?

ვინმეს უფლება ხომ არ შეელახა ამგვარი ირონიით?

ჩვენ ვდარდობთ, მაგრამ, აბა, ნახეთ

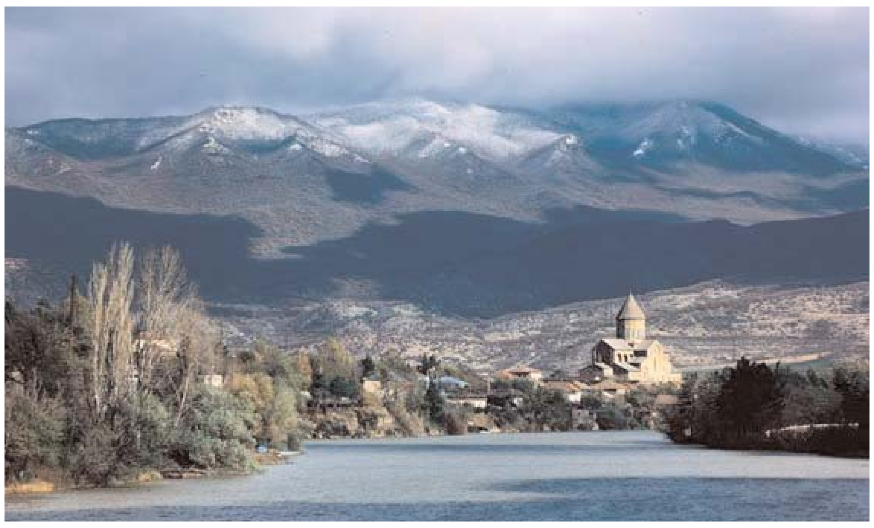

საზღვარგარეთელი „მაღალი მეგობრები და სტუმრები“ სულ სხვას ანუ ბურჟუაზიულ კომუნიზმს ჰხედავენ საქართველოში!

ქართველები ვლანძღავთ?

ისინი უფერებენ!

ქართველებს გვეზიზღება?

მათ უყვართ!

საქართველოში შიმშილია?

ისინი ამბობენ, რომ სიმაძღრეა!

საქართველოში უმუშევრობაა?

ისინი ყვირიან, რომ ყველა დასაქმებულია!

სოფლის მეურნეობა გაჩანაგებულია?

მათი პასუხია — აყვავებულია!

მრეწველობა ჩამკვდარია?

არა — ფეხზე დგას!

ეკონომიკური სიდუხჭირეა?

არა — მსოფლიოში პირველ ადგილზე ვართ!

ჩვენ ვამბობთ — აქ ჯოჯოხეთია!

გვარწმუნებენ, რომ — სამოთხეა!

ვეუბნები—უსახლკაროდ ვარ!

მეუბნება — კომფორტში ხარ!

ვეუბნები — ხელისუფლება ჩემი მტერია!

მეუბნება — მოყვარეა!

ვეუბნები — ქართველი ვარ!

მეუბნება — მსოფლიო მოქალაქე ხარ!

ვეუბნები — საქართველო ვარ!

მეუბნება — სინგაპური ხარ!

ვუმეორებ — ქართველი ვარ, ქართველი!

მეუბნება — შენ გზა ხარ აბრეშუმისა!

ვეუბნები — არაფერი კეთდება!

მეუბნება — გასაკეთებელი კიდევ ბევრია!

ამგვარია ჩვენი მწარე ცხოვრება და მისგან გამომდინარე მწარე გაკვეთილები!

თუმც...

მარად ცოცხალია ქართული ოცნება:

გაერთიანებული მამული!

გადარჩენილი ენა!

სულთმოსაფენი სარწმუნოება!

ქართული, მტრის ჯინაზე მარადიულად თანამდევი — ოცნება!

ახდენილი და აუხდენელი!

მრავალჭირგამოვლილი!

ელვასავით ანთებულ-გაკვესებული და ბევრჯერ ჩამქრალი!

ქართული ოცნება — იმედიანი და მწარე გაკვეთილებით სავსე!

სიხარული და მწუხარება!

ქართული ოცნება და მწარე გაკვეთილები!

„მოვიდა ჩვენი სანატრელი,
დედავ, ამბავი:
ჩვენი ქვეყანა, საქართველო,
გაღვიძებულა,
მთელი კავკასი მტერზედ
რისხვით ამომქშინავი,
ერთის აზრით, ერთის
გრძნობით აყვავებულა“.

ამ სტრიქონებით გვახარებდა ილია ჭავჭავაძე „ქართვლის დედა“-ში და სამწუხაროდ ეს იყო მხოლოდ ნატვრა!

ეს გახლდათ ოცნება ილია მართლისა —„სცენა მომავალი ცხოვრებისა“.

ქართული ოცნება მოუთმენლად ელოდა გაზაფხულს და აი, მეოცე საუკუნის დამლევს გაიკვირტა, გაიფურჩქნა, გამოიყვავილა:

„თავისუფლება სულს ისე მოსწყურდა,
ვით დაჭრილ ირმების გუნდს — წყარო ანკარა!“

ჩვენმა სამშობლომ კვლავ მოიპოვა წართმეული თავისუფლება!

იხილეთ „საერთო გაზეთი“ ინტერნეტში
www.saertogazeti.net
შემოგვიერთდით FACEBOOK-ზე
საერთო გაზეთი

qarTuli ocneba da mware gakveTilebi

1990 წლის 28 ოქტომბერს დემოკრატიული გზით არჩეულმა საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესმა საბჭომ 1991 წლის 31 მარტს ჩაატარა რეფერენდუმი, რომლითაც საქართველოს მოსახლეობამ გამოხატა ერთსულოვანი ნება და გამოაცხადა საქართველოს სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობა 1918 წლის 26 მაისის საქართველოს დამოუკიდებლობის აქტის საფუძველზე!

ახდენილი ქართული ოცნება ლაჟვარდოვან ცაში აიჭრა და მთელ მსოფლიოს ამცნო თავისი დამოუკიდებლობის შესახებ!

ქართველი ხალხის ამ დიდებულ გამარჯვებას გვერდი ვერ აუარა სამხედრო გადატრიალების მეოხებით სახელმწიფოს სათავეში მოსულმა ხელისუფლებამ და მიღებულ კონსტიტუციაში ჩაწერა:

„საქართველო არის დამოუკიდებელი, ერთიანი და განუყოფელი სახელმწიფო, რაც დადასტურებულია 1991 წლის 31 მარტს ქვეყნის მთელ ტერიტორიაზე, მათ შორის აფხაზეთის ასსრ-ში და ყოფილ სამხრეთ ოსეთის ავტონომიურ ოლქში ჩატარებული რეფერენდუმით და 1991 წლის 9 აპრილის საქართველოს სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობის აღდგენის აქტით (თავი პირველი, მუხლი 1)“.

საგულისხმოა, რომ რეფერენდუმი ჩატარდა ერთადერთი და უმთავრესი კითხვით:

„თანახმა ხარ თუ არა, აღდგეს საქართველოს სახელმწიფოებრივი დამოუკიდებლობა 1918 წლის 26 მაისის დამოუკიდებლობის აქტის საფუძველზე?“

ამ კითხვას დადებითად ანუ „დიახ“ – უპასუხა 3 266 285-მა ამომრჩეველმა და უარი ანუ „არა“ – განუცხადა 17 400-მა კაცმა!

1991 წლის 22 დეკემბერს, დემონური ძალების მხარდაჭერით, მეოცე საუკუნის შადიმანებმა, 17 400 ადამიანისაგან გამორჩეული, შეიარაღებული სპეცრაზმებით და ბნელეთის დახმარებით, თბილისში მოახდინეს სამხედრო გადატრიალება, რასაც უწოდეს სახალხო აჯანყება, შემდგომ – სამოქალაქო ომი, სულ ბოლოს კი 1991-1992 წლების ცნობილი მოვლენები.

საქართველოს რესპუბლიკის კანონიერი პრეზიდენტი ზვიად გამსახურდია სამშობლოდან გააძევეს, შერაცხეს დიქტატორ-ფაშისტად და 1993 წელს, ემიგრაციიდან დაბრუნებული, ვერაგულად მოჰკლეს სამეგრელოს ტყეებში!

მტერმა ამჯერადაც შეძლო ქართული ოცნების დამსხვრევა.

1992 წლის 6 იანვრის შემდგომ საქართველოში დადგა ისეთი საზარელი დროება, რომ დიდ ქართველ პოეტს მუხრან მაჭავარიანს გმინვით აღმოხდა:

„ვინც ილხენს ახლა, უფრო ცოდოა, –
ვიდრე ის ბევრი, ახლა ვინც ტირის...
იმგვარში დღეს რომ საქართველოა, –
არც სიცოცხლე ჰღირს და არც
სიკვდილი!“

წინამძღოლი კაცი შეიქნა სანთლით საძებარი!

და, აჰა, 2011 წლის შემოდგომის ერთ ბრწყინვალე დღეს ქართული ოცნების ნაღვერდალში მოკიაფე ნაპერწკალმა მძლავრად იელვა და საქართველოს მთაბარს გადაურბინა:

ბიძინა ივანიშვილი!
ბიძინა ივანიშვილი!

გამოჩნდა კაცი და მსწრაფლ ასისინდა ქვებუდანი!

განა სადმე სხვაგან, კიდევ მოიძებნება „ჩვენისთანა ბედნიერი ერი“?

განა დღესაც დატენილი თოფით არ არიან ჩასაფრებულნი წიწამურში და ილიას კვალზე მოსიარულეს არ ელოდებიან?

ოჰ! ეს მწარე გაკვეთილები!

რომელი ერთი ჩამოვთვალოთ?

„რა გითხრათ და რით გაგახაროთ?“

ბიძინა ივანიშვილს საქართველოს მოქალაქეობა ჩამოართვეს!

გაუგონარი ამბავი მთელმა მსოფლიომ გაიგო!

ჩვენი უბედურება სწორედაც ის არის – აღარაფერი აღარ გვიკვირს!

ნუთუ შეიძლება ადამიანი იდევნებოდეს სამშობლოს სიყვარულის გამო?

ეს ხდება დღისით-მზისით დემოკრატიული ღირებულებებით აღვსილ მსოფლიოს თვალწინ!

გვახსოვს თუ არა ის მწარე გაკვეთილები, რომლებმაც ბევრჯერ გააცამტვერეს ქართველთა ახდენილი ოცნებები?

გუშინ წარგვტაცეს ტაო-კლარჯეთი!

დღეს წაგვართვეს აფხაზეთი და სამაჩაბლო!

ზარივით რეკავს ამოძახილი – რიგში ვინაა?

შევარდნაძის ნაპირალი ჩაის ჭიქა უკვე ბოლომდეა დაცლილი სააკაშვილის მიერ!

პირველის დაწყებული შავი ზრახვა, მეორემ უნდა გაასრულოს!

ჰაერში ბრუნავს და ტრიალებს საყოველთაო კითხვა:

„რა გვეშველება?“

საშველი ჩვენი მწარე გაკვეთილების ამოხსნაშია!

ხალხი მიხვდა, რომ სამხედრო გადატრიალების შემდგომი ნგრევა-გაპარტახება, დევნა-შევიწროება, ადამიანის უფლებათა შელახვა, ქონების, ავლა-დიდების დატაცება, ძარცვა-გლეჯა, დასავლეთ საქართველოს – სამგრელო-აფხაზეთის დალაშქვრა, ომი საკუთარ მოსახლეობასთან და სხვა მრავალი, სპეციალურად, წინასწარ განზრახვით იქნა მოწყობილი და ამ საქმეში უცხოელთა ხელიც ერია!

საქართველო სამაგალითოდ დასაჯეს –რაღაც ბნელ გეგმაში რომ საკუთარი ნებით „არ ჩაჯდა“.

უკვე მომხდარი ყველა უბედურება, კანონიერ, დამხობილ ხელისუფლებას დააბრალეს და პილატესავით ხელები დაიბანეს!

ქართველი ხალხი მიხვდა, რომ თვალებში ნაცარი შეაყარეს!

დიდ, ე.წ. წამყვან სახელმწიფოთა მიერ დანერგილი, შემოღებული, განხორციელებული ორმაგი სტანდარტებიც ნათლად გამოჩნდა!

როცა სურთ – დიქტატორს დემოკრატს დაარქმევენ, ნობელის პრემიასაც უბოძებენ!

მოინდომებენ და – მართლაც სიკეთით მოსილ პრეზიდენტს ფაშისტობას დააბრალებენ!

ჩაგვჩიჩინებენ, რომ ათეულ ათასობით კილომეტრის დაშორებით მდებარე ამერიკის შეერთებულ შტატებს გეოსტრატეგიული ინტერესები გააჩნია კავკასიაში!

რა თქმა უნდა – მართლაც ასეა, მაგრამ ასიოდ კილომეტრში რუსეთსაც რომ იგივე მოთხოვნილება აქვს, როგორ მოვიქცეთ?

უფრო მეტიც – „გარკვეული ინტერესები“ კავკასიაში გააჩნია ირანს, თურქეთს, დასავლეთ ევროპის ქვეყნებს და, თქვენ წარმოიდგინეთ, აზერბაიჯან-სომხეთსაც!

წინაპრებისაგან ვისწავლეთ თუ არა იმ დიპლომატიის ხერხები, რითაც თავი დღემდე მოგვიტანია?

სხვათა დახმარებით ხელისუფლებაში მოსული პიროვნება უნდა დაიგმოს, საშუალება არ უნდა მიეცეს – სამშობლო პირადი მიზნებისთვის გამოიყენოს!

სამწუხაროდ, ბოროტება ადამიანის თანამდევია!

განა იფიქრებდა ვინმე, რომ სკანდინავიის ერთ-ერთ ყველაზე მოწესრიგებულ სახელმწიფოში ათეულობით ადამიანის მკვლელი აღმოჩნდებოდა?

უფლებას ვიტოვებთ დავსვათ კითხვა: რას ნიშნავს საქართველოში უკვე რეკლამად ქცეული გამოთქმა –„შეიგრძენით ამერიკული სული“?

იყო „რუსული გული“ და მისი ფეთქვაც...

ქართველებმა სულგრძელობა ვიცით!

გულითადობაც ვიცით!

მაგრამ დიდი გამოცდილება გაგვაჩნია სხვათა უსულგულობაში!

როგორც ჩანს, ეს ამბავი აწ განსვენებულ მუხრან მაჭავარიანსაც დიდად აწუხებდა:

„რუსეთიც და ამერიკაც
დროა, – მიხვდეს რამერიგად:
საქართველო კუნძულიკა
კი არაა რომელიღაც!

საქართველო ქვეყანაა, –
იმერითა, ამერითა! –
მზისკენ ისრებრ მიწყივ მფრენი
ხან ლურჯათი! – ხან მერნითა!“

ნუთუ საქართველოს ცხოვრებაში მუდამ სხვამ უნდა აფათუროს ხელი და, რაც ათი საუკუნით ადრე ვიცოდით, ვიღაცამ ახლიდან გვასწავლოს?

ქართულ ოცნებაშიც გვეჭრებიან!

ბოლოს და ბოლოს, გაიგონ, რომ ქართველებს არ გვსურს ჩვენი მიწა სხვა ქვეყნების ბრძოლათა პოლიგონად იქცეს!

ჩვენი, ქართული ოცნებაა – ქართველი არ გარბოდეს სამშობლოდან!

ქართველთა ოცნებაა – გამთლიანებული მამული!

ჩვენი ოცნებაა – დავიცვათ ჩვენი ენა!

ჩვენი ოცნებაა – მტკიცედ ვიდგეთ სარწმუნოებაში!

ჩვენი ოცნებაა – პატივი მიაგონ დედა-ეკლესიას!

ჩვენი ოცნებაა – გადავარჩინოთ საქართველოს ისტორია!

ჩვენი ოცნებაა – შობადობა აღემატებოდეს სიკვდილიანობას!

ჩვენი ოცნებაა – არსებობდეს სამართლიანი სასამართლო!

ჩვენი ოცნებაა – არ ვიყოთ სხვისი ხელის შემყურე!

ჩვენი ოცნებაა – აღმოიფხვრას უმუშევრობა!

ჩვენი ოცნებაა – აღორძინდეს სოფლის მეურნეობა!

ჩვენი ოცნებაა – ფეხზე დადგეს მრეწველობა!

ჩვენი ოცნებაა – აღარ იყოს ნარკომანია!

ჩვენი ოცნებაა – შეწყდეს ტოტალური თვალთვალი, მოსმენა, დაპატიმრება და წამება ციხეებში!

ჩვენი ოცნებაა– გაიაფდეს სამედიცინო მომსახურება და მედიკამენტები!

ჩვენი ოცნებაა – გაიზარდოს პენსია და შემცირდეს საპენსიო ასაკი!

ჩვენი ოცნებაა – გაჩნდეს მოსახლეობის საშუალო ფენა!

ჩვენი ოცნებაა – შეწყდეს აღვირახსნილი აგიტაცია-პროპაგანდა სექსის, ჰომოსექსუალიზმის შესახებ!

ჩვენი ოცნებაა – სათანადო პატივი მიაგონ ოჯახს და ტრადიციებს!

ჩვენი ოცნებაა – საქართველო არ გამოაცხადონ უბედურების ზონად!

ჩვენი ოცნებაა – არ მოგვიწყონ ყვავილოვანი, ჭრელი და ფერადი რევოლუციები!

ჩვენი ოცნებაა – არ დააარსონ იმგვარი თავისუფლების ინსტიტუტები, სადაც თავისუფლება სანთლით იქნება საძებნელი!

ჩვენი ოცნებაა – სანაგვე ყუთებთან დამშეული ადამიანი მხეცივით არ ებრძოდეს მაწანწალა ძაღლებს!

ჩვენი ოცნებაა – ჭეშმარიტად თავისუფალი, დამოუკიდებელი საქართველო!

და... ჩვენს კეთილშობილ ოცნებებს არ აქვთ საზღვარი!

ყველას გასაგონად უნდა ითქვას:

ჩვენს მამა-პაპას, ტრადიციულად – კარ-მიდამოს შემოვლებულ ღობეში, იმდენი ჭიშკარი ჰქონდა, რამდენი მეზობელიც ჰყავდა!

დამდურების შემდეგაც არ შეიძლებოდა სამეზობლო ჭიშკრის ამოქოლვა, აჭედვა, გაუქმება, რადგან იცოდნენ – ადრე თუ გვიან, შერიგდებოდნენ და იგი ისევ დასჭირდებოდათ!

დღეს საქართველო ოცდამეერთე საუკუნის სამყაროს წინაშე დგას და კაცობრიობის დიდ ოჯახში კუთვნილ ადგილს ითხოვს!

ჩვენმა ქვეყანამ უმძიმესი გზა გამოიარა და მრავალჭირნახული ცხოვრებით, თავისი მარტვილობით, უფლის უზენაესი ყურადღება დაიმსახურა!

ქართველი ხალხი, უპირველესად, თვითგანწმენდის ბილიკებით მომავალი სიმშვენიერეებისკენ მიემართება!

ამისი ბრწყინვალე დადასტურებაა – კასპის რაიონში მდებარე ერთი, ოდესღაც მოქმედი ეკლესია, სადაც უცნობ ქართველ ხატმქმნელს წმინდა გიორგის ფრესკა გამოუსახავს!

მისი სახელწოდებაა გველდეზის წმინდა გიორგი!

აქ, ერთ-ერთ კედელზე გამოხატული წმინდა გიორგი, ბედაურზე არ გახლავთ ამხედრებული – რაც პირველვე დანახვისას დიდ გაოცებას იწვევს!

აქ, წმინდა გიორგის არ უკავია შუბი – რაც მეორე გაოცებაა!

აქ, არ ჩანს მიწაზე განრთხმული, განგმირული გველეშაპი – რაც უკვე მესამე საკვირველებაა!

წმინდა გიორგი დგას მიწაზე, მარჯვენა ხელის მტევნიდან ჩამოცურებულა მსხვილი, დიდრონი გველი, მოკეცილა დაბლა და მხედარი დეზასხმული ფეხებით თავს უჭლეტს ქვეწარმავალს!

სწორედ აქედან მომდინარეობს ეკლესიის სახელწოდებაც: გველი და დეზი, გველდეზის წმინდა გიორგი!

საინტერესოა – რა ჩაიფიქრა, რა გვიქარაგმა გამბედავმა ხელოვანმა – მან ხომ უმიზეზოდ არ დაარღვია წმინდა გიორგის ფრესკის კლასიკური, დამკვიდრებული სახე, ფორმა და შინაარსი?

მაინც, რა გამოცანა დაგვიტოვა ჩვენთვის უცნობმა მხატვარმა?

პასუხი ამ კითხვებისა, ერთდროულად, განსაცვიფრებელია, ამაღლებულია და აღმატებულია!

აშკარად, თვალნათლივ გვეუბნება გველდეზის წმინდა გიორგი, რომ ადამიანმა, უპირველესად, საკუთარი თავიდან, საკუთარი არსებიდან, საკუთარი წიაღიდან უნდა გამოდევნოს ადამიანური ყოველი ცოდვა! უნდა შეებრძოლოს! უნდა გაუსწორდეს! უნდა გაიმარჯვოს! უნდა ამაღლდეს!

და, მხოლოდ ამის შემდგომ მიეცემა ღვთისგან მომადლებული უფლება – სხვათა დარიგებისა! სხვათა სწავლისა!

განწმენდილი ადამიანის გზა კი დანახვისის უდიდესი მადლითაა ცხებული!

ამგვარ ფასეულობებზეა დაფუძნებული დღევანდელი საქართველოს ოცნება, რომლის ხორცშესხმა ამჟამად იწყება!

ქართველი ხალხი მზადაა ჭეშმარიტი აღმშენებლობის, აღმასვლისა და ღვთაებრივი სიყვარულისთვის!

ღრმად გვწამს, რომ:

„მძლეველი ასე სისპეტაკით მოსილი ივლის“.

(იოანეს გამოცხადება 3-5)

ჯემალ დავლიანიძე

მოგზაურობა სამშობლოში

TorelTa gviandeli samkvidro

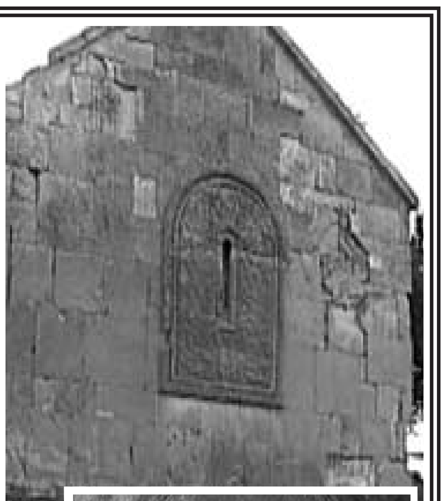

ფიცესი. საორბისის „წმინდა გიორგის“ ფასადები და წმინდა სტეფანეს ფრესკა.

თემის ხეობა

საქართველოში ჯავახიანთ (იგივე დრის) ციხეზე შეუვალი და უფრო მტკიცედ ნაგები ციტადელებიც არის, მაგრამ ხეობაში ასე ლამაზად ჩაწერილი იშვიათად შეგხვდებათ. ჯავახიანთ ციხე მას შედარებით გვიან დაერქვა, როცა ჯავახეთიდან მოსული სამძივარ-გამრეკელ-თორელთა უბრწყინვალესი სახლი რამდენადმე დაქვეითდა და რიგით თავადობას – ჯავახიშვილობას დასჯერდა. დიახ, ციხესიმაგრე თორელების დროსაა აშენებული და ამის ირიბი მტკიცებულებისთვის თემმის ხეობის ზედა მონაკვეთში მოგვიწევს ასვლა.

დრის ციხის ზევით, მისგან სამხრეთ-აღმოსავლეთით, თემმის მეორე ნაპირზე, კანიონის თავზე დგას და ხეობას გასცქერის პატარა სოფლის **ჩაჩუბეთის** ღვთისმშობლის ეკლესია, რომელიც ამ საუკუნის დასაწყისში აღდგა და გამაგრდა. კლდის ფლეთილი და თლილი ქვებით აშენებული „ღვთისმშობელი“ VIII-IX საუკუნის დარბაზული საყდარია, რომელსაც 3 მხრიდან აქვს გარშემოსავლელი. მის სამხრეთ მონაკვეთში კარიბჭეა მოთავსებული, დანარჩენი მონაკვეთები კი სხვადასხვა დანიშნულებისთვის იქნებოდა გამოყენებული.

ჩაჩუბეთიდან რკონამდე 6 კილომეტრია და ასე თუ ისე ნორმალური გრუნტის გზა მიდის, მაგრამ ჩვენ, თემმის მარცხენა სანაპიროს უნდა დავუბრუნდეთ და სამხრეთ-დასავლეთით 4-5 კილომეტრში მდებარე კიდევ ერთ პატარა სოფელში-**ფიცესში** ავიდეთ. ეს მანძილი სათქმელადაა იოლი, თორემ საამისოდ ჯერ მდინარე უნდა გატოპოთ, მერე კი ციცაბოს შეუყვეთ. ჩვენ მანქანით ახალქალაქში ვბრუნდებით და იქიდან, ხოვლეს გავლით, კანიონის მარცხენა ნაპირს მივუყვებით. **ფიცესის, ანუ იგივე საორბისის ეკლესიაა სოფლიდან 300-400 ნაბიჯზეა, კლდის თავზე დგას და ხეობას ციხის ნაშალივით გადაჰყურებს. სანამ ახლოს არ მიხვალ, ვერანაირად ვერ მიხვდები, რომ დიდებულ ნაეკლესიარს მიეახლე. ეს ცნობილი „საორბისის წმინდა გიორგია“.**

ეკლესიიდან მოშორებით ერთი ფიცესელი კაცი შევნიშნეთ, რომელიც ცხვარს აძოვებს. დაძახება არ დასჭირვებია, სწრაფი ნაბიჯით მიახლოვდება და სალამ-ქალამის მერე მეკითხება:

– შეთქმული თუ გექნებათ... ამისმა მადლმა, ისეთი ცხვარი აგირჩიოთ, რომა...

– არა, არაფერი შეგვითქვამს ამის მერე კი ვნახოთ, – რატომღაც მობოდიშებით ვეუბნები ფიცესელს, – პირველად ვართ აქ.

– ჰო...ო...ო... –ქუდს იხდის და ისე ისწორებს ქოჩორს, თითქოს მიმანიშნებს, მეც თუ არ გადამიღეთ, ისე არაფერი გამოგივათო. – არც ეგ არის ნაკლები საქმეი. მე კი მეგონა, რო თუ ავადმყოფი ვინმე გყვანდათ და იმის სახელზე გინდოდათ სახვთოს შეწირვაი.

მწყემსის ნათქვამში საინტერესო მარცვალს ვიჭერ და ვთხოვ ამიხსნას, რაშია საორბისის საყდრის ძალა.

– იმაში, რომა თუ ვინმე სულით დავარდნილი ან დამცრობილი ჰყავთ, აქ მოდიან და საორბისის წმინდა გიორგის შასთხოვენ იმის მობრუნებას. თან შესაწირი მოაქვთ და დაილოცებიან კიდევაცა ხოლმე. თუ გაუგონა წმინდა გიორგიმა, წლისთავზე დიდი მოსაკითხით და სახვთო საკლავით ამოდიან. თუ ვერ გაუგონა, მაშინ თავგერში სცდიან ბედსა.

თავგერი აქედან ძალიან შორს, მცირე ლიახვის სათავეში, ერთ მაღალ მთაზეა და მიკვირს რატომ მაინცდამაინც იმ სიშორეზე მიდიან, როცა აქვე, ახლოს ფავნისის და იკვის წმინდა გიორგია, მეზობელ ხეობებში კი „კავთა“ და „დანახვისი“.

– რავი, ეგრეა ნათქვამი, – მხრებს იჩეჩავს მწყემსი. –საორბისმა თუ არ შაუსმინა, სპარსის წმინდა გიორგი შაუსმენს გერშიაო.

ეჭვი გამიელვებს –საორბისი ოდესღაც გერის წმინდა გიორგის ხატის თემმური საბრძანისი ხომ არ იყო, მაგრამ ვხვდები, რომ მწყემსმა მეტი არაფერი იცის და ტაძრის შემოვლას ვიწყებ.

სანახევროდ დანგრეული საყდარი ზის გალავანში, რომლის ერთი მონაკვეთი იმავდროულად სუბსტრუქციასაც წარმოადგენს. თავად ტაძარი დიდი არ არის (8,7X6,2 მ) და შესასვლელი სამხრეთის კარიბჭიდან აქვს. იგი ნაგებია ფლეთილი ქვით (დასავლეთისა და ჩრდილოეთის კედლები) და სუფთად გათლილი ოქროსფერი ქვიშაქვის მოზრდილი კვადრებით (აღმოსავლეთის, სამხრეთის კედლები და კარიბჭე). აქაიქ გამოყენებულია ფირუზისფერი თლილი ქვაც, ხოლო აღმოსავლეთისა და სამხრეთის მოჩუქურთმებული საპირეებისთვის –ვარდისფერი ქვა. შიგნით ტაძარი იმთავითვე მოსახატად ყოფილა გათვალისწინებული და ამიტომ, კონსტრუქციული მონაკვეთების გარდა, ყველგან ფლეთილი ქვით ამოუყვანიათ კედლები. ამჟამად ბათქაში ჩამოცვენილია. გადარჩენილია მხოლოდ კონქის ნაწილი და საკრმელთა წირთხლები. ისინი XII საუკუნის მხატვრობის ჩამქრალ აბრისებს ინახავენ. ნახევარწრიული საკურთხევლის აფსიდი დარბაზიდან ლამაზი ქვის კანკელით ყოფილა გამოყოფილი. მისი ნაშალი ჩუქურთმიანი ქვების ნაწილი ახლაც ადგილზეა. თავად აბსიდში ერთი მცირე და ერთიც კაცის სიმაღლე ღრმა, შეისრული ნიშია. ღრმა ნიშში ქორბუდა ირმის შეწირული რქებია.

ტაძრის ყველაზე ლამაზი მონაკვეთი აღმოსავლეთი ფასადია, რომლის ფრონტონში ტოლმკლავა ჯვარი ზის, ხოლო შუაგულში თავს იწონებს ძალიან დიდი, მცენარეული ორნამენტებით შემკული სარკმლის საპირე. მისი მსგავსი იშვიათად თუ სადმე მოიძევება.

ტოლმკლავა ჯვარსა და სარკმლის საპირე შორის ჩასმულია ქვის ლაფა, რომელზეც ჩაღრმავებული ასომთავრულით 4-სტრიქონიანი წარწერაა ამოკვეთილი. პალეოგრაფიამ იგი სრულად და უნაკლოდ წაიკითხა: **„წმინდაო გიორგი შეიწყალე ერისთავთ-ერისთავი კახაი და შეიწყალე მათნი და დაიცვა ხოფილი მიწაი მათი – მოსავე შენი და მაშენებელი ტაძარისა შენისა. ქორონიკონი ტოხ“ – ანუ 1152 წ. ერისთავთ-ერისთავი კახაი ის „დიდი და სახელგანთქმული მოლაშქრე“ კახა თორელია, რომელსაც მეფის ოჯახიც კი განსაკუთრებული მოწიწებით ექცეოდა.** ჯავახეთის ერისთავთ-ერისთავი კახა 1066 წლიდან ანისის მმართველიც იყო. 1077 წელს, შვილებთან ერთად, იგი თავდაპირველად დემნა უფლისწულს თანაუგრძნობდა, მაგრამ სახელმწიფოს ერთიანობისა და ძლიერების შენარჩუნების მიზნით ბოლოს გიორგი III-ის მხარე დაიჭირა.

საორბისის ეს წარწერა იმას გვეუბნება, რომ ფავნელებისა და განდევნილი კლდეკარის ერისთავთ-ერისთავების შემდეგ უმკვიდროდ დარჩენილი თემმის ხეობასა და თრიალეთს 1052 წლიდან თორელები მართავენ. დრის ციხეც, საიდანაც ეს-ესაა წამოვედით, მათი აშენებულია. სავარაუდოდ სწორედ კახას ჩამოყვანილი და კლდეკარის მეთვალყურედ დადგენილი უნდა იყვნენ სამცხის ნოსტის აზნაური საკაძეები.

საინტერესოა, რომ საორბისის „წმ. გიორგის“ პარალელურად, იმავე 1052 წელს, ჩვენში კიდევ ერთი მშვენიერი ტაძარი აიგო ფცის ხეობაში, ამჟამინდელი ყორნისის მახლობლად სოფელ თილვაში – დავით აღმაშენებლის ქალიშვილმა შირვანის დაქვრივებულმა დედოფალმა და მონაზვნად აღკვეცილმა თამარმა ღვთისმშობლის მიძინების ჯვარ-გუმბათოვანი ტაძარი ააშენა იქ.

მაგრამ ჩვენ ისევ თორელებს დავუბრუნდეთ.

საქართველოს ისტორია იცნობს კიდევ ერთ კახა გამრეკელის ძე თორელს, რომელიც მეჭურჭლეთუხუცესი და ჯავახეთის ერისთავთ-ერისთავი იყო. მატიანემ შემოგვინახა მისი ანდერძი რკონის მონასტრისადმი. საბუთში წერია, რომ მონღოლთა მიერ ბაღდადში გამართული ომის დროს დავით ნარინს კახა თორელი ელჩად გაუგზავნია იქ მყოფ ჰულაგუ-ყაენთან. კახას ბაღდადში როგორღაც 65 ათასი თეთრი მოუგია, რითაც შინ დაბრუნებულს მაჰმადიანი, ებრაელი და სომეხი ვაჭრებისაგან სოფელი ხოვლე გამოუსყიდია და რკონის მონასტრისთვის შეუწირავს. კითხულობ ამ სტრიქონებს და თვალებს არ უჯერებ – ეს რა მოსულა XIII-ს-ის მეორე ნახევარში თამარის დროინდელი ბრწყინვალე საქართველოს, როგორ კუდის რიკამდე გაუყვლეფიათ მონღოლებს, რომ მეჭურჭლეთუხუცესსაც კი ერთი სოფლის გამოსასყიდი თანხის შეგროვება ბაღდადში წასვლით მოუხერხებია? ასეა თუ ისე, თორელთა (შემდგომში ჯავახიშვილთა) თემის ხეობაში მკვიდრად დასახლება სწორედ ამ დროიდან იწყება. ხოვლე სამხედართა (ეს იყო მათი პირვანდელი გვარი) მამული, ხოლო რკონი საძვალე მონასტერი ხდება.

საორბისის „წმინდა გიორგი“ ლამის თავს დაცქერის ტყეში ჩაფლულ **რკონის მონასტერს**, რომლის კომპლექსი ორი განსხვავებული ეპოქის ნაზავი ხუროთმოძღვრული ძეგლია:

VII საუკუნის მე-2 მეოთხედის ღვთისმშობლის სამნავიანი ბაზილიკა ნალისებრი თაღებით, ორი წყვილი სვეტით, შედარებით სადა პერანგით და გვიანდელი მხატვრობით...

XIII საუკუნის მეორე ნახევრის ვრცელი კარიბჭე და იქვე სამხრეთით მდგარი ძალიან კოხტა სამლოცველო „ნათლისმცემელი“, რომლის ქვეშ თორელთა კრიპტა ყოფილა...

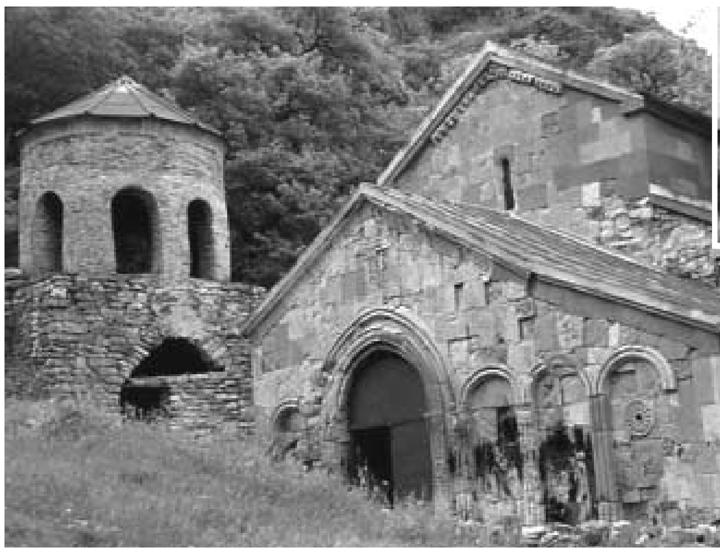

რკონი. VII საუკუნის „ღვთისმშობელი“ და XIII საუკუნის „ნათლისმცემელი“ ვერძის გამოსახულებით.

ადრეშუასაუკუნეების სისადავე და მონუმენტურობა განვითარებული შუასაუკუნეების სინატიფეში ჩაწერილა. ამას ემატება ოდნავ მოგვიანებითი ხანის სატრაპეზო, სენაკების ნაშთები და XVII-XVIII საუკუნეების სამრეკლო.

სოფელ რკონიდან მონასტრამდე, თემამსა და მის ორ შენაკადს შორის, კლდეზე იარუსებადაა მიკრული რკონის ციხესიმაგრე, რომელიც კლდეკარისაკენ მიმავალ გზებს მეთვალყურეობდა. 1989 წელს, დავით აღმაშენებლის გამეფების 900 წლისთავთან დაკავშირებით, მე და ჩემი მეგობრები ერთ-ერთი ასეთი გზით, კერძოდ, სოფელ სამაჭალოზე გავლით, გადავედით ცხენებით კლდეკარში (როგორც რკონის ციხეში, ისე სამაჭალოში XII საუკუნის ნაეკლესიარებია შემორჩენილი). ამ გზებიდან მთავარი მაინც ის უნდა ყოფილიყო, რომელიც მონასტრის ბოლოზე გადიოდა. აქ დღემდე კარგადაა შემონახული XII-XIII საუკუნეების ერთმალიანი თაღოვანი ხიდი, რომელსაც სამხრეთ-აღმოსავლეთიდან თავს დასცქერის ციხის მესვეურის სახლობის მცირე საყდარი.

ამ ადგილების შესახებ ვახუშტი ბატონიშვილის განმარტებები გარკვეულ ეჭვებს ბადებს, რომელთა ახსნას თემის ხეობაში ჩვენი მოგზაურობის ამსახველ მომდევნო წერილში შევეცდები.

გელა ქოქიაშვილი,

ავტორის ფოტოები

ჩაჩუბეთის „ღვთისმშობელი“.

მაიას ტომის ასტრონომიულ კალენდარში ნახსენები 2012 წლის 21 დეკემბერი ბოლო ათწლეულის განმავლობაში ერთ-ერთი ყველაზე აქტუალური თემაა პრესისთვის, ტელევადაცემებისა და კინოსცენარებისთვის. ამაზე უკვე იმდენი ითქვა და დაიწერა, თემა ამოწურული უნდა იყოს და უბრალოდ, მოვლენების განვითარებას ველოდოთ, მაგრამ ჩვენი რესპონდენტი არჩილ ღუდუშაური თავის განსხვავებულ მოსაზრებას გვთავაზობს ამ თარიღთან დაკავშირებით:

— ბატონო არჩილ, მაიას ტომის მიერ ნახსენებ თარიღთან დაკავშირებით რა შეიძლება ჩაითვალოს რეალობად და რა ფანტასტიკად?

— ეს არ გახლავთ ფანტასტიკა. მთავარი გახლავთ ის, რომ მაიას ტომმა ხაზგასმით აღნიშნა, რომ არაა ლაპარაკი ქვეყნიერებისა და დედამიწის განადგურებაზე. საუბარია ყველაფერი უცხოურის განადგურების შესახებ და ამ განადგურების საწყისი ეტაპი იქნება 2012 წელს. ამბობენ, რომ ეს მოხდება ზამთარში, მზებუდობის დროს — 21 დეკემბერს. მე კი ვამბობ: ზაფხულში, 21 ივლისს, როცა და არა იმაზე, რომ ასტეროიდი დაგვეცემა.

— რაზე და როგორ ლოცულობდნენ ქართველები, ეს ისტორიკოსების განსჯის საგანია და მათ უნდა განავრცონ ეს თემა. თქვენ აღნიშნეთ, რომ სვეტიცხოველი ქრისტიანობამდე ქართველთა სალოცავი ადგილი იყო...

— სამყაროს შემქმნელის სალოცავი. უფლისციხე, მამადავითზე იდგა ქართველთა ღმერთის სალოცავი და ხევსურეთის მთაწმინდის ნიში. სალოცავი იყო ქართული გაგებით. მერე რუსებმა და სომხებმა გადააკეთეს ქრისტიანულად. ქართულად პირდაპირ იყო ნათქვამი: მტერი თუ შემოგარტყამს, ერთ ლოყაზე, მეორე არ უნდა მიუშვირო. თუმცა ეს რელიგია ბოლო 20 წელია ისევ რომ მოგვახვიეს თავზე, თორემ მანამდე ლენინზე ვლოცულობდით.

— ვინ ლენინზე, ვინ სტალინზე და ბევრიც ეკლესიაში დადიოდა ჩუმად და აშკარად, ეს ხომ ყველაზე ერთნაირად არ ვრცელდებოდა...

— როგორც კომუნისტური ლიდერები იყვნენ გაბუქებულები, ასეა ახლაც რელიგიის მხრივ. მართლმადიდებლობა ბერძნული მიმდინარეობაა, დამწერლობაში.

— ასე გამოდის, ებრაელებს არ ჰყოლიათ მოსე, დანიელი, ესაია?

— გამოგონილია. ყველაფერ ამის გამოსახულება ბერძნებს აქვთ. სვეტები ბერძნებს აქვთ გათლილი, ასევე მოზაიკა. მოზაიკა ნიშნავს იმას, რომ ქვა უნდა დაკამათელდეს. ზუსტად კამათლის ფორმა უნდა მიიღოს. ქართველს ეს არ გაუკეთებია.

— ლოგიკურად იქამდე მივედით, რომ სასურველია, ჩვენს საუბარს ესწრებოდეს ვინმე მორწმუნე ებრაელი, ისინი ხომ მოსეს რჯულზე ლოცულობენ?

— მერე ჩაიხვიეს იმათაც. აქ ჰქონდათ საკუთარი მიწა. 50 წელზე ცოტა მეტია რაც მიწა მისცეს — აჰა, თქვენ უდაბნოს ნაგლეჯიო, მანამდე არაფერი გააჩნდათ.

— რაღაა აღთქმული მიწა?

— აღთქმული მიწაა იბერიაც, რომელიც ესპანეთის ტერიტორიაზეა.

— ანუ, თქვენი აზრით, ეს ზოგადი ცნებაა. ნოეს კიდობანზე რას იტყვით?

— აქაც ორი ზღაპარია გაერთიანებული, შუმერული და ბერძნული. ინგლისელმა არქეოლოგებმა აღმოაჩინეს ფირფიტები, რომ შუმერული ლეგენდის მიხედვით, ნოეს მდინარე ტიგრის ნაპირზე პატარა ქოხი ედგა, ჰყავდა ორი თხა და სამი ცხვარი. თუ ორფეოსის ცხოველ-ფრინველებს და ქვეწარმავლებს დავამატებთ, გამოგვივა ე.წ. ნოეს კიდობნის ვარიანტი. ერთის და მეორის გამოსახულებაც ბერძნებს აქვთ, ვინ დაწერდა? ისევ ბერძნები.

zafxulSi, 21 ivlisS, rocayvelazedidi dRea, unda daiwyos aqcia `sdeq~!

ცა ყველაზე დიდი დღეა უნდა გამოცხადდეს „სდექ"! ზამთარში კი საერთოდ აკრძალვა.

— კერძოდ რაზეა საუბარი?

— უცხოური ცნობიერების ზეწოლაზე, სწავლებაზე, პოლიტიკაზე და რელიგიაზე. მაიამ თავის ისტორიულ კალენდარში ხაზგასმით აღნიშნა, რომ ყოველივე უცხოური უნდა აიკრძალოს.

— როგორ მიანიშნა ამაზე მაიამ? ეს, სახელდობრ, თავიანთ თავზე თქვეს თუ საერთოდ?

— მაიამ აღნიშნა: ვინც მე გამანადგურებს, იმისი განადგურება დაიწყება 2012 წელს. ამაში იგულისხმება ესპანელი დამპყრობლები პირველ რიგში და მათი რელიგია. მე „სდექ" ვაცხადებ ზაფხულში. ვეწინააღმდეგები ყველაფერ უცხოურს, მათ შორის რელიგიებს.

ჩვენ ვცხოვრობთ ბაღნარში და გვალოცებენ უდაბნოზე. ერთ ლოყაში გამრტყმელისთვის მეორე ლოყის მიმშვერი არავინაა და არც მტერი უყვარს არავის. უმრავლესობა ხომ ასეა. გასარტყმელად კი არა, მოსაფერებლად არ მიუშვერს მეორე ლოყას არავის.

— ჩნდება ბუნებრივი კითხვა — ხომ ვიყავით კერპთაყვანისმცემლები ანუ წარმართული რელიგიის მიმდევარნი, მერე გავქრისტიანდით. რა გამოდის — წარმართობისკენ დაბრუნებას ქადაგებთ?

— ჩვენ, ქართველები არ ვყოფილვართ კერპთაყვანისმცემლები. ვლოცულობდით სამყაროს შემქმნელზე, ასე ლოცულობდა მაიას ტომიც და გაანადგურეს. ძველი შენობა-ნაგებობები, სვეტიცხოველი, მცხეთის ჯვარი, გერგეთის სალოცავი, ნეკრესი... ყველგან ქართველები სამყაროს შემქმნელზე ლოცულობდნენ.

— არმაზსა და ზადენზე რას იტყვით? ქართული კერპები იყო?

— არმაზის კერპის შექმნა გახლდათ აზიური, სპარსულ-სომხური გავლენის შედეგი.

— ანუ ეს კერპებიც უცხოური იყო?

— დიახ, მაგრამ ეს არ იყო მთავარი. ჩვენ ძირითადად, ვლოცულობდით სამყაროს შემქმნელზე, გადაგვიყვანეს უცხოურ რელიგიაზე. ეს უნდა აიკრძალოს და ამაზე მიუთითებს მაისევე როგორც კათოლიკური — რომაული მიმდინარეობა, ლუთენარული — გერმანული, გრიგორიანული — სომხური.

— თავდაპირველად ხომ სახარებაში არც კათოლიციზმზე, ბაპტიზმზე ან სხვა მიმდინარეობაზე არ ყოფილა საუბარი, მერე მოხდა განშტოება და დაპირისპირების მიზეზი გახდა საზოგადოებრივ დაჯგუფებებსა და ქვეყნებს შორის. რა შუაშია ქართული ქრისტიანობა?

— საუბარია იმაზე, ვინ როგორ და რა გამოიგონა. მთლიანად ბიბლია ბერძნების გამოგონილია. გამოგონილია კონსტანტინოპოლში, პირდაპირაა მინიშნება ამაზე.

— სადაა ამ მინიშნების წყარო?

— პირველი ოთხი, ხუთი საეკლესიო კრება რომ ჩატარდა კონსტანტინოპოლში, იქაა ამის მინიშნება.

— მაგრამ ძველი აღთქმა ხომ ებრაულია?

— არა, ბერძნების გამოგონილია. ძველი და ახალი აღთქმის ყველანაირი ნიშანი აქვთ ბერძნებს. ესაა ჩუქურთმაში, მოზაიკაში, ძეგლებში,

— ისევ მაიას კალენდარს დავუბრუნდეთ. მაინც, კონკრეტულად, რას და როგორ გულისხმობდნენ ისინი? რას ნიშნავს მათზე მოძალადის განადგურების დასაწყისი?

— ვიმეორებ: უნდა გამოცხადდეს აქცია „სდექ"! და ზამთრის მზებუდობის პერიოდში (21-23 დეკემბერი) აკრძალვა.

— ამ იდეას მიმდევრები გამოუჩნდებიან?

— დიახ. ეს ჩემი მოგონილი ხომ არაა. მაიას მიხედვით უცხოურ რელიგიებს გაეწევა წინააღმდეგობას.

— რეალურად ეს როგორ წარმოგიდგენიათ?

— მაიას აქვს მინიშნებული თავის ჩანაწერების წიგნში, რომ დაიბადებიან ე.წ. „თეთრი იაგუარის" შთამომავლები და ისინი გაანადგურებენ იმას, ვინც მე გამანადგურაო.

— ტერიტორია და ერი არაა მინიშნებული?

— მსოფლიო მასშტაბითაა ამაზე საუბარი. ის რელიგია, რომელმაც მაია გაანადგურა, არის მსოფლიო მასშტაბის, ყველაფერი ოქროს გულისთვის დაიწყო. მაიას ტომის ქურუმებს დიდძალი განძი ჰქონდათ. რაც მთავარია, დამპყრობლებმა აზრი ვერ მოსპეს. ჩვენ ჩვენს სალოცავებს ნელ-ნელა დავიბრუნებთ.

თამუნა ქადაგიძე

რედაქციისაგან: მიუხედავად იმისა, რომ „საერთო გაზეთის" რედაქცია კატეგორიულად არ ეთანხმება არჩილ ღუდუშაურის მიერ გამოთქმულ მოსაზრებებს, მაინც გადავწყვიტეთ ამ ინტერვიუს გამოქვეყნება, რადგან ბატონი ღუდუშაური თვლის, რომ მას ავიწროებენ, დევნიან და არ აძლევენ საშუალებას საზოგადოებას გააცნოს თავისი შეხედულებები.

იმედი გვაქვს, კომპეტენტური პირები სათანადო კომენტარებს გააკეთებენ არჩილ ღუდუშაურის აშკარად ანტიქრისტიანულ და ანტიმართლმადიდებლურ მოსაზრებებზე.

`saerTo gazeTis~ iuridiuli konsultacia

„საერთო გაზეთის" მკითხველთა შეკითხვებს პასუხობს გაზეთის იურიდიული კონსულტანტი, ადვოკატი

მთვარისა კევლიშვილი.

ტელ.: 2 79 63 91; 0 790 60 64 69; 5 93 78 64 69

* * *

— ჩემი ქალიშვილი მეუღლის ოჯახიდან ოთხი წლის წინ წამოვიდა, თუმცა განქორწინება ოფიციალურად არ მომხდარა. რამდენიმე თვის წინ ჩემი ყოფილი სიძე ფილტვების სიმსივნით დაიღუპა. აღმოჩნდა, რომ მას ანდერძი დაუტოვებია ჩემს ქალიშვილზე თავისი ქონების დატოვების შესახებ. ანდერძის აღსრულებას ეწინააღმდეგებიან ჩემი ყოფილი სიძის და-ძმა იმ მოტივით, რომ ცოლ-ქმარი ერთად აღარ ცხოვრობდნენ და ჩემს ქალიშვილს არაფერი ეკუთვნის. ისინი აპირებენ სასამართლოში სარჩელის შეტანას მემკვიდრეობის უფლების ჩამორთმევის შესახებ. აქვს თუ არა ჩემს ქალიშვილს ყოფილი მეუღლის ქონების მიღების პერსპექტივა?

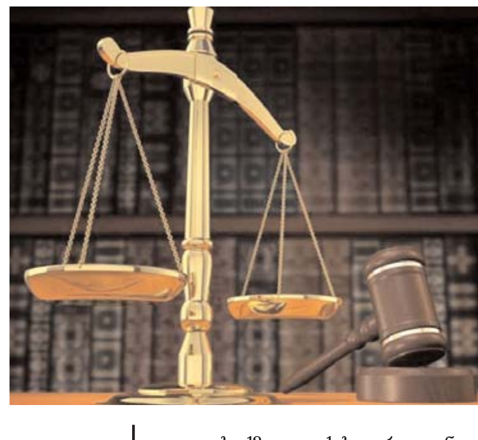

— თქვენი ყოფილი სიძის და-ძმა, ალბათ, ხელმძღვანელობენ საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 1341-ე მუხლით, რომლის მიხედვითაც, „სასამართლოს გადაწყვეტილებით მეუღლეს შეიძლება შეიძლება ჩამოერთვას კანონით მემკვიდრეობის უფლება, თუ დადასტურებული იქნება, რომ ქორწინება მამკვიდრებელთან, ფაქტობრივად, სამკვიდროს გახსნამდე არა ნაკლებ სამი წლისა შეწყვეტილი იყო და მეუღლეები ცალ-ცალკე ცხოვრობდნენ".

აღნიშნული ნორმა მოქმედებს მხოლოდ კანონით მემკვიდრეობის დროს. ანდერძით მემკვიდრეობისას სამკვიდროს გახსნამდე ქორწინების ფაქტობრივად, შეწყვეტას და მეუღლეთა ცალ-ცალკე ცხოვრებას მნიშვნელობა არა აქვს და არ გამოიწვევს ცოცხლად დარჩენილი მეუღლისათვის გარდაცვლილი მეუღლის ქონებაზე მემკვიდრეობის უფლების ჩამორთმევას. თქვენი ქალიშვილის შემთხვევაში საქმე გვაქვს ანდერძით მემკვიდრეობასთან. ანდერძში გამოხატულია თქვენი ყოფილი სიძის თავისუფალი ნება — ქონება დაუტოვოს თავის ყოფილ მეუღლეს და თუ თქვენს ქალიშვილს აქვს სურვილი, მიიღოს მოანდერძის — ყოფილი მეუღლის სამკვიდრო, მიიღებს კიდეც ამ სამკვიდროს, როგორც ანდერძით მემკვიდრე.

* * *

— გარდაიცვალა მამაჩემი. ორი თვის შემდეგ გარდაიცვალა ჩემი უცოლშვილო ძმა სიმსივნით. მამაჩემმა დატოვა ანდერძი, რომელიც გაიხსნა კანონით დადგენილ 6 თვის ვადაში. ანდერძში მითითებულ იყო ქონების გაყოფა ორივე ძმაზე თანაბრად, მაგრამ აქვე დათქმული იყო შემდეგი რამ: თუკი ჩემი ძმა ანდერძის გახსნამდე გარდაიცვლებოდა, მისი წილი უნდა მიეღო ჩემს ბიძაშვილს. ბიძაშვილი არ არის I რიგის მემკვიდრე? ვინ მიიღებს ჩემი ძმის წილს — მე თუ ჩემი ბიძაშვილი?

— საქმე გვაქვს არა კანონით, არამედ ანდერძით მემკვიდრეობასთან, ამიტომ მნიშვნელობა არა აქვს, რომელი რიგის მემკვიდრე მიიღებს ქონებას ან ზოგადად, ანდერძით მემკვიდრე არის თუ არა პირი კანონით მემკვიდრეთა რიგებიდან.

მამათქვენის ანდერძის ამგვარ ფორმას სამოქალაქო კანონმდებლობა ითვალისწინებს. კერძოდ:

მოანდერძეს უფლება აქვს, ანდერძში დაასახელოს ის პირი, რომელიც მიიღებს მემკვიდრეობას იმ შემთხვევაში, თუკი ანდერძით დანიშნული მემკვიდრე, სამკვიდროს გახსნამდე გარდაიცვლება, სამკვიდროს არ მიიღებს ან მემკვიდრეობის უფლება ჩამოერთმევა. კანონი მას სათადარიგო მემკვიდრეს უწოდებს. თქვენი ბიძაშვილი სათადარიგო მემკვიდრეა და მიიღებს ქონებას იმავე რაოდენობით, როგორც თქვენ.

„საერთო გაზეთის"
ჟურნალისტს **ნათია ნოდიას** ვულოცავთ
პატარა ელენეს დაბადებას. ვუსურვებთ
გაზრდილიყოს საასახელო ქალი, მუდამ
ჯანმრთელი და ბედნიერი.
„საერთო გაზეთის"
რედაქცია

gardaicvala aleqsi WinWarauli

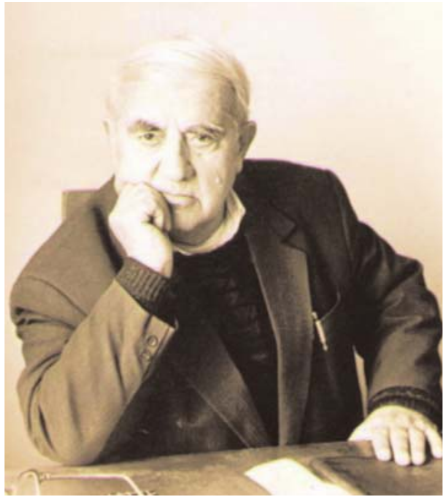

თანამედროვე ქართულმა მწერლობამ და მეცნიერებამ მეტად მტკივნეული დანაკლისი განიცადა.

გარდაიცვალა თვალსაჩინო ქართველი მწერალი და ლიტერატურისმცოდნე **ალექსი ლეკოს ძე ჭინჭარაული**.

მთელი თავისი არცთუ ისე ხანმოკლე სიცოცხლის განმავლობაში ბატონი ალექსი მუდამ მშობელი ქვეყნის სადარაჯოზე. იდგა და საქმითა თუ სიტყვით იცავდა საქართველოს სასიცოცხლო ინტერესებს, ქართულ ენას, მის სიწმინდესა და თავისთავადობას.

ალექსი ჭინჭარაული დაიბადა 1925 წლის 25 დეკემბერს დუშეთის რაიონის სოფელ შატილში. დაწყებითი განათლება მშობლიურ სოფელში მიიღო, საშუალო-ბარისახოს სკოლა ინტერნატში.

1955 წელს დაამთავრა თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ფილოლოგიის ფაკულტეტის კავკასიური ენების განყოფილება და სწავლა გააგრძელა საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის ენათმეცნიერების ინსტიტუტის ასპირანტურაში აკადემიკოს არნოლდ ჩიქობავას ხელმძღვანელობით. ასპირანტურის დამთავრების შემდეგ მუშაობა იმავე ინსტიტუტში გააგრძელა და მთელი ცხოვრება, ფაქტობრივად, იქ ილვაწა.

ალექსი ჭინჭარაულის სამწერლო დებიუტი 1958 წელს შედგა, როდესაც გაზეთ „ლიტერატურულ საქართველოში" გამოაქვეყნა პირველი წერილი „ორიოდე შენიშვნა თეიმურაზ პირველისა და დავით გურამიშვილის მაჯამებში სადაო სიტყვების გამო". მას შემდეგ ბატონი ალექსი მართლაც რომ ნაყოფიერ, მრავალწახნაგოვან მოღვაწეობას ეწეოდა. ფართო საზოგადოება მას იცნობდა, როგორც ფართო თვალსაწიერის მქონე ენათმეცნიერს, ლიტერატორს, კრიტიკოსს, პრინციპულ პოლემისტს.

ალექსი ჭინჭარაულის მონოგრაფიული გამოკვლევანი „ხევსურულის თავისებურებანი", „ვაჟა-ფშაველას მცირე ლექსიკონი", „ვაჟა-ფშაველას ტექსტის დადგენისათვის", „ვეფხისტყაოსნის" ენისა და ტექსტის დადგენისათვის" და სხვა რუსთველოლოგიური, ფოლკლორისტული თუ ტექსტოლოგიური ნაშრომები სამაგიდო წიგნებად იქცა ყველასთვის, ვისაც კი ქართული მწერლობის სიღრმისეული შესწავლა აინტერესებს. 1992 წელს მონოგრაფიული ნაშრომისათვის „მხატვრული ტექსტის ენობრივი ანალიზის საკითხები („ვეფხისტყაოსნისა" და ვაჟა-ფშაველას თხზულებათა მიხედვით) ალექსი ჭინჭარაულს ფილოლოგიურ მეცნიერებათა დოქტორის წოდება მიენიჭა.

ალექსი ჭინჭარაულმა შეადგინა და ლექსიკონი დაურთო ვაჟა-ფშაველას რჩეულ თხზულებათა ოთხტომეულს, თედო რაზიკაშვილის პროზაულ თხზულებებს (ნიკო კეცხოველთან ერთად). მისი რედაქტორობით გამოიცა სასკოლო „ვეფხისტყაოსანი".

ცალკე აღნიშვნის ღირსია მისი წიგნი „მთას ვიყავ", რომელშიც ალექსი ჭინჭარაული სრული სისავსით წარმოჩნდა, როგორც პორტრეტისტი, პოლემისტი და პუბლიცისტი.

სალიტერატურო თუ სამეცნიერო პერიოდიკაში გამოქვეყნებული მისი სტატიები და ნარკვევები ცხადჰყოფს, თუ რაოდენ შთამბეჭდავ ეფექტს იძლევა მათი ავტორის — ლიტერატურისა და მეცნიერის ანალიტიკური აზროვნება და პოეტური სული.

ბატონი ალექსი ავტორი იყო ნამდვილი პოეტური ტალანტით აღბეჭდილი ეპიგრამებისა, მეგობრული შარჟებისა, მოსწრებული თქმებისა, რომლებიც ცალკე წიგნად გამოიცა და მყისვე მიიქცია მკითხველის ყურადღება.

ბატონმა ალექსიმ დიდი ამაგი დასდო ქართული ფოლკლორის გამომზეურებასა და პროპაგანდას. მან ვახუშტი კოტეტიშვილთან თბილისსა და საქართველოს ყველა კუთხეში ჩაატარა ხალხური პოეზიის საღამოები, რომლებსაც დიდი რეზონანსი ჰქონდა.

ალექსი ჭინჭარაულის დიდი ღვაწლი სათანადოდ აღინიშნა. იგი არჩეული იქნა გელათის მეცნიერებათა აკადემიის ნამდვილ წევრად. დაჯილდოებული იყო ღირსების ორდენით.

ქართველ მწერლებს ძალიან დიდხანს ემახსოვრებათ ალექსი ჭინჭარაული — ღვაწლმოსილი, მხცოვანი შემოქმედი, მეცნიერი და მოღვაწე.

საქართველოს მწერალთა კავშირი

„საერთო გაზეთის" რედაქცია მწუხარებას გამოთქვამს ცნობილი ქართველი მწერლის **ალექსი ჭინჭარაულის** გარდაცვალების გამო და თანაგრძნობას უცხადებს განსვენებულის ოჯახს.

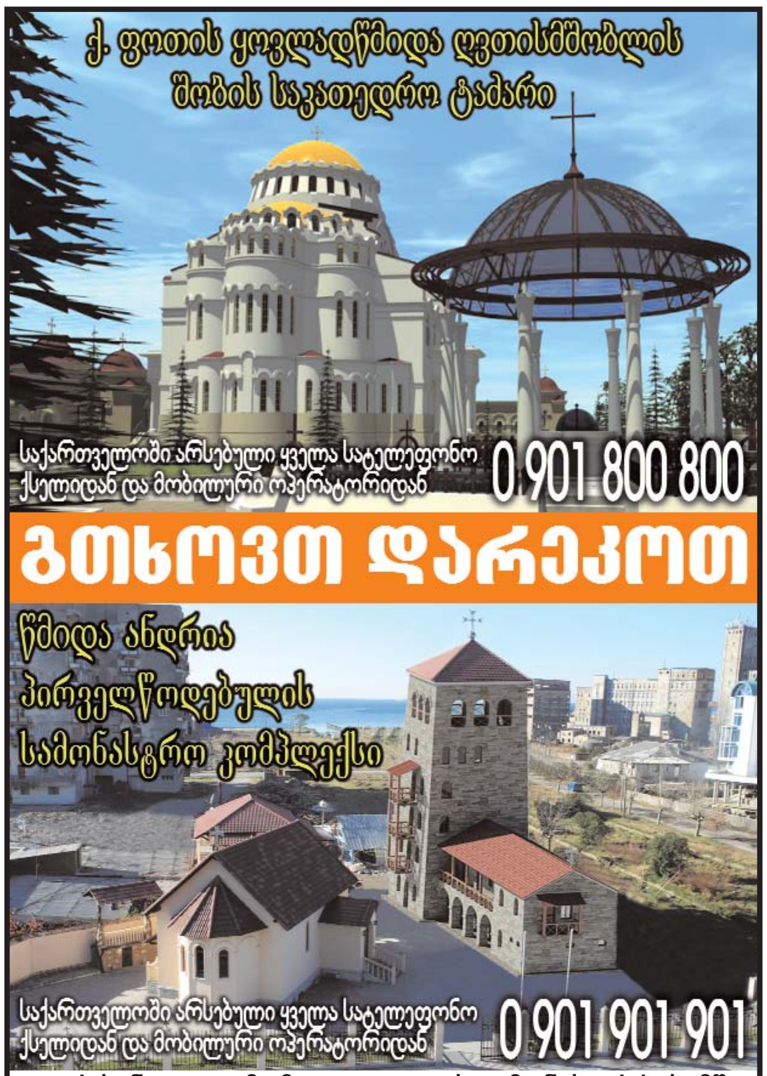

ერის ნათელი მომავალი ეკლესია-მონასტრების მშენებლობაშია, მიიღეთ მონაწილეობა წმიდა ანდრია პირველწოდებულის მონასტრის მშენებლობაში. უფალი შეგეწევათ. ბედნიერი ადამიანი - მორწმუნე ადამიანია.

რომ გწამდეს - უნდა დაიჯერო, რომ გჯეროდეს - უნდა გინდოდეს, მადლი რომ მოიპოვო - უნდა გსურდეს. ქართველნო ერთად ღვთისაკენ.

ღმერთმა დაგლოცოთ და გაგაძლიეროთ!

7 წლის გოგონა გამოიყურება, როგორც 1 წლის ბავშვი

ფეიტ ფინდლი, როგორც ყველა ჩვეულებრივი ბავშვი, ისე დაიბადა. მისი წონა ნორმალური იყო — 3კგ და 500გ, მაგრამ რამდენიმე თვის შემდეგ მშობლებმა შეამჩნიეს, რომ გოგონა არ იზრდებოდა, სუსტდებოდა და ხშირად ავადმყოფობდა.

ერთი წლის ფეიტ ფინდლი 5 კგ-ს იწონიდა. ნელ-ნელა იზრდებოდა ისე, რომ მისი და, რომელიც ფეიტის დაბადებიდან ერთი წლის შემდეგ დაიბადა, ფეიტიზე გაცილებით დიდად გამოიყურებოდა. ახლა ჰოუპი 6 წლისაა, 7 წლის ფეიტი კი წლინახევრის ბავშვს ჰგავს.

ექიმებმა ვერ დაადგინეს დაავადების მიზეზი. ფეიტის დები — ჰოუპი და 9 წლის გრეისი ხომ ნორმალურად ვითარდებიან? ბოლოს მედიკოსებმა დაასკვნეს, რომ ფეიტი დაავადებულია თანდაყოლილი ჯუჯობით, რასაც სამედიცინო ენაზე გენეოფიზიკური დისპლაზია ჰქვია.

მსგავსი დაავადებით მსოფლიოში 30 ადამიანი იტანჯება.

მამაკაცები ჰუტკუნებს ირჩევენ?

მოულოდნელ დასკვნამდე მივიდნენ ამერიკელი მეცნიერები. როგორც აღმოჩნდა, ფუმფულა მკერდიან, სავსე ქალებს არა მხოლოდ თავიანთი წონის შესაფერისი მამაკაცები აქცევენ ყურადღებას, არამედ ძლიერი სქესის ისეთი წარმომადგენლებიც, რომლებსაც არა აქვთ წონის პრობლემა და ტანწერწეტები არიან. მათ მოსწონთ ისეთი ქალები, რომელიც ხელში „მოხვდებათ", — გაკვირვებული აღნიშნავენ მკვლევარები.

ამ აღმოჩენამ მართლაც დიდი გაოცება გამოიწვია. მოდა კარგია ესთეტიკისთვის, მაგრამ პუტკუნები უფრო სასიამოვნოაო, — აღნიშნავენ გამოკითხულთა პასუხებზე დაყრდნობით ამერიკელი მკვლევარები.

მოამზადა ანა ვადაჭკორიამ

ასტროლოგიური პროგნოზი

ვერძი — დროა, განაახლოთ თქვენი გარდერობი და ახალი ნივთები შეიძინოთ. თანამოაზრეებთან ურთიერთობა დაგეხმარებათ თქვენი მონაცემების გამომჟღავნებაში.

კურო — კონფლიქტური სიტუაციის თავის არიდების მიზნით, თქვენ შეეცდებით, ნაკლები დრო გაატაროთ სხვა ადამიანების გარემოცვაში.

ტყუპები — ამ კვირაში შეიძლება, ფარულმა სასიყვარულო ურთიერთობამ გაგიტაცოთ. ემოციურად დაიტვირთებით. გამოიჩინეთ მოთმინება. ყურადღება მიაქციეთ საყოველთაო ინტერესებს.

კირჩხიბი — თქვენი კარიერა მნიშვნელოვნად იქნება დამოკიდებული თქვენზე. თქვენგან დახმარებას ბევრი ადამიანი ელის. მიაქციეთ მათ ყურადღება.

ლომი — ძალზე დიდსულოვანი და ხელგაშლილი იქნებით საყვარელი ადამიანების მიმართ. თქვენი მახვილგონიერება მაგიურ ზეგავლენას მოახდეს ადამიანებზე.

ქალწული — ეცადეთ, ამ პერიოდში არ დაგეგმოთ ქირურგიული ოპერაცია და სიფრთხილე გამოიჩინოთ ნივთების მიმართ, რადგან დიდია მათი დაკარგვის ალბათობა.

სასწორი — თქვენი ურთიერთობა პარტნიორთან საკმაოდ გართულდება. პრობლემეის მოსაგრვალებლად აუცილებელია თქვენი ცხოვრების თანამგზავრს თავისუფალი არჩევნის საშუალება მისცეთ.

მორიელი — საყოფაცხოვრებო პრობლემები და ყოველდღიური წვრილმანები სერიოზული საკითხების გადაწყვეტაში შეგიშლით ხელს.

მშვილდოსანი — ეს კვირა ხელსაყრელი იქნება შემოქმედებითი ადამიანებისთვის. თქვენ უამრავი ახალი ჩანაფიქრი გაგიჩნდებათ და წარმატებით შეძლებთ მათ განხორციელებას.

თხის რქა — წარმატებით ჩაატარებთ უძრავ ქონებასთან დაკავშირებულ ოპერაციებს. მოგიწევთ ეკონომიკური დახმარება გაუწიოთ ნათესავებს.

მერწყული — დიდ ყურადღებას დაუმობთ ოჯახური პრობლემების მოგვარებას. შეიძინეთ ლამაზი ნივთები და ამით გაიხალისეთ ცხოვრება.

თევზები — სრულიად დარწმუნებული იქნებით თქვენი მოსაზრებების სისწორეში და იმდენად დიპლომატიურად შეძლებთ მათ გადმოცემას, რომ თქვენი შემოსავალი უთუოდ გაიზრდება.